

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಪ್ರಕಟಣೆ:

ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ

(ಕಾದಂಬರಿ)

ಸುದರ್ಶನ ದೇಸಾಯಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ; ದಾಜೀಬಾನ್ ಪೇಟೆ

ಒಬ್ಬಳಿ : ೫೮೦ ೦೨೮

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ; ದಾಜಿಬಾನ್ ಪೇಟೆ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ೫೮೦ ೦೨೮

ಸಂಪಾದನಾ ಪ್ರಕಾಶನ:

ಎಂ. ಎ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ವಿನೂರ್ತಿ-ವರ್ಗದರ್ಶನ:

ಸರ್ವತ್ರೀ ಮಲ್ಲೇಪುರಂ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ. ಬೆಂಗಳೂರು

.. ಜಿ. ಜ್ಞಾನಾನಂದ, ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್.

.. ಎಂ. ಪದ್ಮನಾಭಯ್ಯ, ಧಾರವಾಡ

Benkiya Madilalli Major Hemanth: A fiction in Kannada by Sudarshan Desai, Dharwad; Published by Sahithya Prakashana, City Clinic Complex, Dajibaupet, HUBLI: 580 028

© ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಜಾತಾ ದೇಸಾಯಿ

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ: 1988

ಪುಟ: vi + 92

ಬೆಲೆ: 18-00

ಆತ್ಮೀಯ ಓದುಗರೆ,

'ತುಷಾರ' ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ನನ್ನ ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿ "ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ" ಈಗ ಕಾದಂಬರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಬರೆಸಿದ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಚಿರಂಜೀವಿ ಅವರಿಗೆ,

ತುಷಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ,

ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಹೊರತಂದ ಮಿತ್ರ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ಜವಳಿಯವರಿಗೆ, ಹಾಗೂ

ಅಚ್ಚು ಕೂಟದವರಿಗೆ ನಾನು ಅಭಾರಿ.

“ಹಳದಿಚೇಳು”

ಸಾರಸ್ವತಪುರ ಕೊನೇ ಹಂತ

ರೈಲು ಹಳಗೆ ಸಮೀಪ

ಧಾರವಾಡ; ೫೮೦ ೦೦೨

ತಮ್ಮ

ಸುದರ್ಶನ ದೇಸಾಯಿ

ಬೆಂಕಿಯ
ಮಡಿಲಲ್ಲಿ
ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ

ಹೊಸದಿಲ್ಲಿಯ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾಗ,

ಸಾಯಂಕಾಲ ಏಳೂಕಾಲು.

ಸೈನಿಕರ ಕಾಲನಿಯ ಮೂರುನೂರಾ ಹದಿನೈದನೇ ನಂಬರಿನ ಮನೆಯ ಎದುರು ನೆರೆದಿದ್ದ ಸುಮಾರು ನೂರಾರು ಜನರು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರನ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರಶಂಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ತನ್ನ ಸಾಹಸದಿಂದ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ ಪರಿಚಿತ ನಾಗಿದ್ದ. ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್‌ಗಳ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆತ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನಿಂದ ಪಂಜಾಬಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾದ ಮರಾಠಾ ಜಾತಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಬಂದ ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ಆತ ಬಿಟ್ಟರ ಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಸೀಖರಾಗಿದ್ದರೆ-ಒಬ್ಬ ಡಾರ್ಕ್, ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಿದ್ದರೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತಪಾತ. ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಒಗ್ಗು ಯೋಚಿಸಿ ತತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಭಾರತ ವಾಸಿಗಳು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು... ಅಯೇ ಆಗ ಟಿ. ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾದ ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಜನ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಪತಿಯ ಶೌರ್ಯದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ, ಪುಲಕಿತಳಾಗಿದ್ದ ಪತ್ನಿ ಅವಿನಾಶ ಈಗ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಶಂಶಿಸಿಕೊಂಡು ಧನ್ಯತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ ಅಭಿಷೇಕ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ.....

'ಗಪ್' ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಂಧಕಾರ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

ಝಗಝಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪಗಳು ಕತ್ತಲೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೋದವು. ವಿಧ್ಯುತ್ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾದ ಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಬೆಳಕು ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯತ್ತ ಓಡಿದರು. ಅವಿನಾಶ ಕೂಡಾ ಮಗ ಅಭಿಷೇಕನೊಂದಿಗೆ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಿಡುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಡಕಾಡಿದಳು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ವೇಣುಬತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ದೊರೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಉರಿಸಿ ತಂದು ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು... ಅವಳ

ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಣದಬತ್ತಿ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರಿ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಚದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಟಿಪಾಯ್ ವೇಲೆ ಮೇಣಬತ್ತಿ ಇಡಲು ಮುಂದಾದ ಅವಿನಾಶ ಅಲ್ಲೇ ಜಡವಾಗಿ ನಿಂತಳು... ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹರಿತವಾದ ಚೂರಿಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ ಭಯಾನಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಧರಧರ ಕಂಪಿಸಿದಳು... ಅಭಿಷೇಕ ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಿನಾಶ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯೋಚಿಸಿ ಮಗುವನ್ನು ತಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲತ್ತ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಹಿಡಿದು ಕ್ರೂರನಿಗೆ ನಗುತ್ತ ಬಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಕಂಡು ಕಲ್ಲಿನಂತಾದಳು. ಅಸಹಾಯಕತೆ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಜಲಮಯವಾದವು.

“ಭಯಪಡಬೇಡ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಆಗಲಾರದು.” ಹಿಮದಷ್ಟೇ ತಣ್ಣಗಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಹಿಡಿದಾತ ನುಡಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಯೆಸಿಸಿತು. ದುಗುಡ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಉಳಿದಿದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಕಂಪಿಸುವ ಧನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು:

“ಯಾರು ನೀವು?... ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕಿತ್ತು?”

“ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿತು ಉತ್ತರ. ಅವಿನಾಶ ಸರಕ್‌ನೆ ಹೊರಳಿದಳು. ಮಂಚದತ್ತ ಕೈಲಿದ್ದ ಚೂರಿಯನ್ನು ಮಂಡಚಿ ಜೇಬಿಗಳಿಸಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಂಚದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನುಡಿದ, “ನಿನ್ನಿಂದ ನಮಗೊಂದು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಆಷ್ಟೇ... ನಿನ್ನ ಪತಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರಗೆ ಕೂಡಲೇ ಫೋನು ಮಾಡು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆತ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು. ತಿಳೀತಾ?”

“ಇಲ್ಲ..... ನಾನವರನ್ನು ಕರೆಸಲಾರೆ..... ಅವರು ಬರುತ್ತಿರಲು ನೀವು ಅವರನ್ನು...”

“ನೋ... ನೋ... ನೀನು ವೃಥಾ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ... ಅವನ ಕೂದಲು ಸಹ ಕೊಂಕಲಾರದು... ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಭಾಷೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ...”

“ನನಗೆ ನುಬಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ... ನಾನು ಫೋನು ಮಾಡಲಾರೆ...”

“ನಿನ್ನಿಷ್ಟ... ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಾರೆ. ನಾವಿನ್ನು ಒರುತ್ತೇವೆ...”

ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಆತ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವಿನಾಶಳತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಷೇಕನನ್ನು ಚೆಕ್ಕನೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿಂದ ತನ ಸಂಗಾತಿಯತ ತೂರಿದ, ಕಕಾ,ವಿಕಿ,ಯಾದ ಅವಿನಾಶ

ತನ್ನ ಮಗುವಿನತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೈಹಿಡಿದಳೆಂದು ತನ್ನ ಬಾಹುಪಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಆತ ಸರ್ಪದಂತೆ ಪುಕ್ಕು ರಿಸಿ ನುಡಿದ:

“ನಿನ್ನ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಆಶೆಯಿದ್ದರೆ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡು. ನಾವು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು ... ರಕ್ತ...ಕೊಲೆ ದರೋಡೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲೂ ಸಿದ್ಧ ... ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲೂ ಸಿದ್ಧ .”

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ವೀನಿನಂತೆ ವಿಲಿ ವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ ಅವಿನಾಶ ಕೊನೆಗೆ ಸೊಲೆಲಿಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ತಣ್ಣಗಾದಳು. ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿರಿಸಿದ ಆತ ಫೋನು ಎತ್ತಿ ಅವಳ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಕಟುವಾಗಿ ನುಡಿದ:

“ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಫೋನು ಮಾಡಿ ಪತಿಗೆ ಬರಹೇಳಿ ದರೆ ಮಗು ಬದುಕುತ್ತದೆ . ಫೋನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಗುವನ್ನು ತಾಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಶೀಲಹರಣ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂಜೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಾಗಬಹುದು... ಬೇಗ ಯೋಚಿಸು...”

ನಾಲ್ಕಾರು ನಿಮಿಷ ಯೋಚಿಸಿದ ಅವಿನಾಶ ಕಂಪಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಟಿಲಿ ಫೋನು ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂತಸದಿಂದ ಮಿನುಗಿದವು...

ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರ್ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದ . ಪಂಜಾಬಕ್ಕೆ ಪೂರೈಕೆ ಯಾಗಬೇಕೆನ್ನ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದದ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕಳಸಿದ ಶುಭಪಾರೈಕೆಯ ಸಂದೇಶ ಬಂದು ತಲುಪಿತ್ತು. ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಓದಿ ಸಂತಸ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ . ತನಗಾದ ಆನಂದದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಾತೂರೆಯು ತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ . ಸೆರೆಹಿಡಿದ ಅಪರಾಧಿ ಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜೊತೆ ಹೆಡ್‌ಆಫೀಸಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ರಜೆಪಡೆದು ಅವಿನಾಶಳೊಂದಿಗೆ ಮಜವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆಯದೇ ಓರ್ವ ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ಅವನ ರೂಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ . ಶಿಸ್ತು ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿಿದ್ದ ಬಲಬಿಂದರ್ಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯದೇ ಒಳನುಗ್ಗಲು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ?”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಲಬಿಂದರ್...”

ಗಡಸು ದನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಆ ಲಂಪಟನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದ ಬಲಬಿಂದರ್...ಅದರಡೆ ಎಳ್ಳುಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಡದ ಆ ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ತಾತ್ಕಾರದ ನಗೆ ನಕ್ಕು ಮುಂದುವರಿಸಿದ,

“ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಬೆಡ್‌ರೂಮನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಇದೇನು ಮಹಾ?”

“ಆಂ... ಏನೆಂದೆ?” ಹೌಹಾರಿ ಕೇಳಿದ ಬಲಬಿಂದರ್.

“ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಸಮಯವಿಲ್ಲ... ಹೇಳುವದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎತ್ತು ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಸುಂದರಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಮುದ್ದಾದ ಮಗು ನಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆಯುತ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ...”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಜಿನ ವೇಲಿದ್ದ ಟೆಲಿಫೋನು ಗುಟಿಬಾರಿಸಿತು. ಬಲಬಿಂದರ್ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿ ‘ಹಲೋ’ ಎಂದ.....ಮುಂದೆ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬೆವರು ಮೂಡತೊಡಗಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿರಿಸಿದ.

ಡಾರ್ಕ್ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನ ನಾಗಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಈಗ ತೊಯ್ಯ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಒಂದೆಡೆ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪತ್ನಿ ಪುತ್ರರು

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಲಬಿಂದರ್ ಏನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ?”

ಬಲಬಿಂದರ್ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಮೆಲು ವಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದ ಸದ್ದು. ಅದರೊಂದಿಗೆ “ಸರ್ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೆ?” ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಪರಿಚಿತ ಸಿಖ್ ತರುಣ ಜಾಗೃತನಾದ...ಬಲಬಿಂದರ್ ಚಟಕೆನೆ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದಾಗ ಹಿಂದೇ ಬಂತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಾಣಿ.

“ನೀನೇನಾದರೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆಯೋ ಹೆಂಡತಿ ಮಗುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹ.ಷಾರ್.....”

ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ಕುರ್ಫಿಯ ಮೇಲೆ ಅಸೀನನಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಲಬಿಂದರ್ ಕೂಗಿದ... “ಎಸ್ ಕಮಿನ್” ...ಮರುಕ್ಷಣ ಆರು ಫೂಟಿಗೂ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಸುಂದರ, ಅಷ್ಟೇ ಬಲಿಷ್ಠ ತರುಣ ಒಳಬಂದ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಲಬಿಂದರ್ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.”

ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದ ಬಲಬಿಂದರ್ ಕೈಕುಲುಕಿ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ನುಡಿದ:

“ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸರ್... ತಾವು ಕಲಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂತು”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಲಬಿಂದರ್ ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಅಲ್ಲ... ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಂತಿದೆ.”

“ಬಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಗುರುವಂತೂ ಆಗಿದ್ದಿರಲ್ಲ... ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಕ್ಷ ತರಸ್ತೇನೆ.”

“ಬೇಡ... ನಾನು ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ... ಕಾಫಿ ಸಾಲ ವಾಗಿರಲಿ... ಎಂದಾದರೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ...”

ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ತಾನೇ ನಗುತ್ತ ಆ ತರುಣ ಹೊರಳಿದಾಗ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಂವ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ, ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಬಲಬಿಂದರ್ ಕೂಡಲೇ ನುಡಿದ.

“ಈತ ನನ್ನ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್, ... ನನ್ನ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ಎರಡೂ ಇವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ”

“ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು... ನಾನಿನ್ನು ಒರತೇನೆ ..”

ವಂದಿಸಿ ಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ನಡೆದ ತರುಣನನ್ನು ಬಲಬಿಂದರ್ ತಡೆದ.

“ಸರ್ ಒಂದು ನಿಮಿಷ”

ಹೊರಳಿನಂತ ತರುಣ ಬಲಬಿಂದರ್ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

“ನಿನ್ನ ಯಿಂದ ನನ್ನ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ..... ಸ್ವಲ್ಪ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತೀರಾ? ..ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಜ್ಞ ರಲ್ಲವೆ?”

“ಓಹ್ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ... ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ...”

ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಇಬ್ಬರೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ...

ಐದಾರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸರಿಹೋಯಿತು, ತರುಣ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ.

“ಇನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಕಾಯಲಾಗದು... ಬೇಗಹೇಳಿ...”

“ನಾನು ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಲುಸಿದ್ಧ ... ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು

ನನ್ನದೊಂದು ಶರ್ಟಿದೆ... ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೂ ಮಗು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು..."

"ಸರಿ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ"

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಾನೂ ಸಿದ್ಧಹೇಳು ಏನಾಗಬೇಕು."

"ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಅತೀ ಸುಲಭವಾದದ್ದು ...ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ಸೆರೆಹಿಡಿದ ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ಅವರ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು ತೀತಾ..."

ಬಲಬಿಂದರ ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ; ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ...

ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಲವಾಗಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡಿದ ಬಲಬಿಂದರ ಈಗ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಸಲವಾಗಿ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಗು ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರಾದ ಬಗ್ಗೆ ಧೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸನಿಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇವನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿದ ವೇಲೆ ಬಲಬಿಂದರ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾದ. ರಾತ್ರಿ ಎರಡರಿಂದ ನಾಲ್ಕರ ಮಧ್ಯೆ ನಾಲ್ವರು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಭಾರತದ ಗಡಿಯಿಂದ ಯಾವದೇ ರೀತಿಯ ಅಪಾಯ ಬರದಂತೆ ವಚನ ನೀಡಿದ ಆತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗಡಿಯಿಂದ ಯಾವದೇ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆಗಾರನಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಸಿಖ್ ಸಿಪಾಯಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ, "ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ...ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗಡಿಸರಿಪಡಿಸುವುದು ನನ್ನ ಎಡಗೈ ಕೆಲಸ"

ಸಮಯ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಲಬಿಂದರ ನೀರಿನಿಂದ ತೆಗೆದೊಗೆದ ಮೀನಿನಂತೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಉದ್ದೇಗ ಸಿಖ್‌ಸಿಪಾಯಿಗೆ ಸಂತಸ ನೀಡುವಂತಿತ್ತು. ಆತ ತುಂಬುನಗೆ

ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ...

“ಬಲಬಿಂದರ ಕೇವಲ ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಗಡಿ ದಾಟಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರ...ನಂತರ ಹೆಂಡತಿ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ...ಹಹಹ...”

ಸರಿಯಾಗಿ, ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಬಲಬಿಂದರ ಮೇಲೆದ್ದ. ಈ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಟ್ಟ ಎರಡು ವಿಲ್ಡ್ ವ್ಯಾನ್‌ಗಳು, ಒಂದು ಜೇಪ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ವ್ಯಾನ್ ತುಂಬ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಜೇಪಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು ಅಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಬಲಬಿಂದರ ಪಾಯರ್‌ಲೆಸ್ ಮೂಲಕ ಗಡಿ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಯವರಿಗೆ ಯಾವದೇ ಪ್ರಸಂಗವಲ್ಲೂ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸದಿರಲು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಆಜ್ಞೆ ಗಾಗಿ ಕಾಯಂಪತೆಯೂ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ, ಸಿಪ್‌ಸಿಪಾಯಿ ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕಿನಷ್ಟೇ ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತಗೊಂಡ ಪಾಕೆಟ್ ಪಾಯರ್‌ಲೆಸ್‌ನಿಂದ ಡಾರ್ಕ್ ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ನೊಂದಿಗೆ 'ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ' ಮಾತನಾಡಿದ...ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಬಂದೋಬಸ್ತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬಲಬಿಂದರ ವ್ಯಾನ್ ಹಾಗೂ ಜೇಪ್ ಗಳಿಗೆ ಹೊರಡುವಂತೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ...

ಉದ್ದೇಗಕಾರೀ ಅಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರೀ ಪ್ರವಾಸ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಬಲಬಿಂದರ ತುಂಬಾ ಆತಂಕಿತನಾಗಿದ್ದ. ಈ ಸವಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು...ನಸುಕು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದದ್ದು ತಾನವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ನಿಂತು ಗಡಿದಾಟಿಸಿದ್ದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ...ಮುಂದೆ ಕೋರ್ಟ್ ಮಾರ್ಷಲ್...

ಚಳಿ ಬಂದವರಂತೆ ಗಡಗಡ ನಡಗಿದ ಬಲಬಿಂದರ್...

ತನ್ನಂಥ ದೇಶಭಕ್ತ ಕೋರ್ಟ್‌ಮಾರ್ಷಲ್ ಎದುರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವದೆ?

ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ...

ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಅವಿನಾಶ್ ಹಾಗೂ ಅಭಿಷೇಕ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ...

ಆರ್ಥಗಂಟಿ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾರತದ ಗಡಿ ದಾಟಿದ್ದರು.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು...”

ತನ್ನ ಜೇಪ್ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಬಲಬಿಂದರ ನುಡಿದಾಗ ಸಿಪ್ ಸಿಪಾಯಿ ಅವನ ಕೈಕುಲುಕಿ ನುಡಿದ.

“ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ನನಗಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,”
ಬಲಬಿಂದರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎರಡು ವ್ಯಾನ್, ಒಂದು ಜೀಪು ಅವನ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತ ನಡೆದವು. ಪಾಕ್‌ಗಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ನೂರು
ಮೀಟರು ಇರುವಂತೆ, ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಶಿನ್‌ಗನ್ ದಾಳಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ರಟ್... ರಟ್... ರಟ್ ರಟ್ ರಟ್...

ವ್ಯಾನ್ ಹಾಗೂ ಜೀಪು ಗರ್‌ನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವು. ಸಿಖ್‌ಸಪಾಯಿ ಪಾಕೆಟ್
ವಾಯರ್‌ಲೆಸ್‌ನಿಂದ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು.. ನಿಮ್ಮ ದೋಸ್, ...ದಯವಿಟ್ಟು ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.”

ಅವನ ವಿನಂತಿ ಯಾವ ಫಲವನ್ನೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ...ಬೇರೆದಾರಿಯಿಲ್ಲದ
ಪ್ರಯಾಣದ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿ ಹತ್ತುಹೆಜ್ಜೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ
ಗುಂಡಿನದಾಳಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕಕ್ಕಾ ವಿಕಿಯಾದ ಶತ್ರುಪಡೆ ಮತ್ತೊಂದು
ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಗುಂಡಿನಮಳೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗ
ತಿಸಿತು...

ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಪ್ಪಿದೆ...

ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿದೆ ಎಂದು ಅರಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲ
ಮಿಂಚಿತ್ತು... ಮೂರೂ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹಾರಿಬಂದ ಕೈಬಾಣುಗಳು ಜೀಪ್
ಹಾಗೂ ವ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾರೀ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಪಾಹನ
ಗಳು ತರಗೆಲೆಗಳಂತೆ ಪುರಪುರನೆ ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು.....ಜೀಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ
ಐವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಲ್ಲೇ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರೆ...ಪಾಕ್ ನಿವಾಸಿ ಸಿಖ್‌ಸಿಪಾಯಿ
ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಗರಿಬಿದ್ದರು...ಸಿಖ್‌ಸಿಪಾಯಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯ
ಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಡಾರ್ಕ್ ಗೂಢಚಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ...ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಲಬಿಂದರ.....
ಮುಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಮೂವರು ನೆಗೆಯುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು.

ಸಿಖ್‌ಸಿಪಾಯಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಆಚ್ಚರಿಯಿಂದ
ಆರಳಿದವು... ಆರುಫೂಟಿಗೂ ಮೀರಿದ ಎತ್ತರದ ಧೃಡಕಾಯ ಸುಂದರ ತರಣ
ನನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೇ ನೋಡಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

“ನೀನು... ಇಲ್ಲಿ...”

“ಹೌದು...ನಿನ್ನ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣನಾದವ ನಾನೇ...ಇವರು ನನ್ನ
ಸಂಗಾತಿಗಳು” ಸಿಖ್‌ಸಿಪಾಯಿ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದ...ತೆಳ್ಳಗೆ
ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮಿಂಚಿನಬಳ್ಳಿಯಂತಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ತರುಣ.

ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ

ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ ಬಲಾಢ್ಯ ಎತ್ತರದ ತರುಣ...

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಕಂವಲಜೀತ್... ನಾನಾರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?”

ಅಪರಿಚಿತ ತರುಣನ ಮುಖದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಸಿಖ್ ಯುವಕ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?”

“ಕಂವಲಜೀತ್ ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಜಾತಕವೇ ಇದೆ...ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಜೋಗಿಂದರ್ ಪೈಲಟ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಜೊತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಕಾದು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಅವರ ಏರಡನೇ ಮಗ ನೀನು... ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಸುವೇರಿಯಾಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡುಖೋರ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಸಿಖ್ ರೋಡನೆ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು...ಯಾವಮೋ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಿನ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ವೇಣಿಯೇ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಲು ಪಣತೊಟ್ಟ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ನಾಲ್ಕು ಟಾಂಕ್ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರುವೆ...ಹದಿನಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವೆ...ಏರಡು ಪ್ರೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟಿರುವೆ...ಬಲವಿಂದರ್ ಅಫೀಸ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ...”

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಂವಲಜೀತ್‌ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?”

“ಬಲವಿಂದರನ ನಿರ್ದೇಶನ ವೇರೆಗೆ”

“ಬಲವಿಂದರನ ನಿರ್ದೇಶನ ವೇರೆಗೆ?...ಅದ್ದೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ...ನಾನವನನ್ನು ನರಕನಂತೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿದೆ ನೆ...”

“ಅಲ್ಲೇ ನೀನು ತಪ್ಪಿದ್ದು...ಬಲವಿಂದರ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಶ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಆತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೋಡ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ, ನಾನೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ...ಕಂವಲಜೀತ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೆಟ್ಟಿ ರಲಿಲ್ಲ...ಅದೊಂದು ನೆವ ಅಷ್ಟೇ...”

ಬಲವಿಂದರ ಬಂದು ಕಂವಲಜೀತ್‌ನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಕೋಳತೊಡಿಸಿದ. ಚಕಚಕನೆ ಓಡಿಬಂದ ನಾಲ್ವರು ಸಿಪಾಯಿಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛ ಹೋಗಿದ್ದ ಡಾರ್ಕ್ ನಿವಾಸಿಯನ್ನು ಸ್ವಚರವೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದರು. ಬಲವಿಂದರ ಮಗುಳು ನಗೆ ನಗುತ್ತ ಕಂವಲಜೀತ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು. ಕಂವಲಜೀತ್...ನಾನಿವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ

ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ...ಇವರು ನನ್ನ ಗುರುಗಳು. ಇವರು ಮೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ನಾನಿವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವೆ... ಇವರೇ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ... ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಇವರ ಸಹಾಯಕರು...ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಶೋಕ...ಸಾರ್ಜಂಟ್ ಸುಷಮಾ..."

ಕೆಂವಲಜೀತ್ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತರ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಹೋದ. ಅವನ ಗಲ್ಲತಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ ಹೇಮಂತ...

"ಮಗು...ನೀನಿನ್ನೂ ಹಸುಳೆ...ಭಾರತೀಯರ ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ...ಈಗಲೂ ಸಮಯವಿದೆ...ಮಾಡಿದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ದೇಶ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದು...ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು...ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ...ನಾ ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು...ತಿಳಿತಾ..."

ಕೆಂವಲಜೀತ್ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ.

"ಗುಡ್, ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಮದ್ದು...ತಪ್ಪಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕರೀಮಖಾನನಿಗೆ ಆದ ಗತಿಯೇ ನಿನಗೂ ಆಗುತ್ತೆ..."

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕರೀಮಖಾನನ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತಲೇ ಕೆಂವಲಜೀತ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ

೪

"ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ...ನೀವೇನು ಹೇಳ್ತಾ ಇದೀರಿ?"

ಭಾರತೀಯ ಗೂಢಚಾರ ಒಡೆಯ ಮುಖಸ್ಥ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಅವರು ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಕೇಳಿದರು.

"ಸರ್...ನಾನು ನಿಜವನ್ನೇ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...ಕೆಂವಲಜೀತ್ ಹಾಗೂ ಕರೀಮಖಾನ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ...ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಫುಲ್‌ಪ್ರೂಫ್ ಪ್ಲಾನ್ ಸುಮೇರಿಯಾ ತಯಾರಿಸಿದೆಯಂತೆ...ಅದರ ಮರುತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾರತ ಎಂದು ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಿರಸ ತಂದಿಡುವದೇ ಆಗಿದೆಯಂತೆ"

ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡದೇ...ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಮೇಜರ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತನು ಮನದಲೇ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು...ತಿಳು ಹಳದಿ

ಬಣ್ಣ ಮಿಶ್ರಿತ ಬಂಗಾಲೀ ರಸಗುಲ್ಲಾ ದಂಥ ಅವರ ಮುಖದಮೇಲೆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ಭಾವನೆಗಳು ಬಂದು ತೇಲಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು... ಮುಂದಿನಕ್ಷಣ ಅವರು ನುಡಿದರು.

“ಆಲ್‌ರೈಟ್ ಮೇಜರ್... ಒಂದು ಬಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಿಸುವಾ, ಹೇಳಿ... ಈ ಮೋಸಜಾಲ ಹೂಡಿರುವ ಸುಮೇರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿರಬಹುದು?”

“ಆದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಅತೀ ಸುಲಭ ಸರ್...”

ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಚನಾವಣೆಗಳಾದ ನಂತರ ಬಂದ ಜನಪ್ರಿಯ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದೊಡನೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಸುಧಾರಿಸಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಚೀನಾದ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಜನತೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ, ಚೀನಾ ಹಾಗೂ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮೂಡಿ ಅವು ಒಂದಾಗಿವೆ... ಈ ಮೂರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಬಲಾಢ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡನ್ನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಸುಮೇರಿಯಾ ಮಣ್ಣು ತನ್ನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ... ಅದರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕುತ್ತದೆ... ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ತಂತ್ರ... ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಒಪ್ಪಿ ಹಿಂದಿನ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ಧರ್ಮಿಣರು ತುಳಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡದೇ ಪ್ರಚಾಪ್ಯ ಭುತ್ವದ ದಾರಿಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಜಗತ್‌ಶಾಂತಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತನಗೇ ಸವಾಲೆಸೆದ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ ಅದರ ಅಪವಾದವನ್ನು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೇರಿತು... ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ತಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಡನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವದು... ಆಗ ಸುಮೇರಿಯಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿತ್ರನ ಸೋಗುಹಾಕಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್‌ನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳಾಗುವದು... ಏಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಶಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿರುವದು...

“ಹೂಂ... ಇದೊಂದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕುಟಿಲ ತಂತ್ರ.”

“ಕುಟಿಲತಂತ್ರವಲ್ಲ ಸರ್... ಸುನಿಯೋಜಿತ ಪ್ಲಾನ್... ಫುಲ್‌ಪ್ರೂಫ್ ಪ್ರೀ ಪ್ಲಾನ್...”

“ಮೇಜರ್... ನಿಮ್ಮ ಆಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಾವುದು?”

“ಇದರ ಒಗ್ಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ನಿಜ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುವುದು.”

“ಅದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದು ಮೇಜರ್...ನಿನ್ನ ನಡೆದ ಗುಂಡಿನ ಚರಮ ಕಿಯಿಂದಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕುಪಿತಗೊಂಡಿದೆ...ಆಶಾಕಿರಣದ ನಾವು ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆಮಾಡಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಆಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ದೂರು ನೀಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೂತಾವಾಸದ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಯಾವ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದೆಯಂತೆ”

“ಇದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರೀ ವಾರ್ತೆ ಸರ್, ಇದರಿಂದ ಸುಮೇರಿಯಾ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ 'ಪ್ಲಾನ್' ಜಾರಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದಾಯ್ತು. ಅದರ ಚಾಡೀ ಮಾತು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ದ ಪ್ರಧಾನಿ ಕೇಳಬಾರದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರದು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಿವಿ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ...”

“ಮೇಜರ್...ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಷಯ ಬಿಡಿ, ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿರಿ.”

“ಅದಕ್ಕಿರುವುದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಸರ್, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು...”

“ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ ಹೇಮಂತ...ತಾನು ಈ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ತಿಳಿಸಿದೆ”

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ...ಚಾಡಿ ಮಾತು ತುಂಬಾ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಒಂದು ಮಾತು ಸರ್, ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?”

ಹೇಮಂತ ತುಸು ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ನುಡಿದ.

“ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಏಜಂಟಿನನ್ನು ಕಳ್ಳರೀತಿಯಿಂದ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಗಡಿ ಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿಸುವುದು. ಆತ ಮಾರುವೇಷದಿಂದಲೇ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ನಿಜ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವನು...”

ಕತ್ತಲೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಮಿಂಚು ಸುಳಿದಂತೆ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರ ಮುಖದ ಮೇಲೊಂದು ಆಶಾಕಿರಣ ಮೂಡಿ ಪುನಃ ಘಕ್ಕನೆ ನಂದಿಹೋಯಿತು.

“ಹೇಮಂತ...ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

“ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸರ್”

“ಹೇಮಂತ, ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ಗಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಅಪಾಯದ ಮಾತೇ ಸರಿ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ ಮುಂದೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಭದ್ರ ರಕ್ಷಣಾಕೋಟೆ ಭೇದಿಸಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವದೆಂತು?...ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದವ ಭಾರತದ ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ಬೇವಸಹಿತ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಜ. ಇದರ ಜೊತೆ ಏಜೆಂಟನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ಕೋಲೆ ಮಾಡಲು ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದ ಏಜೆಂಟ್ ಇವನೇ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದರೆ ಮುಂದೆ ಗತಿ?”

ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು...

ಅಪಾಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ...ಹೇಮಂತ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಸರ್...ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ಅಪಾಯವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಹಾಗಂತ ನಾವು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?...ತಪ್ಪಿಗೆ ಕೂಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆ?”

‘ಹೂಂ’...ದೀರ್ಘ ವಿಶ್ವಾಸಬಿಟ್ಟ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಎದ್ದುನಿಂತು ಹೇಳಿದರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, “ಓಕೆ ಮೇಜರ್...ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಶನ್. ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿಗೆ ನೀವೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ಆಪರೇಶನ್‌ಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಸಮರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ...ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ?”

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದಾಗ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಕೈಕುಲುಕಿ “ಗುಡ್‌ಲಕ್” ಎಂದರು...

ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಗುಪ್ತಚಾರಪಡೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಶೇಖ ಯಾಕೂಬ್ ಆರು ಘೋಟು ಮೂರೂವರೆ ಇಂಚು ಎತ್ತರದ ದೈತ್ಯ ಮನುಷ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟು ಮಸ್ತಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಶರೀರ ಆತನದು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಷ್ಟೇ ದೋಡ್ಡದಾದ ತಲೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಂಚೂ ಇರದ ಕೂದಲುಗಳು. ದಪ್ಪ ಪೊದೆಯಂಥ ದಟ್ಟವಾದ ಕೂಡು ಹುಬ್ಬುಗಳು. ಮೊಲದಂತ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂಟಿತುಟಿ, ದೂಗಲೆ ಶೇರ ವಾನಿ ಕೆಳಗಡೆ ಇರಾನಿ ಪಾಯಜಾಮ. ಮೇಲೆ ಫಠಾಣೀ ಜಾಕೀಟು ಧರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಘೋಟು ಉದ್ದದ ಕರಿಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಿರಮಿರನೆ ಮಿರಗುವಗುಂಡು

ಬಡಿಗೆಹಿಡಿದು ಜುರ್...ಜುರ್...ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಅರಬ್ಬೀ ಶೂ ಹಾಕಿ ಚಳಿಬಂದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಂಟರಗಳಾಯಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೋ ಯಾರ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಯಮನಾಗುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು...ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಅಪರಾಧಪಡೆಗಳು...ಕೊಲೆ ಗಾರರು...ದರೋಡೆಕೋರರು ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಹದ್ದಿನಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು... ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊನೆಜನ್ಮ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿತ್ತು...ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಸಮಯಸಿಕ್ಕಾಗ ಕಸಬು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು...ಅಥವಾ ಶೇಕ್ ಯಾಕೂಬನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರ ಹಿಂದೆ ಚಮಾ ಆಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು..ನಾ.....ನೀ.....ಅನ್ನುವಂಥ ದಾದಾಗಳು ಮಣ್ಣುಮುಕ್ಕಿ ಯಾಕೂಬನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೌಡಿಗಳದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು...ಆ ಎಲ್ಲ ರೌಡಿಗಳು ಯಾಕೂಬನ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿದ್ದರು...

ಇಂಥ ರೌಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಡೆಯ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್.....

ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್ ಶೇಖಿ ಯಾಕೂಬನ ಬಲಗೈ ಬಂಟಿ.....

ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ನಡೆದರೂ...ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಳ್ಳತನವಾದರೂ ಅದರ ಸುಳಿವು ದಾವೂದ್‌ಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು..... ದಾವೂದ್‌ನಿಂದ ಯಾಕೂಬ್‌ಗೆ...

ಅದೇ ದಾವೂದ್ ಈಗ ಅತೀ ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬನ 'ದಿಲ್‌ರುಬಾ'ಳ ಸ್ವಪ್ನಮಂದಿರದತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ವಿದೇಶೀ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ. ಕೇವಲ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಹಿಂದಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಯಾಕೂಬ್‌ನಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಭೇಟಿ ಆಗುವಂತೆ ಸಂದೇಶ ಬಂದಿತ್ತು... 'ದಿಲ್‌ರುಬಾಳ' ಸ್ವಪ್ನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಆತ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ...

ದಿಲ್‌ರುಬಾ.....

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬನ ಪ್ರೇಯಸಿ.

ಪೂರ್ತಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡನ್ನೇ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಯಾಕೂಬನನ್ನು ಆಕೆ ತನ್ನ ಮೊಲೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಳು...ಯಾಕೂಬ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ 'ಬಳಿ ಪಾರಿವಾಳ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ...

ಅಚ್ಚುಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿದ ದಿಲ್‌ರುಬಾ ಪಾರಿವಾಳದಷ್ಟೇ ಮೃದುವಾಗಿದ್ದಳು...ಐದು ಐದೂವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ, ತಿಳು ಮೈಹೊಂದಿದ ಹಸಿರುಕಣ್ಣಿನ ಬೆಡಗಿ ಆಕೆ. ಸರಕಾರದ ಉಚ್ಚ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು...ಮಂತ್ರಿವರ್ಗ...ಸಮಾಜದ ಸಂಭ್ರಾಂತ ಜನ...ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಂಡು ಹೊರಬಿದ್ದ ನೆಂದರೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಅರವತ್ತು ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಖ್ಯ ಮನೋಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವದೇ ಅವಳ ಸ್ವಪ್ನ ಮಂದಿರ... ಇಂದ್ರನ ಅಮರಾವತಿ...

ದಾವೂದನ ಪಿದೇಶೀ ಕಾರು ಸ್ವಪ್ನಮಂದಿರದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಡ್ರೈವರ್ "ಕೋಡ್"ನಲ್ಲಿ ಹಾರ್ನ್‌ಬಾರಿಸಿದ. ಪೀಂ...ಪೀಂ ಪೀಂ... ಪೀಂ...ಪೀಂ...ಪಿಂ ಳೇ ಭಾರಿ ಸಪ್ಪಳದೊಂದಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೇಟು ತೆರೆಯಿತು. ಸ್ವತಃ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಫೀಸರನೇ ಎದುರಾಗಿ ಒಂದು ಭರ್ಜರಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ನೀಡಿ ದಾವೂದನ ಕಾರನ್ನು ಮುಂದೆಬಿಟ್ಟು ಹದಿನಾರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ತುಂಬು ಮೈ ತರುಣ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ದಾವೂದನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ದಳು.....ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಮದೇವ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ... ರತಿದೇವಿ ತನ್ಮಯಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.....ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ದಾವೂದನ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕುಡಿಗಣ್ಣು ನೋಟದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನೇರವಾಗಿ ಮಹಡಿ ಮೇಲಿಂದ ಶೇಕನ ರಹಸ್ಯ ಕೋಣೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ...ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಸಿಪಾಯಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ನೀಡಿ ವೆಲುವಾಗಿ ಬೆರಳನಿಂದ ಬಾಗಿಲಮೇಲೆ ಬಾರಿಸಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಬಿಟ್ಟು ಕೂಗಿದ, "ದಾವೂದಖಾನ್ ಹಾಜೀರ ಹೈ"...

"ಅಂದರ ಭೇಜೋ"...ಮೆಲುವಾದ ಕೂಗಿಗೆ ಗಡಸು ಕಂಠದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು. ದಾವೂದ ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನಡೆದ...ಅಟೋಮೆಟಿಕ್ ಬಾಗಿಲು ತನ್ನ ಸ್ವಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು...

ಪೂರ್ತಿ ನಗ್ನಳಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿದ್ದ ದಿಲ್‌ರುಬಾಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗದೊಂದಿಗೆ ರತಿಕೇಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಶೇಖ ಚಟಕ್‌ನ ಮೇಲೆ...ತಿಳುವಾದ ನೈಲಾನ್ ಪರದ ಮಂಚವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು...

ದಾವೂದ ನೆಲದ ವರೆಗೂ ಬಾಗಿ ಶೇಕಗೆ ಪಂದಿಸಿ ಅವನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಅಸೀನನಾದ...ಸಿಗಾರ್ ಉರಿಸಿದ ಶೇಕ್ ತುಸು ಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, "ದಾವೂದ್ ಮಿಯಾಂ...ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ."

"ಹುಕುಂ ಮಾಡಿ ಶೇಕ್ ಸಾಹೇಬ್...ನನ್ನ ರುಂಡ ಕಡಿದು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ..."

ತೃಪ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅವನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿದ ಶೇಕ್.

"ದಾವೂದ್ ನೀನು ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ?"

"ಯಾವ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಸಾಹೇಬ್?"

"ಅದೇ ಬಡ್‌ಹಂಟರ್..."

“ಓಹ್... ಅರ್ಥವಾಯಿತು...ಹೇಳಿ”

“ಎರಡು ದಿನಗಳಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಆಪರೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ ಆತ ಅಲ್ಲಿಯ ಓರ್ವ ಆಫೀಸರನಿಂದಾಗಿ ಸೋತುಹೋದ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸಾವಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದ...ಅವನ ಮೂವರು ಸಂಗಡಿಗರು ಅಲ್ಲಾ ನಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದರು...ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಅಸ್ಪತ್ತ್ರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗಿರಲು ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿದ...ಆತ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿದ್ದಾನೆ.”

“ಸಾಹೇಬ್ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನೇ ಹೌದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆಯೇ?”

“ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅವನೇ...ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ವೇಪ್ ನಂಬರ್ ಅಲ್ಲದೇ ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಎಲ್ಲವೂ, ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವು...ಇದೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅರಿಯರು”

“ಓಂದು ವೇಳೆ ಅವನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಶತ್ರುಗಳು ಏನಾದರೂ ಜಾಲ...”ದಾವೂದ ಬೇಕಂತಲೇ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ, ಹತ್ತಾರು ಸೆಕೆಂಡು ಯೋಚಿಸಿದ ಶೇಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದ,

“ಮೊದಮೊದಲು ನನಗೂ ಆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿತ್ತು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ಆತ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಾನು, ರಹಸ್ಯ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ದೇಶದ್ರೋಹಿಯಾಗಲಾರ.”

“ಸರಿ ಮುಂದಿನ ಆಜ್ಞೆ ಏನು?”

“ನಾಳೆಯ ದಿನ ಆತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನೀನೇ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಬೇಕು...ಆತನಿಂದ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ನನ್ನ ಭೇಟಿಮಾಡಿಸು...ನಿನಗೇನಾದರೂ ಸಂಶಯ ಬಂತೋ... ಅಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು 'ಖತಂ' ಮಾಡಿಸಬೇಕು...”

“ಸಾಹೇಬ್...ಆತ ನಿಮ್ಮ ಎಡಗೈಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

“ಆಗಿರಬಹುದು...ನನಗೆ ಅಪನಿಗಿಂತ ನನ್ನ ದೇಶ ಮುಖ್ಯ...ಅಲ್ಲದೇ ಸದ್ಯ ಆತ ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದ ಪಾರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ...ಅದರ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ವೋಸದ ಜಾಲವಿದೆಯೋ ಅರಿಯೆ...ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನಾದರೂ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇರುಹುದೋ ಎಂಬ ಗುಮಾನಿ...”

“ತಮ್ಮಂಥ ಗಂಡೆಯ ಸರದಾರನನ್ನೇ ಗ.ಮಾನಿಯೋಗಿಟ್ಟು ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರು?...”

ಮಾತು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಶೇಕ್ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು ಹೇಳಿದ... "ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ..."

"ಆಂ? ಏನಂದಿರಿ?"

"ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು... ಈ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೂ ನೀನು ಬೆಚ್ಚಿತ್ತೆ ಎಂದು, ನಿನ್ನ ಮೈ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತನೇ ಇಂದು ನನಗೆ ಗುಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ನೀನು ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಆಡಿ ಇಡು... ನಾನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ ತಿಳಿಯಿತೆ?"

"ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಶೇಕ್ ಸಾಬ್.....ನಾನು ತಮಗಂದೂ ಮೋಸ ಮಾಡಲಾರೆ"

"ಮಾಡಿ ಬದುಕಲಾರೆ... ಅರ್ಥವಾಯ್ತು? ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು"

ವಂದಿಸಿದ ದಾವೂದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಅಡಿಯಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪರದೆಯೊಳಗೆ ನುಸುಳಿದ ಶೇಕ್... ಮೆಲುವಾಗಿ ಚೀರಿದ ದಿಲ್‌ರಬಾಳ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಕರೆಯತೊಡಗಿದ.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಮೀರಿಹೋಗಿದೆ ಭಾರತೀಯ ಸೈನಿಕರು ಟೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಡೆ ಗಡಿಯತ್ತ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪಹರೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಚಳಿಗಾಲದ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬ್ಲೇಡಿಗಿಂತ ಹರಿತವಾದ ಕುರ್ಕಗಳಿ ವ್ಯಸವರಿ ಹೋದಾಗ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಚೀರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ... ಮೇಲೆ ಸುಂಯೇ ಎಂದು ಬೀಸುವ ನಲವತ್ತು ಮೈಲಿ ವೇಗದ ಹಿಮಗಾಳಿ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿಟ್ಟ ವೀರ ಸೈನಿಕರು ಗಸ್ತಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸೈನಿಕರ ಗಸ್ತಿ ಪಡೆ ನಾಯಕ ಹರದೇವ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೂ ನೋಡಬಹುದಾದ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ದಿಂದ ಆಗೋಮ್ಮ ಈಗೋಮ್ಮ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ಗಡಿ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಗಡಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದೆಡೆ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಅದರ ಲೆನ್ಸ್ ಸರಿಪಡಿಸಿದ. ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು ಎರಡು ಮೂರು ನೂರು ಮೀಟರ್ ದೂರದ ಪೊಸೆಯೊಂದರಿಂದ ಸೈನ್ಯಪಡೆಯ ಗುರು ತಿದ್ದ ಮೋಟಾರ ಬೈಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗಡಿಯತ್ತ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಯಾತ್ರಿಕರು, ಮುಂದಿದ್ದ ವ ಸೈನಿಕ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿದ್ದ ವ ಮೈತುಂಬ ಉಲನ್ ಬ್ಲಾಂಕೆಟ್ ಹೊದೆದಿದ್ದ.

ಆದರೂ ಮುಖದ ಒಂದು ಭಾಗ... ಸುಟ್ಟು ಕರಕಾದದ್ದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಾಗ ಹರದೇವ್ ಉದ್ಗರಿಸಿದ 'ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್...'

ಅಂದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾವಲನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಓಡಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಸೇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಅಮೃತಸರದಿಂದ ಹೋಲಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಗಡಿ ಭಾಗದ ವೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ದೃಷ್ಟಿ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು...

ಸಂಶಯ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು.

ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ದೇಶದ್ರೋಹಿಯಾದವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೋಲಾರ್ ಗಡಿಯತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ...

'ಪೀಂ...ಪೀಂ...' ಸೀಟಿ ಸದ್ದು.

ಕೂಡಲೇ ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೀಪಗಳು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳಗಿದವು.

ಸರ್ಚ್‌ಲೈಟ್ ಬೆಳಕನ್ನು ಈಗ ಮೋಟರ ಬೈಕ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು... ಹರದೇವನ ಸೀಟಿ ಸದ್ದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಪಡೆಯೂ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೈಲಿ ರೈಫಲ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಧಾವಿಸಿತು. ಟೆಂಟ್ ಒಳಗೊಡಿದ ಹರದೇವ ಸ್ವೀಕರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ... ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಮೈಕ್ ಹಿಡಿದು ಗಡಸು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ,

"ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್... ನೀನು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವೆ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ಬೈಕ್ ಸವಾರನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿ ನಮ್ಮೆಡೆ ಮರಳಿ ಬರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಫೈರಿಂಗ್ ಶುರುವು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ".

"ಇದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನಂಬರ್ ಒಂದು..."

"ಬೇಗ ಮರಳು... ವಾಪಸಾಗು... ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎರಡು..."

"ಇದು ಕೊನೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ... ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರ ರೈಫಲ್ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತವೆ. ವಾಪಸಾಗು..."

ಮೋಟಾರ ಬೈಕ್ ವೇಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಹರದೇವ್ ಕೂಗಿದ "ಫೈರ್..."

ಕಿಟ್... ಕಿಟ್... ಕಿಟ್...

ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ರೈಫಲ್ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಶಿನ್‌ಗನ್‌ಗಳು ಗರ್ಜಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾವಿರ ಹೋಳಾಗಿಸಿದವು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪಾಕ್ ಗಡಿಯಿಂದಲೂ ಗುಂಡಿನ ಪ್ರತಿ ದಾಳಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು, ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮೋಟಾರ್‌ಬೈಕ್ ಚಾಲಕ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ... ಅಂಜದೇ ಅಳುಕದೆ ಗುಂಡು

ಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತ ಗಾಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತಿತ್ತು...

ಡಾರ್ಕ್ ಗಡಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಓದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕರೀಮಖಾನ ಕೈ ಎತ್ತಿ ಸಂಕೇತ ನೀಡಿದ...ಕೆಲವೇ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಕ್ ಗಡಿಯಿಂದ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

ಅದೇ ಕ್ಷಣ...

ಭಾರತದ ಗಡಿಯಿಂದ ಹಾರಿಬಂದ ಗುಂಡೊಂದು ಬೈಕ್‌ನ ಹಿಂದಿನಗಾಲಿಗೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಮತ್ತೇರಿದವರಂತೆ ಓಲಾಡಿ, ಕೊಳ್ಳು ವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮುಗುಚಿಕೊಂಡಿತು, ಓದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕರೀಮಖಾನ ಜಂಪ್ ಮಾಡಿ ದ್ವಂದಿರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ. ಚಾಲಕನೊಂದಿಗೆ ಮೋಟಾರಬೈಕ್ ಹಳ್ಳದೊಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕರೀಮಖಾನ ಡಾರ್ಕ್ ಗಡಿಯತ್ತ ಬಿರಬಿರನೆ ಓಡುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಹರದೇವ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೇಂದು ಗುಂಡುಹಾರಿಸುತ್ತ ಮೋಟಾರಬೈಕ್ ಮುಗುಚಿಬಿದ್ದ ಹಳ್ಳದ ಬಳಿ ಬಂದು ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ, ಮೈ ಜುಂ ಎಂದಿತು. ಮೋಟಾರಬೈಕ್ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ವೇಲೇಳಲಾಗದೇ ಅಲ್ಲೇ ನರಳುತ್ತ...ವೇದನೆಪಡುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸೈನಿಕ...ಅವನ ತಲೆಯೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ ರಕ್ತ ಮುಖದ ಎಡಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಯಿಸಿತ್ತು, ದೇಹದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು, ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಿಂದಾಗಿ ಆತನ ಮೈ ತುಂಬಾ ಗಾಯ ಗಳಾಗಿದ್ದವು...ಇಷ್ಟೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆಲ್ಲಿ ಹರದೇವ ಆತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ...

ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹರದೇವನತ್ತ ನೋಡಿ ಅರ್ತನಾದ ಗೈದ, "ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್...ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಪ್ಲೀಜ್"...

ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲುಕಡಿದ ಹರದೇವ್, "ಮಿಸ್ಟರ್ ಚಂದರ್...ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸುವದು ದೂರ...ಕೂಡಲೇಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ...ನಿನ್ನಂಥ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗೆ ಬದುಕಲು ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ... ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದೆ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕೇವಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲೆ ಆಷ್ಟೇ..."

ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ಹರದೇವನ ಆಣತಿಯಂತೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು...ನಾಲಾಕಾರು ನಿವಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತ ಚೀರುತ್ತ ಕೆಟ್ಟ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದರ್ ಮೇಲೆ ಬಂದ.

ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹರದೇವ...

ಅವರ ಹಿಂದೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸೈನಿಕರು...

ಅವರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಲೂ ನಗನಗುತ್ತ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ಕೆಳಗಿರಿಸಿದ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸೈನ್ಯಪಡೆಯ ಸ್ವಾಡ್ಡನ್ ಲೀಡರ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್...

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತ ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ. ಅವನ ಆದೇಶಂತೆ ಅವನ ಸೈನಿಕರು ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕಿನತ್ತ ಹುಸಿಗೊಂಡು ಹಾರಿಸಿದ್ದರು. ತನ್ನೆದುರೇ ಇದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಚೆಳ್ಳ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸಿದನಲ್ಲಾ ಎಂದಾತ ಬೀಗುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದ...

ಆತನ ಸಂಜೆ ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಜೀಪು ಅವರಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಜೀಪನ್ನೇರಿದ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಜೀಪನ್ನು ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಪೊದೆಯತ್ತ ನಡೆಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ... ಕರೀಮ್‌ಖಾನನನ್ನು ಓಡಿದು ಜೀಪ ಮೂಲಕ 'ಶೇಖು ಪುರಾಂ' ಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವನದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇವಲ ನಲವತ್ತೈದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು 'ಶೇಖು ಪುರಾಂ.' ಜೀಪ್ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ಒಂದುಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಅಷ್ಟೇ...

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ತಲುಪಲು ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಬೇಕಾಯಿತು... ಜೀಪು ಮುಳ್ಳುಪೊದೆ... ಕಂಟಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಜೀಪ್ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿ, ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೂ ಹಿಂದಿದ್ದ ಎಂಟು ಜನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿದ.

"ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇರಬೇಕು... ಹುಡುಕಿ... ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಕರೆತನ್ನಿ..."

ಅವರೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕೆಳಗಿನ ಆತ ಖಿಶಿಯಿಂದ ಸಿಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ 'ಚಾರ್‌ಮಿನಾರ್' ಸಿಗರೇಟು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿದ... ನಾಲ್ಕಾರು 'ದಂ' ಎಳೆದು ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಹೋಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು 'ಉಫ್' ಎಂದು ಹಾರಿಬಿಟ್ಟ... ಪುಟ್ಟ ಹೋಗೆಯ ಬಲೂನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ನಂತರ ಒಡೆದು ಲೀನವಾಯಿತು...

ಇದೇ ರೀತಿ ಅವನ ಆಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

ಮೂರು ಸಿಗರೇಟುಗಳು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ವ.ಧ್ಯೆ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನೆದುರು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ

ದರು. ಆತ ಯಾರು... ಏನು... ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ವಿಚಾರಿಸಿದ, "ಯಾರು ನೀನು?"

"ನಾನು ನಿನ್ನ ಶತ್ರು ವಾಗದಿದ್ದರೂ ಮಿತ್ರನಂತೂ ಹೌದು"

"ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?"

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಅಂತೂ ಹೌದು"

"ಇಲ್ಲಿನು ಕೆಲಸ?"

"ಇಲ್ಲಿ ಸೋಲೈಯನ್‌ನಂತೂ ಹೊಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲವಾದರೂ ಹುಲಿ ಮೂತ್ರಿ ಸಿಗಲಾರದು " ದಾವ್ಯಾದನಿಂದ ಬಂದ ನಿರ್ದೇಶನದ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತ್ತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಉಳಿದದ್ದು ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್...

"ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಪ್ಲೀಜ್"

"ಒಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಮಾಡಿ ಎರಡನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದರೆ ಉಳಿಯುವದೆಷ್ಟು?..."

"ಸೋನ್ನೆ"

"ಅದೇ ನನ್ನ ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್"

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ,

ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು 'ಶೇಖುಪುರಾಂಕೈ' ಪಯಣ.

ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಂದುಹೋಗಿದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ತೊಡಲು ಒಣಗಿದ ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟು ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ನಂತರ ಕಾಫಿ ತುಂಬಿದ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಅವನ ಮುಂದೆ ಸರಿಸಿದ.

ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಎಲ್ಲರದರೇ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿದ... ಆತನ ಬರಿವೈ ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಭಯದಿಂದ ಚೀರಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಬುಳಬುಳನೆ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸುಟ್ಟು ಕರಕಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಹೀಚಿಹೋದ ಭೀಭತ್ಯ ಶರೀರ . ಕಂಕುಳಿಂದ ಹೊಕ್ಕುಳದ ವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಖದ ಎಡಭಾಗ... ಕಿವಿ ಕಪೋಲ... ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಸುಂದರ ರೂಪ... ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಓಕರಿಕೆ ಬರುವಷ್ಟು ಹೇಸಿರೂಪ.

ಅವರೆಲ್ಲರ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗಿ ನುಡಿದ ಕರೀಮ್,

"ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ದುಶ್ಮನ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದಾಗ ಆದದ್ದು..."

ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೇ ನನಗೆ ವೆ.ಡಲ್..."

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರಿದಾರ ಅದಕ್ಕೆ ತೂಗುಹಾಕಿದ ಹಸಿರು ಹರಳಿನ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟಿತ್ತು... ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ, "ಏನು ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ಸಾಹೇಬರೆ... ಸಮ್ಮೋ ಹಿತರಾದಂತೆ ನನ್ನ ಕೊರಳದಾರ ಹಾಗೂ ಹಸಿರು ಹರಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ... ಇದು ಪೇಶಾವರದ ಜುಮ್ಮಾಮಸೂದಿಯಲ್ಲಿ ಫಕೀರ ಸಾಹೇಬರು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದು... ಇದರ ಮಹತ್ವ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಹಸಿರು ಹರಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಮೆಲುವಾಗಿ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳರಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ.

ಅಳಿದುಳಿದ ಸಂಶಯವೂ ಪರಿಹಾರವಾಯ್ತು ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ಗೆ. ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕರಿದಾರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಸಿರು ಹರಳು ತೂಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ... ಅದನ್ನು ಪೇಶಾವರದ ಜುಮ್ಮಾಮಸೂದಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಫಕೀರಸಾಹೇಬರು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಬಂದಿದ್ದು ಕರೀಮ್‌ಖಾನನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು...

ಕರೀಮ್‌ಖಾನನೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಸಹ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅವನ ಜೊತೆ ಹರಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ... ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಶಕೀಲಾ 'ಶೇಖು ಪುರಾಂ'ದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವಳ ಜೊತೆ ಮಜಾ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು... ಕರೀಮ್‌ಖಾನನಿಗೂ ಶನ್ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿ ಶೇಖು ಪುರಾಂದ ಪ್ರೇಯಸಿ ಶಕೀಲಾಳ ಮನೆ ವಿಳಾಸ ತಿಳಿಸಿದ... ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಟುಕಿಸಿ ಶಕೀಲಾಳ ತಂಗಿ ಸಾಕಿಯಾ ಸಹ ತುಂಬ ಸುಂದರಿ, ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ.

ಜೀಪು ಶೇಖು ಪುರಾಂ ತಲುಪಿದಾಗ ಮಂಜಾನೆಯ ಕೋಳಿ ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಗರಡಿಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಟೆಲ್ ಬಳಿ ಜೀಪ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಕಾರೊಂದು ಬಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು...

"ಖಿದಾಹಾಫೀಜ್ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ, ನೀವಿನ್ನು ಹೊರಡಬಹುದು. ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾರು ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ..." ಅವನ ಕೈಕುಲುಕಿ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಜೀಪಿನಿಂದಿಳಿದ. ಜೀಪು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾರಿನಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಖೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ಬಂದ ಆಕಳಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತು. ಕೊರಳ ಸುತ್ತ ಕೊಳ್ಳು ಇಟ್ಟಂತೆ ಉರುಪು... ಹರಿತವಾದ ಚೂರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಗೆರೆ

ಕೊರೆದಂತೆ...ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಯಿತೆರೆದ...ಧ್ವನಿ ಏಳಲೊಲ್ಲದು...ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರು. ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅತ್ತಿತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅದಾವ ಮಾಯದಲ್ಲೋ ಕಾರಿನ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಒಣ್ಣದ ಪರದೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು...ಎದುರಿನ ಗ್ಲಾಸು ಸಹ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು...ಒಳಗಿದ್ದವರು ಹೊರಗಿನ ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡಬಲ್ಲರು...ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಒಳಗಿನಭಾಗ ಎಳೆಪ್ಪೂ ಕಾಣಿಸದು. ತನ್ನ ಸಾವು ಸಮೀಪಿಸಿತು...ತಾನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಡನೆಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೆ ಎಂದಾತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ....ಡ್ರೈವರ್ ಯಾವ ಭಾವವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೇ, ಅವನೆಡೆ ಬಂದು ಬಾರಿಯೂ ನೋಡದೇ ತಡೆಕಟ್ಟಿನಾಗಿ ಗಾಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಉಸಿರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಗುರಾಯಿತು. ಕೊರಳಸುತ್ತ ವೇದನೆ ಸಹ...

ಕಂಪಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಕೊರಳು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ನ.ಋಪಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದಾರದ ಸ್ಪರ್ಷ...ಹಾ...ನೈಲಾನ್ ಉರುಳು...ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾತ ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಎಸದಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ಯಾರಿರಬಹುದು?

ಆತನ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಬಂತೊಂದು ಕೀರಲು ಧ್ವನಿ....
“ಮಿಸ್ಟರ್....ಯಾರು ನೀನು?”

“ನಾನು...ನಾನು ಕರೀಮಖಾನ್”

“ಯಾವ ಕರೀಮಖಾನ್?”

“ಬ್ಲಡ್ ಹಂಟರ್ ಕರೀಮಖಾನ್,....”

“ಸುಳ್ಳು ಬೋಗ್‌ಬೇಡ....ಕರೀಮಖಾನ್ ಸತ್ತು ಹದಿನೆಂಟು ಗಂಟೆ ಕಳೆದವು.”

“ಇಲ್ಲ....ಇಲ್ಲ....ಕರೀಮಖಾನ್ ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಯಬೇಕಾದವ ಒದುಕಿ ಬಂದೆ”

“ನಮಗೆ ಇದೀಗ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರವಿದು....”

“ಇಲ್ಲ....ನಾನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಶತ್ರು ಹರಡಿದ ಸುಳ್ಳಿನ ಜಾಲವಿದು....”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ?”

“ನನ್ನನ್ನು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲು.”

“ಸರಿ...ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಹೇಳು”

“ಒಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡುಮಾಡಿ ಎರಡನ್ನೂ ನುಂಗಿಹಾಕಿದರೆ....”

“ಈ ಕೋಡ್ ಹಳೆಯದಾಯಿತು...ಹೊಸ ಕೋಡ್ ಹೇಳು...”
ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಕ್ಕ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್.

“ನಮಗೆ ದೂರಕದ ಸುಂದರ ವಸ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪಾಲಾಗುವದಕ್ಕೆ
ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವದೇ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯೆ ಲಕ್ಷಣ”

“ಗುಡ್...ನೀನೇ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾದಂತಾಯಿತು.
ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸು. ನಮ್ಮ ಶತ್ರು ತುಂಬಾ ಮೇಧಾವಿಯಾದುದು
ರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಜಾಗೃತಾಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ...”

“ಯಾ ಖಿದಾ, ನನಗಿಂದು ಪುನರ್ಜನ್ಮ....”

ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಜೋರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ರುಬಾರಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊರಳ
ಸುತ್ತ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮೆಲುವಾಗಿ ತೀಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನುಡಿದ.

ಹಿಂದಿದ್ದವ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕು ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್‌ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಸಮಾಧಾನ
ಪಡಿಸಿದ.

“ಅರೆ ಮಾಫ್‌ಕರೊ ಭಾಯಿ ಅಕಬರಖಾನ್...”

“ಏನೆಂದೆ?...ನಾನು ಅಕಬರಖಾನ್‌ನೇ?...ನಾನು ನಾನು...ಕರೀಮ್...
ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್” ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೆಂಕಿಯಾದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಅಬ್ಬ ರಿಸಿದ...ಅವನ
ಕಣ್ಣುಗಳು ಗರಗರ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಾಯಿಯು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬುರುಗು ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡಿತು... ಹಿಂದಿದ್ದವ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ತಿಳಿಸಿದ, ಕಾರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೂ ಕರೀಮ್
ಖಾನ್‌ನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿ ಬಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ.

“ಯಾರ್ ಕರೀಮ್...ನಾನು ನಿನ್ನ ಖಾಸಾದೋಸ್ಟ್ ದಿಲ್ವಾರ್....ನಿನಗೆ
ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗುತ್ತವೆ...ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬುರುಗು
ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು...ಅದನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ನಾಟಕ ಮಾಡ
ಬೇಕಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗು....ನಿನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ‘ಹಸೀನಾ’
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಾಲಿಮಾರ್‌ನಲ್ಲಿ....ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ
‘ಕಬಾಬಮ ಹಡ್ಡಿ’ ಆಗಲಾರೆ”.

ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್‌ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ರಹಸ್ಯಮಯ ನಗೆ ತೇಲಿ ಮರೆಯಾಯಿತು.

“ಯಾರ್ ದಿಲ್ವಾರ್....ನೀನು ಮಹಾ ಪ್ರಚಂಡ. ಮತ್ತೂ ನನ್ನನ್ನು
ಪರೀಕ್ಷಾಕುಂಡಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದೆಯಲ್ಲ....ನನಗೆ ಶಾಲಿಮಾರ್ ಹಾದಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ
ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು, ನಂತರ ‘ಹಸೀನಾ’ ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹುಡುಕ
ಲಾಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ತಾನೆ?”

ದಿಲ್ವಾರ್ ‘ಹೋ ಹೋ’ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದ.

“ದಿಲ್ವಾರ್... ಶಾಲಿಮಾರ್ ಹೊಟೆಲ್ ‘ಶೇಖುಪುರಾಂ’ ವೇನ್‌ರೋಡಿನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಮಾಲಿಕ ಚಾಂದ್‌ಉಸ್ಮಾನ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾದ ಮಾಲಿಕ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್.... ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತಿನ ನಲವತ್ತೆಂಟನೇ ನಂಬರಿನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಸೀನಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ರೂಮು ಲಿಫ್ಟಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ರೂಮಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಎದುರು ಇಪ್ಪತ್ತಐದನೇ ಕೋಠಡಿ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಟೆಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಸಿಕಂದರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾನೇ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಎನ್ನಲು ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಕೋ ಇನ್ನು ಬೇಕೋ?”

ದಿಲ್ವಾರನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಕೈಕುಲಕಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ. ಅವನ ಕಾರು ಕಣ್ಣುರೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಜೇಬಿನಿಂದ ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಆಕಾರದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮೀಟರ್ ತೆಗೆದು ಮಾತನಾಡಿದ “ಹಲೋ ನಂಬರ್ ಜೇರೋ ಜೇರೋ ಜೇರೋ ಸಿಕ್ಸ್ ಜೇರೋ ರಿಪೋರ್ಟಿಂಗ್, ಕರೀಮ್‌ಖಾನನನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದೆ... ಆತ ಅಸಲಿ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್.... ನಕಲಿ ಅಲ್ಲ... ಓವರ್....”

ಹೊಟೆಲ್ ಶಾಲಿಮಾರ್....

ನಲವತ್ತೆಂಟನೇ ನಂಬರಿನ ಕೋಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರೆಯಂತೆ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಸೀನಾ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ ಕರೀಮನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ತುಂಬು ಜವ್ದನೆ. ಅವಳ ಮೇಲೊಮ್ಮೆ ಪುರುಷನ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿದರೆ ಸಾಕು.... ಪೂರ್ತಿ ಒಂದು ಸ್ಯಾಟ್‌ಬಾಟಲ್ ಸೇವಿಸಿ ದಷ್ಟು ಮತ್ತೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲಿಮಾರ್‌ವ ಫ್ಲೋರ್‌ಸಿಂಗರ್ ಆಗಿದ್ದ ಅಕಿಯನ್ನು ಕರೀಮ ನೋಡಿದ ಮೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲೇ ತನ್ನವಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆಕೆ ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿ... ಪೂರ್ತಿ ಕರೀಮನ ಸ್ವತ್ತು.

ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಸದ್ದು....

ಚಡಪಡಿಸುವ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಬಾಗಿಲಬಳಿ ಬಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದಳು, “ಯಾರು?... ಯಾರದು?”

“ಟಿಕ್‌ಟಿಕ್‌ಟಿಕ್... ಟಿಕ್... ಟಿಕ್‌ಟಿಕ್.... ಟಿಕ್... ಟಿಕ್‌ಟಿಕ್... ಟಿಕ್” ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದ ಕೋಡ್ ಸಂಕೇತ. ಹೌದು ಅದು ಕರೀಮನದೇ... ಒಂದೇ ಹಾರಿಕೆಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಅವನನ್ನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆಕರೆದಳು. ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಒಳಬಂದ ಕರೀಮ. ಬಾಗಿಲು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮುಚ್ಚಿ

ಕೊಂಡಿತು... ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದ ಕರೀಮ ಅವಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಮುಂದಾದವ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ. ಮತ್ತನೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ತನ್ನ ಇನಿಯನಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ರಡೂ ತೋಳು ಚಾಚಿದ ಹಸೀನಾ ಅಪ್ರತಿಭಳಾದಳು...ಹೀಗೇಕೆ...ಏನಾಯ್ತು?...ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತು.

“ರಾಜಾ ಬಾ, ಅಲ್ಲೇಕೆ ನಿಂತಿರುವೆ?”

“ಹಸೀನಾ!” ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುಡುಗಿದ ಕರೀಮಖಾನ್

“ಹಸೀನಾ...ನಾ ನಿನ್ನೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ನೀನು ಕೇವಲ ಸಲವಾರ್ ಕಮೀಜ್ ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು. ಈ ಮಿಡಿ ಏಕೆ ಧರಿಸಿದೆ?”....

“ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಮೈ ಡಿಯರ್, ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮರೆತ ಹೋಯ್ತು...”

ದೂರನಿಂತೇ ಕರೀಮಖಾನ್ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ....

“ಹಸೀನಾ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ...ಸಲವಾರ್ ಕಮೀಜ್ ಬದಲು ಮಿಡಿ, ಬಲಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಇಡುವ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆ ಎಡಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ತುಟಿಗಳಿಗೆ ನೀನು ಎಂದೂ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ...ಇಂದು ತಿಳುವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಲೆಪಿಸಿರುವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು?”

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಏನೋ ನೆನಪಾದಂತಾಗಿ ಆತ ಉದ್ಧರಿಸಿದ. “ಓಹೋ.... ಈಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು...ಇಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ! ಯಾ ಖಿದಾ.... ಇದೆಂಥ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ! ಭಾರತೀಯ ಪಡೆಯಿಂದ ನಾನು ಜೀವ ಸಹಿತ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆ? ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸಂಶಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ? ಇಂಥ ಪರಿಯಿಂದ ಬದುಕುವದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ?”

ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕೊಡದ ಹಸೀನಾ, ತನ್ನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಅವನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು...ಕರೀಮಖಾನ್ ಸಹ ಮಾತಿಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ನೀಡಿ ಕೈಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದ...ಕೋಣೆ ತುಂಬ ಬಿಸಿ ಉಸಿರು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

ಪೂರ್ಣ ಒಂದು ದಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಕರೀಮಖಾನ್ ಹೊಸ ವ.ನುಷ್ಕನಾಗಿದ್ದ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮೈತುಂಬ ಬ್ಲಾಂಕೆಟ್ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ್ದ ಹಸೀನಾ ಅವನತ್ತ ತುಂಟ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ ನುಡಿದಳು, “ಇಂಥ ವೇದನೆಯಲ್ಲೂ ನೀ ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ; ಮಹಾಘಾಟಿ ನೀನು”

ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಬಿಟ್ಟಾನೆಯೆ? ಮರು ಏಟು ಕೊಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟ.

“ಹಸೀನಾ, ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕ ಮಲಗಿದರೂ ಆತ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಯುವಕನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು...?” ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಹಸೀನಾಳ ಮುಖ ಕೆಂಪುಗಾುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಕಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಂಬೆ ಬೀಜದಂತಹ ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಿದುವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿದಳು. ಬೇಕೆಂತಲೇ ತುಂಬಾ ನೋವಾದವರಂತೆ ಕಿರುಚಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಸರ್ರನೇ ಅವಳು ಹೊದೆದಿದ್ದ ಬ್ಲಾಂಕೆಟ್ ಕಿತ್ತೆಸೆದ. ‘ಉಯ್ಯೂರೇ’ ಎಂದು ಅರಚಿದಳು ಹಸೀನಾ...

ವೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂಥ ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ, ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತೆ ನಗುಳಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಏನಿಷು ಕಿವಿಯ ಹಿಂದಿನ ನರಗ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆತ ಹಸೀನಾಳೆಡೆ ಹಸಿದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ.

ಅದರರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹಸೀನಾ ಹುಸಿಕೋಪ ನಟಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು. “ಕರೀಮ್ ಬೇಡ, ಬೇಡ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಸತಾಯಿಸಿರುವೆ. ಮತ್ತೆ...ಆಮೇಲೆ”

“ನೋ, ನೋ, ಬಂಗಾಲೀ ರಸಗುಲ್ಲಾ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮುಹೂರ್ತದ ದಾರಿ ಕಾಯಿರೆ ಅದು ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಆದೀತು. ಈಗ ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಬಂಗಾಲೀ ರಸಗುಲ್ಲಾ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಪೇಶಾವರದ ಹಲ್ಲಾ ಅಂತೂ ಬೇಕೇಬೇಕು.”

“ಬೇಡ, ಬೇಡ ಕರೀಮ್” ಅವಳ ಗೊಣಗುಡುವಿಕೆಯ ವ್ಯಥೆಯೇ ಟಿಲಿ ಫೋನ್ ಗಂಟೆ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದಾಗ ಅದರಡೆ ತಿಂದುಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಚಕ್ ಎಂದು ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ನಡಿದ, “ಹಲೋ...ಯಾರು?”

“ಸ್ವಲ್ಪ ವೆತ್ತಗೆ ಮಾತಾಡು ಕರೀಮ್...ನಾನು ದಾವೂದ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ.”

“ಹಲಿಯಂತೆ ಅರ್ಥಟಿಸಿದ ಕರೀಮ್ ಇಲಿಯಂತಾದ.”

“ಮಾಫ್‌ಕರೊ ದಾದಾ...ಹೇಳು ಏನಾಗಬೇಕು?”

“ಮೊದಲು ಮುಬಾರಕಿ ಬಾತ್, ಕಬೂಲ್ ಕರೊ ಭಾಯಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಒಂದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.

“ಶುಕ್ರಿಯಾ ದಾದಾ”

“ಕರೀಮ ಹದಿನೈದು ನಿವಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಳಗಡೆ ಬಾ. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣ ಬೇಕಂತೆ.”

ಕರೀಮಖಾನ್ ದೇಹದ ವೇಲಿನ ರೋಮಗಳು ನಿವಿರಿ ನಿಂತವು ಡಾರ್ಕ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ ಪಡೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಮಹಾ ದಂಡನಾಯಕ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವದೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತೇ?

ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ ಕರೀಮ ಅವನ ನೆತ್ತಿಗೇರಿದ್ದ ‘ಕಾಮದ ಮತ್ತು’ ಜರ್ರನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದಿತ್ತು...ಹಸೀನಾಳೆಡೆ ನೋಡದೇ ಆತ ಬಾತ್‌ರೂಮಿನೆಡೆ ನುಗ್ಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಎಂಬಂತೆ. “ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡ ಬೇಕು ಸಮಯ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ನಿವಿಷ, ಬಾಪ್‌ರೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೇಗೆ ತಯಾರಾಗುವದು ..”

ಕೇವಲ ಐದಾರು ನಿವಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕರೀಮಖಾನ್ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಹಸೀನಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು? ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಹೊರಗಡೆ ಬಾಲ್ಕನಿಯತ್ತ ಇಣುಕಿದ; ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ನೈಟ್ ಗೌನ್ ಸಹ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೈಟ್ ಗೌನಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಚೀಷ್ಟೆ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಆಡಗಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ. ಕಾಟ್ ಕೆಳಗೆ, ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್‌ದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದ.

ಹಸೀನಾಳ ಕಣ್ಣು ಒಗಟಾಯಿತು.

ಸಮಯ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಲು.

ರೂಮಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಿ ಕೆಳಗಡೆ ಹಾಲ್‌ಗೆ ಬಂದ, ಸುತ್ತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಒಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಿದ. ದಾವೂದ್ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ರೊಳಗೆ ಆತ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಸರಕ್‌ನೆ ಹೊರಳಿದ.

ತೆಳ್ಳಗೆ ಕೋಲಿನಂತಿದ್ದ ದಪ್ಪ ಮೂಗಿನ ಕೆಂಪು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸಿಗರೇಟ್ ಉರಿಸಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿತು, “ಕರೀಮಖಾನ್ ಎಂದರೆ ನೀವೇ ತಾನೆ?”

“ಹೌದು. ನೀನಾರು?”

“ನಾನೂ ನಿಮ್ಮವನೇ. ದಾವೂದ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬನ್ನಿ.”

“ದಾವೂದ್ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ, ನೀನಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಾ ಬರೋದಿಲ್ಲ.”

“ಹೌದು, ದಾವೂದ್ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶೇಖ್ ಸಾಹೇಬರು ಅರ್ಜಂಟ್

ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸೋಣ ಅಂದರೆ ನೀವು ಸ್ನಾನದ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ಮೇಡಂ ಹಸೀನಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ?”

ಕರೀಮಖಾನ್ ಯೋಚಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತು. ಅವನ ಗೊಂದಲ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

“ಕರೀಮಖಾಯಿ ಯಾವ ಮೋಸವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ‘ಬ್ಲಡ್ ಹಂಟರ್’ ಅರ್ಥವಾಯ್ತೆ?”

ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನ ಮನದ ಸಂದೇಶ ಗಾಳಿಯ ಪಾಲಾಯಿತು, ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಅವರು ಕುಳಿತ ಕಾರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುತ್ತಾಡಿ ‘ಶೇಖುಪುರಾಂ’ದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಚಾಂಡ್‌ಸಾಬ್ ಉಸ್ತಾದ್ ಗರಡಿಮನೆ ಎದುರು ನಿಂತಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಗರಡಿಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಚಾಂಡ್‌ಸಾಬ್ ಉಸ್ತಾದ್ ಗರಡಿಮನೆ ಪೂರ್ತಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್‌ದಲ್ಲೇ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದದ್ದು. ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕುಸ್ತಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದ ಚಾಂಡ್‌ಸಾಬ್ ಉಸ್ತಾದ್‌ಗೆ ಸರಕಾರವು ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಿ ಕುಸ್ತಿ ಪಟುಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಈ ಗರಡಿಮನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿತ್ತು.

ಗರಡಿಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಕರೀಮಖಾನ್ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಮಲ್ಲಕಂಭಕ್ಕೆ ದಾವೂದಖಾನ್ ಹಾಗೂ ಹಸೀನಾಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಂಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮೂಗು ಬಾಯಿಯಿಂದ ರಕ್ತಧಾರೆ ಕೆಳಗೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಮೈತುಂಬ ಗಾಯದ ಗುರುತುಗಳು...

ಮೈತುಂಬ ಕರಿಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ದಾವೂದಖಾನ್‌ನ ಪಕ್ಕಿಗೆ ಬೂಟುಗಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದು ಅರ್ಭಟಿಸಿತು. “ಲೋ ಸುವರ್ ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಬಂದ... ಈಗಲಾದರೂ ಬಾಯಿಬಿಡು”

ಅತೀ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಣ್ಣೆರೆದ ದಾವೂದ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನತ್ತ ನೋಡಿ ನುಡಿದ, “ಕರೀಮ... ಕತ್ತಲಗಂಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಡಗಿಟ್ಟ ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್ ಇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು”

“ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್... ಯಾವದು? ಯಾವಾಗ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು?” ಹೌಹಾರಿ ಕೇಳಿದ ಕರೀಮ.

‘ಫಳೀರ್’ ಎಂಬ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಎಡಕೆನ್ನೆ ಚುರುಗುಟ್ಟಿತು... ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೋಲಿನಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದ್ದ.. ಕೆನ್ನೆ ಚುರ್

ಎಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿತು...

ಕೋಲು ಮನುಷ್ಯ ನುಡಿದ, "ಕರೀಮ ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ನುಡಿದು ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಕೇಳು, ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಉಸ್ತಾದ ಫಯಾಜ್ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್ ತರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನೀನು ಹಾಗೂ ದಾವೂದ್ ಸೇರಿ ಅಪಹರಿಸಿದಿರಿ, ನಮ್ಮ ಎರಡು ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವತೆತ್ತರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಇಂದು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಿಕ್ಕಿರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಅರಗಿನ ಹಸೀನಾ ಸಹ. ಸರಳವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ..." ಜೇಬಿನಿಂದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ತೆಗೆದ ಆತ.

"ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್ ಒಗ್ಗೆ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ"

ಕರೀಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟವ ದಾವೂದನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ, "ದಾವೂದ್ ಕೊನೆಬಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮ ಮಾಲು?"

"ಅದು ಕರೀಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ."

"ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ..." ಚೀರಿದ ಕರೀಮಖಾನ.

'ಢಂ ಢಂ' ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳು ಹಾರಿದವು. ದಾವೂದ ಹಾಗೂ ಹಸೀನಾ ಇಬ್ಬರೂ ಚೀರಿಕೊಂಡರು. ಅದೇ ಅವರ ಕೊನೆ ಆರ್ತನಾದ. ಈಗ ಸರದಿ ಕರೀಮಖಾನನದು.

"ಕರೀಮ...ನಿನ್ನ ಉಸ್ತಾದ್ ಅಲ್ಲಾಪಾದ ಸೇರಿದ. ಈಗ ಹೇಳು ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಾಲು? ಒಳ್ಳೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡು. ನಿನಗೆ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬೋನಸ್. ಹಸೀನಾಳಂಥ ನಾಲ್ಕು ಹಡಗಿಯರೂ ಸಹ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಕಾದಿವೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು, ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ದಾವೂದನಿಗಾದ ಗತಿ ನಿನಗೂ ಆಗುತ್ತೆ..."

ಕರೀಮಖಾನ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಚೀರಿದ, "ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಾ ವದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ..."

'ಢಂ ಢಂ ಢಂ' ..ಮೂರು ಗುಂಡುಗಳು ಹಾರಿದವು. ಒಂದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋದವು.

"ಮುಂದಿನ ಗುಂಡು ನೇರವಾಗಿ ನಿನ್ನದೆಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಾಲು?"

"ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ..."

ರಿವಾಲ್ವರ್ ಓಡಿದ ಕಪ್ಪು ಮಾನವ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಕರೀವ ಖಾನನೇ ಅಲ್ಲ...ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಇರಬೇಕು”

ತರಗಲೆಯಂತೆ ನಡುಗಿಹೋದ ಕರೀವ ಖಾನ್.

“ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜತಾನೇ?”

“ಇಲ್ಲ...ನಾನೇ ಕರೀವ ಖಾನ್...ಬ್ಲಡ್ ಹಂಟರ್ ”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಲಿನ ವಿಷಯವೇಕೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ?”

“ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರೀತಿ ನಾವು ಮಾಡೇ ಇಲ್ಲ...ಫಯಾಜ್ ಹೆಸರೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ”.

“ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಮಾತಾ?”

“ಹೌದು...”

ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೂ ಅಲ್ಲಾ ಪಾದ ಸೇರು.

ರಿವಾಲ್ವರ್ ನಳಕೆ ಕರೀವ ಖಾನನ ಹಣೆಗೆ ತಾಗಿತು...ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು. ನಾಲ್ಕನೇ ಸೆಕೆಂಡು ಕುದುರೆ ಅದುಮಿದ ಸದ್ದು ...

“ಕಟ್...ಕಟ್”

ಗುಂಡು ಹಾರಲೇ ಇಲ್ಲ...

ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಕರೀವ ಖಾನ್ ಕಣ್ತೆರೆದ...ಅವಾಕ್ಕಾದ, ಅವನೆದುರು ದಾವೂದಖಾನ್...ಹಸೀನಾ...ಮತ್ತಿತರು ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕರೀವ ಖಾನನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಆಗದಾ, ದಾವೂದಖಾನ್ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕರೀವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು “ಶಹಬ್ಬಾಶ್ ಮೇರೆ ಶಾಗಿದ್‌ರ್, ಇಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ನೀನು ಕರೀವ ಖಾನ್ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಇದು ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ನಾಟಕವಾಗಿತ್ತು...”

‘ಉಶ್’ ಎಂದು ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟ ಕರೀವ ಖಾನ್. ದೈತ್ಯ ಕಾರದ ಕರಿಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕರಿಮುಸುಕು ತೆರೆದಾಗ ಕರೀವ ಖಾನ್ ಅಟೆನ್‌ಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ನೀಡಿದ. ಆತನೇ ಗುಪ್ತಚಾರಪಡೆಯ ಮಹಾದಂಡನಾಯಕ ಶೇಕ್ ಯಾಕೂಬ್...

ಮುಂದೆ ಬಂದ ಶೇಕ್ ಯಾಕೂಬ್...ಕರೀವ ಖಾನನಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವ ನೀಡಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ. “ಕರೀವ ಖಾನ್ ನಿನ್ನ ಒರಾಕ್‌ವಕ್ಕೆ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತಿದೆ...ಹೇಳು ನೀನು ತಂದ ಸಮಾಚಾರವೇನು?”

“ಬಡೆಸಾಹಬ್...ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಅವರ ಅಪಾರಹಿಂಸೆಗೆ ನರಳಿದ ವೇಲೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ...ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ದ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಸುವೇರಿಯಾ ಒಳಸಂಚು ನಡೆಸಿದೆ.. ಈ ಅಪವಾದವನು ಕೊನೆಗೆ

ಭಾರತದ ತನಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ... ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು... ನನ್ನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಕಪ್ ಪ್ರಕಾರ ತುಂಬಾ ಗಾಯಗೊಂಡವರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದೆ... ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೈದ್ಯರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಕಡೆಯವರೇ. ಹೀಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮೋಸ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ... ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದೆ."

"ಗುಡ್. ನಮಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈಗ ಇದೇ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನೀನು ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು."

"ಏನು...? ನಾನು... ಪ್ರಧಾನಿ"

"ಹೌದು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿ ಪ್ರಧಾನಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸು. ಹಾಂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡು. ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸಂಚುಮಾಡಿ, ಅದರ ಅಪವಾದ ಸುಮೇರಿಯಾ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ಲಾನ್ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ತಿಳಿಯಿತೆ?"

"ಅಂದರೆ" ಡಬಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ತಾನೇ?"

ಕರೀಮನ ಮಾತಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ ಶೇಕ್‌ಯಾಕೂಬ್. ಅದೇ ಅವರ ಉತ್ತರವಾಯಿತು.

೮

ಪ್ರಧಾನಿಯವರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ದೊರೆತದ್ದು ಕರೀಮಖಾನನಿಗೆ ಇದೇ ಮೊದಲು. ಹೀಗಾಗಿ ಆತ ಆನಂದದಿಂದ ಪುಲಕಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏನೇನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಏರ್‌ಕಂಡಿಶನ್ಸ್ ವಿದೇಶಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದಂಡನಾಯಕ ಶೇಕ್‌ಯಾಕೂಬ್. ಮಧ್ಯೆ ಒಂದುಬಾರಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ರಾಜ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಕರೀಮಖಾನ್ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರ ನಿವಾಸ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು. ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಕಾವಲು ಪಡೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗೆ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕಾರನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟ. ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಗೂ ಗೌರವದ ವಂದನೆ. ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಭವ್ಯ ನಿವಾಸದವರು ಕಾರು

ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಓಡಿಬಂದ ಸ್ವಾಗತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ವಂದಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

“ಮೇಡಮ್, ತಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ.” ಮೇಲುವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ಶೇಕ್ ಭರಭರನೆ ಕಾರಿಡೋರ್ ಮೂಲಕ ಬಲ ಬದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ವೆ.ಟ್ಟಲು ಏರತೊಡಗಿದ. ತೊಯ್ದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಾಗಿದ್ದ ಕರೀಮ ಬೆರಗುಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಐವತ್ತು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಐವತ್ತು ಅಡಿ ಅಗಲದ ವಿಶಾಲವಾದ, ಭವ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದ ಹಾಲ್‌ಗೆ ಬಂದರು. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಓರೋಪಕರಣಗಳು, ಟಿ. ವಿ, ಫ್ರಿಜ್, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ತೂಗುಬಿಟ್ಟ ರೇಶಿಮೆ ಷರದೆಗಳು, ಟಿಪಾಯ್...ಟಿಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ಸುಗಂಧ ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಅದೇ ಅರಳದ ಹೂಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಗಚ್ಚು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಇರಾನಿ ರತ್ನಗಂಬಳ, ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ತೈಲ ಚಿತ್ರಗಳು.

ಶೇಕ್‌ಯಾಕೂಬರ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಯಂತೆ ಬಂದು ಮೆತ್ತನೆಯ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕರೀಮಖಾನ್ ಆಸೀನನಾದ. ಅವರ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಿಪಾಯಿ ಸುಂದರವಾದ ಟ್ರೇದಲ್ಲಿ ಚೀನೀವಣ್ಣಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸುಳವುಗಳುಳ್ಳ ಕಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಚಹ ತಂದಿರಿಸಿ ಹಾಗೇ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಯಾವ ಮಾತೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇಬ್ಬರೂ ಚಹ ಕುಡಿದು ಕಪ್ಪು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಹೊರಗೆ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಅದೇ ಸಿಪಾಯಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಟ್ರೇದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳಿದ...

“ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರು, ನಾನೀಗಲೇ ಬಂದೆ,” ಎನ್ನುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದ ಶೇಕ್ ಯಾಕೂಬ್ ‘ಪೈಪೇಟ್’ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿದ ರೂಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಕರೀಮಖಾನ್ ವಿಚಿತ್ರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಅಪರಿಚಿತನಂತೆ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಸಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಳೆದವು.

ಕರೀಮಖಾನನ ಕಿವಿಗಳು ಚುರುಕಾದವು.

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಸಂಗೀತದ ಅಲೆಗಳು ತೇಲಿಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಭಜನೆ, ಗೀತೆಗಳು. ನಂತರ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ‘ಜನಗಣಮನ’ದ ಟ್ಯೂನ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕರೀಮಖಾನನ ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಉರಿದುಹೋಯಿತು. ರೋಷದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಅದು ಯಾವ ಕಡೆ

ಯಿಂದ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂತಾಗಲು ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಗರಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಳು ತೆಗೆದಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗೃತನಾದ. ಈ ಬಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ. ಚಟಕ್ ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸಲಾಂ ನೀಡಿದ ಆತ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ.

ಮೆಲ್ಲನೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ. ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತ್ತ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರು ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವದ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್.

“ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಬಹಾದ್ದೂರ ಸಿಪಾಯಿ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನನ್ನು ನಾವು ತುಂಬುಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.”

ಭಯ, ಭಕ್ತಿ, ಗೌರವಗಳಿಂದ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ. ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಪ್ರಥಮಬಾರಿ ಆತ ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮಹರ್ಬಾನಿ ಯುವರ್ ಹೈನಸ್, ಆದರೂ ಈ ಸೇವಕನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ತುಂಬಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. ನಾನು ತಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದವ...ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಕ”.

“ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್...ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಕರೇ ಪ್ರಾಣಭಕ್ಷಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಹತ್ಯೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.”

“ಅಂದರೆ...ಅಂದರೆ...ನಾನು ನಿಮ್ಮ...”

“ನೋ...ನೋ, ಹಾಗಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ...ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾವು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀನು ಭಾರತದ ಗಡಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವಂತೆ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್‌ಗೆ ಅಜ್ಜಿ ನೀಡಿದ್ದೆ. ನೀನು ನಿಜವಾದ ದೇಶಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ದಾಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಪಡೆದೆ. ಹೇಳು...ನೀನು ಭಾರತದಿಂದ ತಂದ ಸಮಾಚಾರವೇನು?”

ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ವಂಧ್ಯ ಬಾಯಿಹಾಕಿದ “ಅದು ತುಂಬಾ ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು”.

“ಓಂದು ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಹೇಳಿ”

“ತಮ್ಮ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಸಂಚು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸುತ್ತಲಿದೆಯಂತೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ... ಇದರ ಅಪರಾಧ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಸುಮೇರಿಯಾದ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದೆಯಂತೆ”.

“ಏನು? ನನ್ನ ಕೊಲೆಯ ಸಂಚಿ? ಅದೂ ಭಾರತದ ಪರವಾಗಿ?”

“ಹೌದು ಯುವರ್ ಹೈನೆಸ್. ಕರೀಮಖಾನ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟು ತಂದ ಸಮಾಚಾರವಿದು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ವರು ಗೂಢಚಾರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಯೇ ಭಾರತೀಯ ಗಡಿ ಭದ್ರತಾಪಡೆ ನಮ್ಮ ಸರಹದ್ದಿನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆ ಕರೆದದ್ದು. ಈ ವಿಷಯ ತುಂಬಾ ಗಹನವಾದದ್ದು. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೇ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರಬಾರದು.”

“ಹೂಂ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಿನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ”

“ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯವೆಲ್ಲಿದೆ ನಮಗೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೂತಾವಾಸ ಮುಚ್ಚಲೂ ಸಹ ನಾವು ಓದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಬಾರದು”.

ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕುರ್ಚಿಯ ವೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯಾಕೂಬ್ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನಿಗೆ ಹೇಳಿದ, “ಕರೀಮಖಾನ್ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಲಾಗುವದು. ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು”.

ಕರೀಮಖಾನ್‌ನಿಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಆತ ಹಾಗೇ ನಿಂತೇಇದ್ದ. ಶೇಖ್ ಮತ್ತೆ ಮೈ ನುಡಿದ ತುಸು ಜೋರಾಗಿ. “ಕರೀಮಖಾನ್... ನೀನು ತಂದ ಸಮಾಚಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನೀನಿನ್ನು ಹೊರಡು.”

“ನಾನು ಬಂದ ಕೆಲಸ ಆಗೇ ಇಲ್ಲ. ಹೊರಡುವದು ಹೇಗೆ ಸಾಹೇಬ?”

ಯಾಕೂಬ್‌ನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು ಪ್ರಧಾನಿ ತುಸು ವಿಚಲಿತರಾದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ಯಾಕೂಬ್ ರಮಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, “ಕರೀಮಖಾನ್ ನೀನೇನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಆಯಿತಲ್ಲ...”

“ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದು...”

ಕುರ್ಚಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಆನಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನಿ ಮುಂದೆ ಸರಿದು “ಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು, “ಅಂದರೆ... ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೇಳುವದಿದೆಯೆ?”

“ಹೌದು ಯುವರ್ ಹೈನಸ್...ನಾನು ಹೇಳುವದು ತುಂಬಾ ಇದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಆಸ್ಪದ ನೀಡಿ...”

ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್‌ಗೆ ಕರೀಮಖಾನನ ವರ್ತನೆ ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ...ಗದರಿದ “ಕರೀಮಖಾನ್ ನೀನನ್ನು ಹೊರಡು. ನಂತರ ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವೆಯಂತೆ”

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಾಹೇಬ್...ನನ್ನಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರನ್ನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಕಾರಣ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕರೀಮಖಾನನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವಂತೆ ನೋಡಿ ಅರಚಿದ, “ಕರೀಮಖಾನ್...ನಿನ್ನ ಈ ಅಭದ್ರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುವದು.”

“ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿವ.ಗಿಲ್ಲ, ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಸಾಹೇಬರೆ...”

“ಯಾ ಅಲ್ಲಾ...ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಸರೆ?”

“ಏಕೆ ಬರಬಾರದೆ?”

ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಈ ವಾದ ವಿವಾದ ಅಚ್ಚರಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಯ ತಂದಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಲು ತಾವೇ ಮುಂದಾದರು.

“ಕರೀಮಖಾನ್... ಶೇಖ್‌ಸಾಹೇಬರು...ರಾಷ್ಟ್ರದ ದಂಡನಾಯಕರು. ಅವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀನು ಒರ್ವ ಅಧಿಕಾರಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಬಾರದು”

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಾನು ಶೇಖ್‌ಸಾಹೇಬರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ...”

“ಅಂದರೇನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ?”

“ನಾನು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಗೌಡಚರ್ಯೆ ವಿಭಾಗದ ದುಹಾದಂಡನಾಯಕ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್‌ರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು...ಅಷ್ಟೇ...”

“ಮೂರ್ಖ, ಅವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವೆ?”

“ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾರತ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಅವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೇವಕ ನಾನು...”

ಆಸನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ವೇಲೆದ್ದು ನಿಂತ ಪ್ರಧಾನಿ ಗುಡುಗಿದರು.

“ಕರೀಮಖಾನ್...”

“ಕ್ಷಮಿಸಿ...ನಾನು ಕರೀಮಖಾನ್ ಅಲ್ಲ...”

ಅಷ್ಟೇ ಶಾಂತವಾಗಿ ಬಂದ ಉತ್ತರದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಹಾಗೂ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರು. ಯಾರನ್ನು ಕೂಲಂಕಶವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕರೀಮಖಾನ್ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ...

ಆತ ಕರೀಮಖಾನ್ ಅಲ್ಲ ಅಂದರೆ? ತನ್ನ ಹೋಲ್ಡ್‌ಸರದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹೊರತೆಗೆದರು ಪ್ರಧಾನಿ...ರಿವಾಲ್ವರ್ ಗುರಿ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನತ್ತ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಯಮದಿಂದ ನುಡಿದರವರು.

“ಹೇಳು ಹಾಗಾದರೆ...ಯಾರು ನೀನು?”

“ನಾನು ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ. ಭಾರತದ ಗೂಢಚಾರಿ...ಓರ್ವ ನಮ್ಮ ಸೇವಕ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕ.”

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್‌ನತ್ತ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರು ಕ್ರುದ್ಧ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಾಗ ಅವನ ಕಾಲಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ ಕುಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಕರೀಮಖಾನ್ ಭಾರತ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಆತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಿನಿಂದಲೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ಆತ ಡಾರ್ಕ್‌ಗಡ್ಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಡ್ಡಿ ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಆತ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನೇ ಎಂದು ಮನದಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರ ಬಳಿ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಆತ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಹುಚ್ಚು ಸಂತಾದ ಆತ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನತ್ತ ಬಂದ. “ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಕರೀಮಖಾನ್?”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಯಾಕೂಬ್ ನಾನು ಕರೀಮನಲ್ಲ; ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ”. ಕೋಪದಿಂದ ಹಣೆಹಣೆ ಚಿಚಿ ಕೊಂಡ ಯಾಕೂಬ್, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈಮೀರಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತಂದವರು ಪ್ರಧಾನಿ. ಮೊದಲು ದಂಡ ನಾಯಕ ಯಾಕೂಬ್‌ಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದರು.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಗಿಯುವ ವರೆಗೂ ನೀವು ಬಾಯಿಬಿಡಬಾರದು.

ಹಲ್ಲುಕಿತ್ತ ಹಾವಿನಂತಾದ ಶೇಖ್. ಈಗ ಸರದಿ ಕರೀಮಖಾನ್‌ನದು.

“ನೀವು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿನೀತ ಧೋರಣೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ. ಕರೀಮಖಾನ್‌ನ ವೇಷ ದಲ್ಲಿರುವೆ.”

“ಅದ್ಭುತ...ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗೂಢಚರ್ಚೆಯ ವಿಭಾಗದ ಮಹಾದಂಡ ನಾಯಕನ ಕಣ್ಣಿಗೂ ವಣ್ಣಿರಬಿಡ ನಿಮ್ಮ ಮೇಧಾವಿತನಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ”.

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ನಿಂತೇ ಇದ್ದಂತೆ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಅವರ ಸಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಪ್ರಧಾನಿಗೇದ್ದುರಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ... ಅವನ ಧ್ವನಿ ಮಿದುವಾಗಿತ್ತು, ಮೃದುವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿತ್ತು.

“ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತವಾದ ಜನಪ್ರಿಯ ಸರ್ಕಾರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ನೀವು ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮುಂದಾದಿರಿ. ಮೊದಲು ಭಾರತದೊಡನೆ ಡಾರ್ಕ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಸಂಬಂಧ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಂತರಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಹಿಂಸೆ, ಗಲಾಟೆ, ಕೊಲೆ, ದರೋಡೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಗೂಢಚಾರರಿಂದಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದಂಗೆಗಳು, ಮತೀಯ ಗಲಭೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಡಾರ್ಕ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯದ ವಿರಸ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೇ ವಿನಃ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಲಾಭ ಸುವೇರಿಯಾ ಪಡೆಯಲು ಮುಂದಾಯ್ತು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಕಲ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯುದ್ಧೋಪಕರಣ ನೀಡಲು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ ಮೂಡಿಸಲು, ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ತರಲು ಮುಂತಾದ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಗೂಢಚಾರರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಿಗೆ ಸುವೇರಿಯಾದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ ನಮಗೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುವಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದಿನನಿತ್ಯ ಹತ್ತಾರು ಜನ ಪ್ರಾಣ ತೆತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳು, ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಡಿ ಮೂಲಕ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು ಕೆಲವೊಂದು ಬಾರಿ ನಮ್ಮ ಭದ್ರತಾಪಡೆಯವರು ಹಿಡಿದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದವು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ತಾವು ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಭೆಟ್ಟಿ ಇತ್ತರು. ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಸುಧಾರಿಸಿತು. ಚೀನಾ ದೇಶಕ್ಕೂ ಹೋಗಿಬಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರೊಡನೆ ಮಿತ್ರತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ

ಭಾರತ, ಚೀನಾ, ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಮೂರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮೇರಿಯಾ ಭಯದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿತು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕಿದು ಹಿಂದೇಟು. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಈ ಭಯಾನಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿತು.

“ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಕೊಲೆಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಪುನಃ ಸುಮೇರಿಯಾ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಹುದು.”

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹೇಮಂತ.

ಪ್ರಧಾನಿ ತದೇಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಭಾರತದ ಒರ್ವ ಗೂಢಚಾರಿ ತನಗೆ ಚಳ್ಳೆಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸುವುದೆಂದರೆ...

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ”.

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಮುಂದುವರಿಸಿದ...

“ಮಾನವೀಯತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಜಗತ್‌ಶಾಂತಿಯ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ತಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಭಾರತ-ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಸದ್ಯ ಎರಡಾಗಿ ದ್ದರೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಹಿಂದೂ...ಡಾರ್ಕ್‌ಗಳು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಬಾಳಿದವರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕುಂಠಿತವಾದವು. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಕಂಗಾಲಾದರು. ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಯೋಚಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಭಯಾನಕ ಸಂಚು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

“ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮವರು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದವ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಯ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಲಬಿಂದರ್. ಕರೀಮಖಾನ್ ಸೆರೆಯಾದ. ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಕಂಪಲಜೇತ್ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ನನ್ನಿಂದಾಗಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಕರೀಮಖಾನನಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾದವು. ನಾನಾತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ ಪ್ರಾಣಿ ಅಲ್ಲ ಅವನು; ಆದರೂ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಆತ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ನಡೆದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ.

“ತಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಈ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ

ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ನಾನೊಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿದೆ. ನಾನೇ ಕರೀಮಖಾನನ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೆಂಕಿ ತಲುಪಿದೆ. ಕರೀಮಖಾನನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ನಾ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾದೆ”.

“ಕರೀಮಖಾನ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?”

ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಪ್ರಧಾನಿ.

“ಆತ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಬಂಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕರೀಮಖಾನನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ವೀಡಿಯೋ ಟೀಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎನಿಸಿದರೆ ನಾನದನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವೆ.”

ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಧಾನಿ ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರರಾದರು. ಭಾರತ ದೇಶದ ಗೂಢಚಾರಿಯ ಮಾತನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಂಬುವುದು? ಸತ್ಯವೆಷ್ಟೋ... ಅಸತ್ಯವೆಷ್ಟೋ...

ತುಟಿ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಯಾಕೂಬ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. “ಮಿಸ್ಟರ್ ಯಾಕೂಬ್... ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?”

“ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಿನ ಕತೆ. ಈತ ಕರೀಮಖಾನನೇ. ಅವನ ಬ್ರೇನ್‌ವಾಶ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿರಬಹುದು.”

ಕರೀಮಖಾನನ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕು ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಅವರೆ, ಇದೋ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ಇದೇ ಕ್ಷಣ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಎದ್ದು ನಿಂತ ಹೇಮಂತ ಮೊದಲು ವಿಗ್ ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಳಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆರಳಾಡಿಸಿ ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಅತೀಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ... ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮಾಸ್ಕ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಮುಖದ ಮೇಲಿಂದ ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆದ.

ಈಗ ಆತ ಯಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಆತ ಕರೀಮಖಾನನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತನಾಗಿದ್ದ.

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಸಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಾದ. ಅವನಿಂಥ ಪೆಟ್ಟು? ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಅವನಿಂಥ ಅವಮಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅತ್ಯುಚ್ಛ ಅಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಎದುರು ಈಗಾಗಲೇ ಅವನ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆ

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಸಿಗೆ ಪಂಚೀರಿನಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗಿದ್ದವು. ಅದರ ಜೊತೆ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಗುಪ್ತ ವ್ಯವಹಾರ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂತಲ್ಲ ಎಂಬ ರೋಷಬೇರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಆತ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ.

“ಮೋಸ, ವಂಚನೆ! ನೀವಿಷ್ಟು ನಯವಂಚಕರೆಂದು ಅರಿತರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗಿದ್ದು ಕೊಂಡೇ ನಮ್ಮ ವೇಲೆ ಬೆಂಕಿ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಇಂದು ನೇರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದುರೇ ಭದ್ರವೇಷದಿಂದ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿ ಹಚ್ಚಿ ದಿರಿ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆ ಏನಾದಂತಾಯಿತು? ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ರಕ್ಷಣೆ ಎಷ್ಟು ಪೊಳ್ಳಾಯಿತಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದರೆ?”

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಅಷ್ಟೇ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ನುಡಿದರೂ ಅವನ ಧ್ವನಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. “ಮಿಸ್ಟರ್ ಶೇಖ್ ಸಾಹೇಬರೆ, ನಾವು ಭಾರತೀಯರು ಇಂತಿ ಪ್ರಿಯರು. ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯಗಳೇ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತ್ರ. ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ಇರುವೆಯ ಜೀವದೊಂದಿಗೂ ಆಟವಾಡಲಾರವೆ. ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂಥ ಸಾಮ್ರಾಟರು ಆಳಿದ ನಾಡಿನ ನಾವು ಶತ್ರುಗಳು ಬೇಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಅರ್ಪಿಸುವಂಥ ತ್ಯಾಗಿಗಳು, ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಭದ್ರವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಪ್ರಾಣಹರಣಕ್ಕಲ್ಲ; ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತೆ?”

“ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ನಮ್ಮ ಡಾರ್ಕ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಮೇಲಿಂದ, ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ ತೇಗಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟು ನಂಬುವಂತಿಲ್ಲ”.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಶೇಖ್, ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮದಾಗಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನ ತನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯ ವರೆಗೆ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಮರಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಲಾದರೂ ನೀವು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಹಿಂಸಾಪ್ರಿಯರಲ್ಲ. ನಾವು ಬದುಕಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವವರು ಮಾತ್ರ. ನಾವೂ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬದುಕಲು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀವೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಯೋಚಿಸಿ.”

ಸ್ವಲ್ಪ “ಗರಂ” ಆಗಿ ನಡೆದ ಸಂವಾದವನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ನಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ?”

“ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಿ. ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಲಭೆ, ಪಂಜಾಬ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲವೆ? ಶಿಖ್ ಉಗ್ರ ಗಾಮಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಗಲಭೆ ಹರಡಿ, ಅಂತರಿಕ ಅಭದ್ರೆಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ?”

“ಸಾಕು, ಸಾಕು. ನಿಮ್ಮ ಅಪವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಹುರುಳುಡವು. ಮೊದಲಿ ನಿಂದಲೂ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಡಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ.”

“ಇದು ಪೂರ್ವ ಸುಳ್ಳು. ಯು.ಕೂಬ್ ಸಾಹೇಬರೆ, ನಾವು ಮೊದಲಿ ನಿಂದಲೂ ಡಾರ್ಕಿಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಒಡೆದು ಭಾಗಮಾಡಿರು. ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನವರು ಎರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಡಾರ್ಕಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಡಾರ್ಕಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಾರೆ.”

“ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ನಮ್ಮ ಬಾಂಧವರು ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಲು ನೀವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ. ಅತೀ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇನ್ನೇನು ಕೈಗೆ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಕಡಿದು ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಧಾನಿ ಸಹ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ಹೇಮಂತ ಅವರೇ ಒಂದುಬಾರಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ ಕೇಳಿದ, “ವಿಸ್ವರ್

ಯಾಕೂಬ್, ನಿಮ್ಮ ಅಪವಾದ, ಭಾರತೀಯ ಡಾರ್ಕಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲವೆ?”

“ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ ಮೇಜರ್, ಇದು ಸಣ್ಣ ಅಪವಾದವಲ್ಲ.”

“ಹೌದು, ತುಂಬಾ ಗಹನವಾದದ್ದು. ವಿಸ್ವರ್ ಯಾಕೂಬ್ ನನ್ನ ಒಂದು ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಕಿ ಬಾಂಧವರು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಂ. ಪಿ. ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾರತೀಯರು ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿ,

ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ನೀವು ಯಾವ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?”

ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ. ಪಾಕ್ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಬಾಯಿಗೂ ಬೀಗ ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಹೇಮಂತನೇ ನುಡಿದ,

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲವೆಂದು. ನಿಮ್ಮ ದೇಶವ ಯಾವ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳಿ. ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕಾ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ. ಈಗ ಹೇಳಿ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ?”

ಮೌನವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಯಿತು.

“ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರಿರಿ, ಇದು ಸತ್ಯ. ನಾವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಕಿಂಗ್‌ನನ್ನು ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದೂಗಳೂ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದತ್ತ ಅಸಮಾಧಾನ, ಆಕ್ರೋಶ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಡಾರ್ಕಿಂಗ್‌ಗೆ ನೀಡಿದ ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.”

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಂತ ವೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಕೇಳಿದ ಈ ಬಾರಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರಿಗೆ. “ನಾನು ಪ್ರಧಾನಿಯವರೇ, ಒಂದು ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? “ಭಾರತೀಯ ಡಾರ್ಕಿಯರಿಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡಿದ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರ ದಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು...”

“ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ.”

“ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಕೇವಲ ಚಾಡಿಕೋರರಿಂದ ಬಂದ ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪ ನಂಬುವ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಿವಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಶವು. ಕೇಳಿ, ಡಾರ್ಕಿಯರಿಗೆ ಮದುವೆ ಬಗ್ಗೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ; ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಇದೆ. ಅವರು ಒಂದೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರತಿ ಬಂಧವಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮವರು? ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಭಾರತೀಯರಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜನ ಪತೆಗೆದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪಾಲು ನಿಮ್ಮ ಜನಾಂಗ ಪಡೆಯ

ತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ತವಾಷೆ ಮಾತೆಂದರೆ, ನೀವು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡದೇ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನೇ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಹತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಯರ ನಾಡಾಗಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮವರ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಇದನ್ನರಿತ ಹಲವರು ಓಂದು ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳು ವಿರೋಧಿಸಿದಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಈ ನಗ್ನ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಿದ್ದರೂ 'ನಿಮ್ಮವರ ಮತಕ್ಕಾಗಿ' ಪೌನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೇನಾಗುವದೋ ಆಗಲಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ಏಕೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಪ್ರತಿವಾದ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮವರಿಂದಾಗಿಯೇ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಓಸೆ...ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ."

ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್‌ನಿಗೆ ಈ ವಾದ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯೆ ತಡೆಹಾಕಿ ಬಿರುಸಾಗಿ ನಡಿದ, "ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳುವ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಪೋಸಮಾಡಿ ಛದ್ಮ ವೇಷದಿಂದ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳಿ."

"ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿರುವೆನಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಪಾಣರಕ್ಷಣೆಗೇಂದೂ. ನಾವು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವವರಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಅರಿಯಿರಿ."

"ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚಾರರಿಂದ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರವೇ ಸಂಚ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು."

"ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೊಂದೂ ತಿಳಿಯದು. ನೀವನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಆಯಾಸ ಬಹುವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅವಶ್ಯ."

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಪ್ರಧಾನಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದ ನೇರವಾಗಿ, "ಈಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆ?" ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿತು. ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

"ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ತಮಗೆ ಸತ್ಯದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನಿಜ ವಿಷಯವೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ."

"ಅಂದರೆ, ಏನಿದರ ಅರ್ಥ?" ಶೇಖ್ ವ.ಧೈ ಬಾಯಿಹಾಕಿದ.

"ಒಂದೇ ಅರ್ಥ. ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವ. ಸುಳ್ಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರುವವ. ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹರಡಿದ ಸುಳ್ಳು

ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಸಾಕು.”

“ಅಂದರೆ, ನೀವಿಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇರುವಿರಾ?”

“ಹೌದು. ನಿಮ್ಮ ಸುಂದರನಾಡು ನನಗೆ ಸಮ್ಮೋಹಿನಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಸುಂದರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ದುಷ್ಟವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮುಖವಾಡ ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇರುತ್ತೇನೆ.”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ವೀಸಾ, ಪಾರ್ಸೆಲ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರು ನೀವು. ಈ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಹೇಮಂತ ಪ್ರಧಾನಿಯವರತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅವರು ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು ಶಾಂತವಾಗಿ ನುಡಿದರು, “ವೇಜರ್ ಹೇಮಂತ, ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಒಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಜ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಸಂತಸದ ವಿಷಯ, ತಾವು ಬಂದ ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ ತಮಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರು. ದಯವಿಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶ ತ್ಯಜಿಸಿರಿ. ನಮಸ್ಕಾರ.”

ಪ್ರಧಾನಿ ಹೊರಡುತ್ತಲೂ ಕುಹಕ ನಗೆ ಬೀರಿದ ಶೇಖ್. “ಮಿಸ್ಟರ್ ಹೇಮಂತ, ನಿವಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ. ಒಳಗೆ ಹೇಗೋ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ನೋಡೋಣ.”

“ನಾನದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಶೇಖ್‌ಸಾಹೇಬ್‌ರೆ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಈ ಸುಂದರ ನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

“ನೆನಪಿಡಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಮಾತ್ರ ಈ ನಾಡು ನಿಮಗೆ ಸುಂದರ ನಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಇದೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲು.”

ನಗುತ್ತಲೇ ಮೇಲೇಳುತ್ತ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಹೇಮಂತ,

“ನನಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ, ಬೈ...”

ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ನಿವಾಸದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೇವಕ ಹೊರಗಿನವರೆಗೂ ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆತಂದು

ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹೇಮಂತ ಬರುವಾಗ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಎಲ್ಲ ವೇಷ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ. ಕೋಪದಿಂದ ಹುಚ್ಚನಂತಾಗಿದ್ದ ಯಾಕೂಬ್.

“ಮೇಜರ್, ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿವಂತಾಗಿದೆ. ಆ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ಮುಂದಿನ ನಿಮಿಷ ನೀವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯಾವದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ವರ ಗನ್ ಗಳು ಬೆಂಕಿಮಳೆ ಕರೆಯುತ್ತವೆ ಎಚ್ ರ...”

“ವಂದನೆಗಳು ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್, ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ನನಗೆ ಬೆಂಕಿಮಳೆಯ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ನನಗಿರುವ ಹೆದರಿಕೆ ಒಂದೇ, ನಿಮ್ಮಂಥ ನೀಚ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಸುಂದರ...ಪವಿತ್ರ ನಾಡಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಾಗುತ್ತೋ ಅಂತ. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬೈ...ಶೀಘ್ರ ವತ್ತೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗೋಣ”

“ಇನ್ನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಂ...ನಾನು ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರಬಹುದು; ನಿನ್ನ ಹೆಣದ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ.” ಕಹಕ ನಗೆ ನಕ್ಕ ಶೇಖ್.

“ಸಂತೋಷ. ನಿನ್ನ ಆಶೆ ನೆರವೇರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅದನ್ನು ಕಾಲವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತಿದ್ದ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ .”

ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಸೇವಕನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬಂದ ಹೇಮಂತ.

ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣಗಳು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಮಾತ್ರ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಯಾಕೂಬ್‌ನ ಜನರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹೇಮಂತ ಪಾಪರಸದಷ್ಟು ಚುರುಕಾದ.

“ಆತ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಹಿಂಬಾಲಿ ಸುತ್ತಿರುವ ಶೇಖ್‌ನ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ವಣ್ಣಿ ರಚಿ ಪಾರಾಗುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಮೊದಲು ಹೋಲಾರ್ ಸೇರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಹೋಲಾರನ್ನು ಆರಿಸಲು ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ಹೋಲಾರ್ ಭಾರತದ ಗಡಿಗೆ ಸಮೀಪವಿದ್ದು ಆತ ಬರುವಾಗಲೂ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ತಾನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸಾದನೆಂದು ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೋಲಾರದಲ್ಲಿರುವ ಏಜೆಂಟ್‌ನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶೇಖಿ:ಪುರಾಂದಿಂದ ಹೋಲಾರಿಗೆ ನೇರವಾದ ಬಸ್ಸುಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ದಾರಿ ಅಷ್ಟೇ. ನೇರವಾಗಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಹೇಮಂತ ಹೋಲಾರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಬಸ್ಸು ಏರಿದರೆ ಪ್ರಧಾನಿ ನಿವಾಸ ದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಲಾರದ ಬಸ್ಸು ಏರಿದವನು ಆತ ನೋಡದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯುಖಡ್ಗ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ತುಸುವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ: ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿದ್ದ.

ಈ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲೆಕ್ಕೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಬೇರೆಯವರು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ನಿಂತ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಸಾವಿನ ಬಾಯಿ ಸೇರಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ ಎಷ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು.

ಬಸ್ಸು ನಿಲ್ಲುವ ಮೊದಲೇ ಕಂಡಕ್ಕರನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳದೇ ಚಲಿಸುವ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿದ. ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಬಂದವನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ. ನಿಂತ ಜನರನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಸ್ ನಿಂತಮೇಲೆ ಆತ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ. ಆತ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ಕಪಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತ ನಿಂತಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೈಇಟ್ಟು 'ಹಲೋ ಮಂಗಣ್ಣ' ಎಂದರು. ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಆತ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದಾಗ ಕೈಲಿ ಎರಡು ಕಪ್ ಆಯಿಸ್ಕೀಂ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ಹೇಮಂತ. ತನ್ನ ಮೂವತ್ತೆರಡೂ ಹಲ್ಲು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ನುಡಿದ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ, "ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ ಇದೀ ಆಂತ. ಪಾಪ ಒಹಳ ದಣಿದಿದ್ದೀಯಾ. ತಿನ್ನು ಈ ಕಪ್ ಆಯಿಸ್ಕೀಂ."

ಕಣ್ಕವಿಕ್ಕಿಯಾದ ಆತ ಕಣ್ಕಣ್ ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

"ತಗೋ ಮರಿ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನನ್ನೊಡನೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಂದು ದಿನ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ನೀನು..."

ಭಾರೀ ಬೆಲೆಯ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆ ಆಯಿಸ್ಕೀಂ ಕಂಡು ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೇಂದೇ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಲೂ ಆತ ಕಪ್ ಆಯಿಸ್ಕೀಂವಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ. ತುಂಬಾ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹರಟುತ್ತ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ಬೆಂಚ್‌ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು.

ಆಯಿಸ್ಕೀಂ ಸವೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಬಂದವ ತೇಲುಗಣ್ಣು

ಮೇಲುಗಣ್ಣು ಬಿಡತೊಡಗಿದ. ಮತ್ತೇರಿದವನಂತೆ ತೂರಾಡತೊಡಗಿದ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನನ್ನು ಓಡಿದು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ ಹೇಮಂತ ಮೆಲುವಾಗಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ: "ಹೆದರಬೇಡ ಗೆಳೆಯ, ಎಂಟುಗಂಟೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸು. ನಾನೇ ಆಯಿಕ್ಸ್ಕ್ರೀಮಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ದು ಸೇರಿಸಿದೆ. ಬೈ...ಗುಡ್‌ನೈಟ್...ಸ್ವೀಟ್ ಡ್ರೀಮ್ಸ್."

ಸ್ವೀಟ್‌ಡ್ರೀಂ ಎಂದದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ತಾನೇ?...ಆತ ಯಾವಾಗಲೋ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದ...ಅವನ ಗೊರಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಮಂತ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಸ್ಟಾಂಡಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ್ದ.

ಚಾಂದನಿ ಚೌಕದ ನೂರ್‌ಒಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತುವರೆ, ವೇಟೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಪುತೇಕ ಅಂಗಡಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ತೆರೆದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲೂ ಸಹ ಮುಚ್ಚುವ ತಯಾರಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಲಾಲ್ ಮಸೀದೆ ಎದುರು ಒಂದು ಮಹಡಿಯ ಕಟ್ಟಡ...ವೇಹಸೀನಾ ಪ್ಯಾಲೇಸ್. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಮೇಜರ್ ಬಾಡಿಗೆ ತತ್ತು ಮಹಡಿ ವೆಟ್ಟಲತ್ತ ನಡೆದ.

'ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ ಖನ್ನಾ, ವಕೀಲರು: ಎಂದು ತೂಗುಹಾಕಿದ ಕೊಠಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತ. ಮೂವತ್ತು ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿಮೇಲೆ ಕಾಳತು ಫೈಲ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನೆದುರು ಇಬ್ಬರು ಪಕ್ಷಗಾರರು. ಹೇಮಂತ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲು ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ ಫೈಲಿನಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ.

"ವಕೀಲ್‌ಸಾಹೇಬ್, ನಾನೊಂದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವೆ. ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕು, ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿ" ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಹೇಮಂತ.

ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ ಬಿ.ಪಿ. ಪೇಶೆಂಟು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮೇಜರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ಕೀರಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅರಚಿದ.

"ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ನಡೆಯಾಚೆ." ಹೇಮಂತನಿಗೂ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡ. "ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಪ್ರಧಾನಿ ಬಂಗಲೆ ಎದುರು ನಿಂತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲೇ?"

ಹೇಮಂತನ ಮಾತಿಗೆ ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. "ಬೇಡ ಇಲ್ಲೇ ರಮಜಾನ್ ದಿಗಾ ಇದೆ, ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡುಗಂಟೆಗೆ ಅದರ ಹಿಂದೆನಿಂತು ಶಂಖವಾದ್ಯ ಮಾಡು ತರನನನಾ ಎಂದು. ಏಯ್ ಹೋಗು".

ಕೋಪದಿಂದ ದುಮಗುಡುತ್ತ ಮೇಜರ್ ಹೊರಬಂದ.

ಅವನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು, ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ.

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ರಮಜಾನ್ ದರ್ಗಾದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕು ಎಂದು ಸೂರಜ್‌ಪ್ರಕಾಶ್ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಾಗೇ ಅಲೆಯುತ್ತ ರಮಜಾನ್ ದರ್ಗಾ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದ. ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ದೊರೆಯಿತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಹೊಟೆಲ್ ನೋಡುತ್ತಲೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರುಕುಟ್ಟಿತು. ಹೊಟೆಲ್ ಎದುರುನಿಂತು ರಾತ್ರಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನಡೆದ.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಊಟಮಾಡುತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೀಡಿಸಿದ. ಸೈದರಾ ಬಾದದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ವಿವರವಾದ ವರದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

ಹಿರಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋದ್ಧರೂ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಆದ ವಿ.ಜಾರ್ಜಾಹೇಬರ ಘೋರಹತ್ಯೆ, ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರ ದೊಂದಿಗೆ... ಅವರ ಹತ್ಯೆ ನಂತರ ಅವರ ಬುಗಲೆಗೂ ಸಹ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿದ ಘಟನೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶದವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಒರೆದಿದ್ದ ವರದಿಗಾರ.

ಪತ್ರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಜಿಪಾಕಿ ಮೇಲೆದ್ದ ಹೇಮಂತ ಕೈತೊಳೆದು ಬಂದು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೊಂದು ಹುಳಿದಂತೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋದ್ಧ ವಿ.ಜಾರ್ಜಾಹೇಬರ ಹತ್ಯೆ ವಿಷಯ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದೂ ರಾತ್ರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಏಕೆ? ಏಕೆ?

ಕಾಫಿ ಗುಟ್ಟುಕರಿಸುತ್ತ ವತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿ.ಜಾರ್ಜಾಹೇಬರ ಹತ್ಯೆ ವಿಷಯ ಓದಿದ. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಬೇಗಂ ಜವೀಲಾ ಅರುತಾಸು ಮೂಘೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಂತರ ಪತ್ನಿ ಶವದೊಂದಿಗೆ ದಾವಲಗಿಂಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಇರತ್ತಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿಗಾರ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ಅಂತೂ ವಿ.ಜಾರ್ಜಾಹೇಬರ ಹತ್ಯೆ ನಿಗೂಢ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಿರುವಂತೆಯೇ ವೇಜರ್ ರಂಜಾನ್ ದರ್ಗಾದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ, ಹಿಂಭಾಗ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಆಗೊಂದು ಈಗೊಂದು ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಮನುಷ್ಯಗುಡುತ್ತ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸದ್ದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆದು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಾರೊಂದು ಒಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು, ಹೇಮಂತ ಸವೀಪಿಸಿದ. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ರೈಫಲ್‌ನಳಕೆ

ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು.

ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿಸುತ್ತ ಹೇಮಂತ ಕಾರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ...

“ರಮಜಾನ್ ದರ್ಗಾದ ಹಿಂದೆ ಶಂಖ ಊದುತ್ತ ಸಾಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀಯಾ?” ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ಬಂತು ಪ್ರಶ್ನೆ...ತಟಕ್ನೆ ಹೇಮಂತ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಸಾವಂತೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬರುವದೇ...ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾವು ಬರುವದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಎದುರು ಬರಲಿ...”

ರೈಫಲ್‌ನಳಿಕೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಕಾರಿನ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕಳಿತಿದ್ದ ಸೂರಜಪ್ರಕಾಶ್ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ.

“ಬನ್ನಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ...ತಮಗೆ ಸ್ವಾಗತ...”

ಹೇಮಂತ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಓಡಿ ಅದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು...”

೧೦

“ನಿಷಯ ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ.”

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇಜರನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಖನ್ನಾ ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

“ಹೌದು, ನನಗೆ ದೊರೆತ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ. ಬೆಳಗಾವುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.”

“ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನೀಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧ.”

“ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದು. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ನನ್ನ ರೂಪ ವೇಷ ಭೂಷಣ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ, ಅದರ ಜೊತೆ ಆಯುಧಗಳು ದೊರೆತರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧ...ಹಾಂ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಪರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ದ್ವಂದ್ವ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಯಾರಾದರೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿದ್ದರೆ ನನಗವರ ಪರಿಚಯ

ಮಾಡಿಕೊಡು.”

ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ ಖನ್ನಾ ತಟರ್‌ನೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಹಾಂ... ಇದ್ದಾರೆ... ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ... ನೀವು ಸೈದರಾಬಾದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು.”

“ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧ...ಯಾರವರು?”

“ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನದಾರರು..ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೊಡನೆ ದುಡಿದವರು. ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದವರು...ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಟೋಭೋ ಅವರ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆ ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತವರು...ಅವರೇ ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು...”

ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಹೆಸರು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಹೇಮಂತನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಖನ್ನಾ.

“ಏಕೆ? ಏನಾಯ್ತು.”

“ಅವರನ್ನು ಭೆಟಿ ಮಾಡಲು ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.”

ಆಕಾಶದೇ ಕೈಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಹೇಮಂತ ರಾತ್ರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಖನ್ನಾ ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಖನ್ನಾ ಖಿನ್ನನಾದ.

“ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು. ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಹತ್ಯೆ ಎಂದರೆ ನಂಬಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ದುರುದ್ದೇಶವಿರಲೇಬೇಕು.”

“ಅಂದರೆ? ಅವರು ಭಾರತದ ಪರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆ?”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದಲ್ಲ. ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಇತ್ತೀಚಿನ ರಾಜನೀತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಅಪಸ್ವರ ತೆಗೆದದ್ದು. ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮುಸುಕಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಾಟ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಇಷ್ಟು ಭಯಾನಕವಾಗುತ್ತಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಹೇಮಂತ ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ. ಖಾನ್ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ನಿವಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಹೇಳಿದ, “ನೀವು ಕೇಳಿದ ವಸ್ತು ಗಳೆಲ್ಲ ರೆಡಿ ಇವೆ. ಬನಿ ಮೊದಲು ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.”

ಅದೇ ಸರಿ ಎನಿಸಿತು. ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಆತ ಮೇಲೆದ್ದ.

ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೇಮಂತನ ರೂಪವೇ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲು ನೋಡಿದ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಆಗಲಿ, ಪ್ರಧಾನಿ ಆಗಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕಾ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್

ಪೌರನಂತಾಗಿದ್ದ ಹೇಮಂತ.

ಕೆಳಗಡೆ ಪಠಾಣರು ಧರಿಸುವ ಪಾಯಜಾಮ ಮೋಣಕಾಲಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ಶೇರವಾಸಿ, ಅದರ ವೇಲೆ ಜಾಕೀಟು, ತಲೆಯ ವೇಲೆ ಕೆಂಪು ಮಕಮಲ್ ಟೋಪಿ, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಗಡ್ಡ, ಮೀಸೆ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸುರಮಾ, ಎಡಕೆನ್ನೆ ಯವೇಲೆ ಕಪ್ಪು ನರೂಲೆ.

‘ವಾವ್, ನಿಮ್ಮ ಹಸ್ತಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರೂ ಕಡಿವೆಯೇ.’ ಖಾನ್ ವೆ.ಚಿ.ಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ಖಾನ್ ಸೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾರಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ತಗಲುತ್ತೆ?”

“ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಬೇಕು ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ”. ಹೇಮಂತ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು.

“ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಾರು ಒಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀವು ಸೈದರಾಬಾದ್ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್ ಎದುರು ಇದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.”

“ಮೇಜರ್, ಇದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೆಲಸ. ನೀವು ಸೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಪುನಃ ಶೇಖು ಪುರಾಂದ ವೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಸದ್ಯ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಅಲ್ಲೇ ಇರೋದು.”

ಹೇಮಂತ ಮುಗುಳು ನಗೆ ಬೀರಿ ಹೇಳಿದ. “ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾನು ಪುನಃ ‘ಶೇಖುಪುರಾಂದ’ ಕಡೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಆತ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಲ್ಪಿಸಲಾರ. ಹೀಗಾಗಿ ಅತ್ತ ಅಪಾಯವೂ ಕಡಿಮೆ. ಸರಿ...ನನಗೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ.”

ಹೇಮಂತನ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ವೆ.ಚಿ.ಕೊಂಡ ಖನ್ನಾ ಅವನ ಮುಂದೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸೊಂದನ್ನು ಸರಿಸಿದ...ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಲೈಟ್ ಮಶಿನ್‌ಗನ್, ಎರಡು ರಿವಾಲ್ವರ್, ಒಂದು ಚೂರಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಹೇಮಂತ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬುಲೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ಮುಚ್ಚಿ ವೇಲೆದ್ದ. ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್‌ದ ರೂಪಾಯಿ ತುಂಬಿದ ಪಾಕೆಟ್. ಖನ್ನಾ ನ ಕಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ನುಡಿದ, “ಖನ್ನಾ ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು.”

“ಸಹಕಾರವಲ್ಲ ಮೇಜರ್. ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.”

“ನೀವು ಧನ್ಯರು ಖನ್ನಾ. ಭಾರತದಿಂದ ನೂರು ಮೈಲು ದೂರವಿದ್ದು, ಶತ್ರು ವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಅವನ ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಭಾರತದ ಫರವಾಗಿ

ಗೂಢಚರ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತ, ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನೀವು...”

“ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಮೇಜರ್. ಅಷ್ಟು ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥ...”

“ಓಹೋ, ಈಗ ನನ್ನ ಹೊಗಳಿಕೆಯೇ?”

ಮೇಜರ್‌ನ ಮಾತಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಕ್ತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಕ್ಕರು. ಹೇಮಂತ ಹೊರಡುತ್ತ ಖಿನ್ನಾನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಖಿನ್ನಾನ ಕಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಮಂತ ಮುಖ್ಯ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆತ ಸುಲೇಮಾನ ಪಠಾಣನಾಗಿದ್ದ, ಹೈವೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕ್‌ನಿಂದ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಫುಲ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆತ ಕಾರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಸ ತೊಡಗಿದ.

‘ಶೇಖಿಪುರಾಂ’ ಬಂದಾಗ ಚೆಕಿಂಗ್ ನಾಕಾದ ಬಳಿ ಕೆಲಕಾಲ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನೊಳಗೆ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಶೇಖಿಪುರಾಂದಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನ ಸರನಿ ಬಂದಾಗ ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ವಿಚಾರಣೆ.

ಪ್ರ :

“ಸುಲೇಮಾನ್ ಪಠಾಣ.”

“ಊರು?”

“ಪೇಶಾವರ್.”

“ಯಾವಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ?”

“ಸೈದರಾಬಾದಿಗೆ”

“ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿ?”

“ಹೌದು, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದೆಯಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ...”

ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ ಹಿಂದೆಸರಿದು ಸನ್ನೆಮಾಡಿದ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಿರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ, ಮುಂದಿನ ಗ್ಲಾಸ್‌ಮೇಲೆ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿದ.

ಗೇಟುತೆರೆದು ದಾರಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಎದುರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯೆಬಂದ ಒಂದೆರಡು ನಾಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ ಚೀಟಿ ನೋಡಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತರು.

ಶೇಖಿಪುರಾಂದಿಂದ ಸಿಯಾಲಕೋಟದ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು, ಗುಜರಾತ್ ರೈಲಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಹೇಮಂತ ಸೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಸುಕಿನ ನಾಲ್ಕೂವರೆ,

ಜಗತ್ತು ಶಾಂತವಾಗಿ ನಿರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೈವೇದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆರಡು ಚಹಾ ಅಂಗಡಿಗಳು ತೆರೆದಿದ್ದವು. ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಕಾರು ಒಂದು ಟೀಸ್ಪಾಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹೇಮಂತ ಆಯಾಸಗೊಂಡವರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಚಹಾ, ಬಿಸ್ಕಿಟು ತರಿಸಿ ವೆಲ್ಲುತ್ತ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ. ವಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರ ಬಂಗಲೆ ಇದ್ದ ಜಾಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾದ ದಾರಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳ ದಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಸುಟ್ಟು ಬೆಂದುಹೋಗಿದ್ದ ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಬಂಗಲೆ ಎದುರು ಬಂದಿದ್ದ. ಬಂಗಲೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾರುನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಗೇಟು-ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಅಡಿ ಇಟ್ಟ.

ಗೇಟು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಎಡಬಲಕ್ಕಿದ್ದ ಬಲವಾದ ಕಮಾನುಗಳು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದವು ಪಹರೆಗೆ ನಿಂತ ದೈತ್ಯರಂತೆ.

ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪೆನ್‌ಟಾರ್ಚಿಸ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುನ್ನಡೆದ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ ಬಂಗಲೆ ಹಾಳು-ಹಾಳು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಟ್ಟವಾಸನೆ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕರಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂಗಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಹೂದೋಟ ಕಮಾನಿನಂತೆ ಹಬ್ಬಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು.

ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು-ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾಲ್, ನೆಲದಮೇಲೆದ್ದ ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಇಟ್ಟಿಗೆರಾಶಿ, ಹರಿದು ಸುಟ್ಟುಹೋದ ರೇಶಿಮೆಬಟ್ಟೆ. ಮುರಿದ ಫೀಲೋಪಕರಣಗಳು, ಹಾಲ್‌ನಿಂದ ಬಂದು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹೋದ ಕಾರಿಡೋರ್, ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಹಾಲ್, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗಳು, ಎದುರಿಗೆ ಅಡಿಗಮನೆ, ಬಚ್ಚಲು, ಹೂರಗೆ ಬಂದರೆ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲೊಂದು ಗೋರಿ, ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ತಂದೆಯದೋ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯದೋ ಇರಬೇಕು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಫೂಟು ಉದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಫೂಟು ಅಗಲದ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಆ ಗೋರಿಗೆ ಭವ್ಯರೂಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಹಡಿಗೇ ಹೋಗಲು ವೆಟ್ಟಲುಗಳು ಅನಾಥವಾಗಿ ದಾರಿಗಡ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ದಾಟುತ್ತ ಮೇಲೆಹೋಗ. ಬಹುಶಃ ಅದು ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ ಮತ್ತು ಆಫೀಸ್ ಆಗಿರಬೇಕು, ಬೀರುವಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ರಾಶಿಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಮಂತನ ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದ ಸಸಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಿತು. ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ

ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಏಕೆ? ಬಹುಶಃ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಬೇಕು. ಹೇಮಂತನ ಮನವಲ್ಲದ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಕೊಲೆಗೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಆತ ಊಹಿಸಿದ.

ಹಾಲಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಬೂದಿರಾಶಿಯನ್ನಾತ ಮೆಲುವಾಗಿ ಕೆದರತೊಡಗಿದ. ಅರೆಸುಟ್ಟ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ದೊರೆತ ಫೋಟೋ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಪೆನ್ ಟಾರ್ಚಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ. ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕೋಳಿಗಳು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ಎಂದಿರತ ಹೇಮಂತ ಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯ ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತೊಂದು ಅರೆಮರೆ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಫೋಟೋ! ಆರು ಜನರಿದ್ದ ಗ್ರೂಪ್‌ಫೋಟೋ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಆರೂ ಜನರ ಹೆಸರು ಬರೆದಿರಬೇಕು. ಕೆಳಭಾಗ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ಭಾಗ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಸುಟ್ಟು ಫೋಟೋ ಅದು, ಅದು ಹೇಗೋ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಉಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು.

ಫೋಟೋದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಕೆಳಗಿದ್ದ ಮೂರೋ ಎರಡೋ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇಜರನ ತುಟಿಗಳು ಗೋಲವಾದವು. ರಹಸ್ಯದ ಪರದೆ ಸರಿದು ಸವಾಸ್ಯೆ ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಫೋಟೋ ಜೇಬಿ ಗಿಳಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದ ಹೇಮಂತ ಸರಸರನೆ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದುಬಾರಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದ. ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿದು ಕೆಳಬಂದ. ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಹೆಂಡತಿ ಜಮೀಲಾ ಬೇಗಂರನ್ನು ಕಾಣುವುದು.

ದೈತ್ಯ ಕಾರದ ಕಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಮಂತ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗ್ರತನಾದ. ಮೂಗಿಗೆ ಸುಗಂಧದ ವಾಸನೆ, ಅದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆತ್ತರಿನ ವಾಸನೆ, ಇದೆಲ್ಲದ ಒಂತು? ತಟಕ್ಕನೆ ಟಾರ್ಚ್ ಆರಿಸಿದ.

ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಮಧುರವಾದ ನಿನಾದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತ. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಕಪ್ಪು ಬುರಖಾ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ

ಬುರಬಾ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಸರಕ್‌ನೇ ಹೊರಬಂದ ಹೇಮಂತ. ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು? ಭೂಮಿ ನುಂಗಿತೆ? ಆಕಾಶ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತೆ?

ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಊಹಿಸಿದ ಹೇಮಂತ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡ ದೃತ್ಯಾಕಾರದ ಕಮಾನುಗಳ ಬಳಿ ಬಂದ. ಪೆನ್‌ಟಾರ್ಚನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಮಾನಿನ ಅಂಗುಲ ಅಂಗುಲ ಭಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಏನೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನಾಲಕ್ಕಾರು ವೆಟ್ಟಲುಗಳು. ವೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶ ಚಿಲ್ಲದ. ಕಪ್ಪು ಬಿಳಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ವೆಟ್ಟಲುಗಳು. ಆರೆ! ಇದೇನು? ಎರಡನೆ ವೆಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಳಿಕಲ್ಲು ತುಸು ಜರುಗಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲೆಟ್ಟ. ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದಂತಾಯಿತು. ಭಯ. ಗಾಬರಿ. ಆದರೆ...ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂತಪದಿಂದ ಮಿನುಗಿದವು. ಕಮಾನಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಟ್ಟೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜರಿಯಿತು. ಹೇಮಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ನೆಲವ ನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಕಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗಿದ್ದ ವೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಕಾಲೆಟ್ಟ. ಸರ್, ...ಸರ್, ಸದ್ದು, ಸದ್ದು ಬಂದತ್ತ ನೋಡಿದ. ವೆಟ್ಟಲ ಮೇಲಿದ್ದ ಬಿಳಿಕಲ್ಲು ಸರಿಯು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇಲೆಡೆಯಿದ್ದ ಕಟ್ಟೆ ಸಹ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಾಸನೆ; ಸುಗಂಧಪೂರಿತವಾದದ್ದು.

ಹಾಗಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬುರಬಾ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಗಿಳಿಯೊಂದು ಕೂಗಿತು. . "ವಿಟ್ಟು...ವಿಟ್ಟು. " ಅರೆ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಅದೂ ಈ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ಎಂದಾತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಿಳಿ ಕೂಗಿತು, 'ತೋಬಾ...ತೋಬಾ'...ಈ ಗಿಳಿಯ ಧ್ವನಿ ಗಡಸಾಗಿತ್ತು.

ಗಿಳಿಗಳ ರಹಸ್ಯ ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಹೋಲಿತ್ತು.

ಅವು ಗಿಳಿಗಳಾಗಿರದೇ ಮನುಷ್ಯರೂಪ ಗಿಳಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಗಿಳಿಗಳ ಆಣಕು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೇಮಂತ ಗಿಳಿಗಳು ಕೂಗಿದಡೆ ಭರಭರನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ... ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಹಾಯ್ದು ಬಂಗಲೆಯೊಳಗೆ ಗೋರಿಯಿದ್ದ ಭಾಗದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಆತ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಒಂದು ಪುರುಷಕಂಠವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹಿಳಾಕಂಠ. ಮೊದಲನೆಯದು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಧ್ವನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯದು ತಾರುಣ್ಯದ ಕಂಠವಾಗಿತ್ತು.

“ಬೇಟೆ ಹೊರಗಡೆ ಹಾಲ್‌ಚಾಲ್ ಹೇಗಿದೆ?”

“ಅಬ್ಬಾ ಜಾನ್ ಮೇಲೆ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ತುಂಬಾ ಭಯನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಾದ ಸುದ್ದಿ ನಿನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಠಾವಂತವಲ್ಲ ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

ಹೊರಗಡೆಯಿದ್ದ ಹೇಮಂತ ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಕ್ಕ.

ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಕೊಲೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ... ಅವರ ಕೊಲೆ ಒಂದು ನಾಟಕವಾಗಿತ್ತು. “ಬೇಟೆ ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗೆ ನಾನು ‘ಸಿಟಿ’ ಮುಟ್ಟಲೇಬೇಕು.”

“ಅಬ್ಬಾ ಜಾನ್ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಸಿಟಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ತುಂಬಾ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ತಾವು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲಕಾಲ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ.”

“ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಬೇಟೆ. ನನ್ನ ದೇಶ ಅಪಾಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾನು ಹೇಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರಲಿ...”

“ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೀರಿ ಅಬ್ಬಾ ಜಾನ್, ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ...”

ರಂಗಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದ ಹೇಮಂತ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ.

“ಬಹನ್, ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರದಿದ್ದರೂ ಭಾರತ ದೇಶದ ನಾನಿದ್ದೇನೆ; ಚಿಂತಿಸಬೇಡ.”

ಭೂತದರ್ಶನವಾದವರಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದರು.

ಹೇಮಂತ ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಅವರತ್ತ ನೋಡಿದ. ಎಂಭತ್ತು ಎಂಭತ್ತೈದರ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು, ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತರ ಸುಂದರ ತರುಣಿ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭೀತರಾಗಿದ್ದರು. ಹೇಮಂತ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿದ. “ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರ; ಶತ್ರುವಲ್ಲ. ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದವ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇಜರ್

ಹೇಮಂತ..."

"ಏನಂದಿರಿ? ನೀವು ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತರೆ? ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಪುಲಕೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೇಳಿದರು.

"ಹೌದು ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ಈ ಸೇವಕನ ಹೆಸರು ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ."

"ಹೇ ಅಲ್ಲಾ, ನೀನೇನು ದಯಾಮಯಿ. ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ದೂತ ನನ್ನೇ ಕಳಿಸಿದೆ," ದೇವರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾತಿನ ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಮೇಜರ ನನ್ನ ಒರಸೆಳೆದು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು.

"ಮೇಜರ್, ನೀವು ವ್ಯಾಜಾಪಕಾರಿಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸದ ರೋಮಾಂಚ ಕಾರಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ಭಾರತ ಧನ್ಯ."

"ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಕಾಲಿವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ದೇಶ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ, ರಕ್ಷಿಸುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿರಲಿ, ಅದು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿ, ನಾನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ."

"ಮೇಜರ್, ನೀವು ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡನ್ನು ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತೀರಾ, ಅದು ಓರ್ವ ಭಾರತೀಯರಾಗಿ?"

"ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಎರಡಾದರೇನಂತೆ, ಅವು ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ನನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲವೆ? ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನನಗೆ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ದ್ವೇಷವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಭಾರತವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೋ ಅಷ್ಟೇ ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿನಾದರೂ ದ್ವೇಷಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ರಾಜನೀತಿ ಬಗ್ಗೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಮಾನವತೆಯ ಶತ್ರು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ."

"ಧನ್ಯ ಮೇಜರ್. ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ವ್ಯಾಜಾಪಕಾರಿಗಳು."

"ವಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ ನನ್ನನ್ನು ಲಜ್ಜಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹೇಳಿ ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು?"

"ಅದೊಂದು ಡಾರ್ಕ್‌ಲಾಂಡಿನ ಕರ್ಮಕಥೆ. ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೋಸ ಜಾಲದ ಸಂಚಿನ ಕಥೆ. ಒನ್ನಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಂ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಮರೆತೆಬಿಟ್ಟೆ. ಇವಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇವಳೇ ಪರವಿನ್‌ಬಾನು ನನ್ನ ಮೂರನೇ ಪತ್ನಿ ಮಗಳು. ನನ್ನ ಕೊಲೆಯ ನಾಟಕವಾಡಿಸಿ ಜೀವದಾನ

ಮಾಡಿದವಳು ದಿನನಿತ್ಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐದೂವರೆಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ನೀರು, ಊಟ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ.”

“ಅದೇ ಗಿಳಿ ಕೂಗಿದಂತೆ ಕೂಗಿ...”

ಪರವಿನ್ ಕಿಲಕಿಲ ನಕ್ಕಳು.

“ಹೌದು, ಆಕೆ ಗಿಳಿಯಂತೆ ಕೂಗಿ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಸರಿ ಬಂದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಂ ಬನ್ನಿ.”

ಹೇಮಂತ ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

೧೧

ಹೊರಗಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಕಾಗಿತ್ತು.

ಸುಮಾರು ಏಳೂವರೆ ಎಂಟು ಆಗಿರಬಹುದು.

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ದೈತ್ಯಕಾರದ ಕಮಾನುಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟೆಯ ರಹಸ್ಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಆತ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜೊತೆ ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರು ಹಾಗೂ ಪರವಿನ್‌ಬಾಬು ಸಹ ಇದ್ದರು.

ಮೂವರು ಹೊರ ಬಂದು ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಧಡಧಡನೆ ಬಂದು ನಿಂತ ಮಿಲ್ಟಿ ವ್ಯಾನಿನಿಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂಗಲೆಯ ಗೇಟಿಗೆ ನಿಂತರು. ಅವರ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್‌ನ ಹ ಕ ವಿ ನಂತೆ ಆರು ಜನ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

“ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರೆ ಘಾತವಾಯ್ತು” ಎಂದ ಹೇಮಂತ.

ಮೂವರು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಕಮಾನುಗಳ ಹಿಂದೆ ವರೆಯಾದರು.

ಹೇಮಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ, ‘ಪರವಿನ್, ನೀನು ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಪಕ್ಕದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ರಸ್ತೆ ಸೇರು. ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಾರು ನಿಂತಿದೆ ಅದಿನ್ನೂ ಇವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳು. ನಾನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನ ಗಕ್ಷಿಣ ತ್ತೇನೆ”

“ಮತ್ತೆ ನೀವು?”

“ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಕಮಾನು ನೋಡಿ ನಾನು ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಹೂಂ, ಬೇಗ”

ಪರವಿನ್‌ಬಾಬು ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರೊಂದಿಗೆ ತೋಟ ತ್ತ ನಡೆದುದನ್ನು

ಕಂಡ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕೂಗಿಕೊಂಡ.

“ಅರೆ. ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ! ಹಿಡಿಯಿರಿ ಅವಳನ್ನು!”
ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವರೊಡನೆ ಧಾವಿಸಿದರು.

ಠಂ ಠಂ ಠಂ ಠಂ ಎಂದು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ ಹೇಮಂತ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ದಿಂದ ಸಿಡಿದ ಗುಂಡುಗಳು ಆ ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ಧರೆಗುರುಳಿಸಿದವು.”

ಹೌಹಾರಿದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅರಚಿದ. “ಗೆಟ್‌ಬ್ಯಾಕ್...ಗೆಟ್‌ಬ್ಯಾಕ್ ಟೀಕ್ ಪೊಸಿಶನ್.”

ಹಿಂದಕ್ಕೂಡಿದ ಉಳಿದ ಸೈನಿಕರು ಮರೆಗೆ ನಿಂತರು. ಹೇಮಂತನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಮಾನುಗಳೇ ವರೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಪರವಿನ್‌ಗೆ ಸಾಕಾಯ್ತು. ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರೊಂದಿಗೆ ಪಾರಾಗಿದ್ದಳು.

ಹೇಮಂತ ತುಸು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಅವಲೋಕಿಸಿದ. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪಿಸುಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರೆನೇಡ್ ಹಿಡಿದ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪಾಯವಿರುವುದು ಅವನಿಂದ. ಮೊದಲು ಅವನನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಹೇಮಂತ ನೆಲಕಚ್ಚಿ ಸರ್ಪದಂತೆ ಅವನತ್ತ ಸರಿದ.

ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳಿಂದ ದೂರಾದ ಆ ಸೈನಿಕ ಜಪ್ತಿಸುತ್ತ ಹೇಮಂತ ಇರಬಹುದಾದ ಕಮಾನಿನ ಕಡೆ ಒರತೊಡಗಿದ್ದ. ಪಾಪ ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಮೇಜರ್ ಕಮಾನುಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ, ಸರ್ಪದಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು.

ಎರಡೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಗ್ರೆನೇಡ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಸೈನಿಕನ ಅವತಾರ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಚಿರತೆಯಂತೆ ನೆಗೆದು, ಒಂದೇಬಾರಿ ಅವನ ಕೊರಳನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ತಿರುವಿಸಿದ ಹೇಮಂತ. ಕರ್ರಕರ್ರ ಎಂಬ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ‘ಕಳಕ್’ ಎನ್ನುತ್ತ ಕೊರಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಕಿಮಕ್ ಅನ್ನದೇ ಆತ ನೆಲಕಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಗ್ರೆನೇಡ್ ಬ್ಯಾಗ್ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ಅವನದೇ ವಶಿನ್‌ಗನ್ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತ ಹೇಮಂತ.

ಈಗ ಹೇಮಂತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾಲಭೈರವನಾಗಿದ್ದ.

ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಕಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದ ತಿಳನಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಠೆ ಠೆ ಠೆ ಠೆ’ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ವಶಿನ್‌ಗನ್ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಹತ್ತಾರು ಕಂಠಗಳು ಚೀತ್ಕರಿಸಿದವು.

ಹೇಮಂತ ಜಿಗಿದು ಜಾಗ ಬದಲಿಸಿದ. ಮೊದಲು ಆತ ನಿಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ

ಹತ್ತಾರು ಗುಂಡುಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿದವು. ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚೀಲದಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾಂಬು ತೆಗೆದು ಕಚ್ಚಿ, ಸೈನಿಕರತ್ತ ತೂರಿ ಒಗೆದ. 'ಥಂ' ಎಂಬ ಭಾರೀ ಆಸ್ಪೋಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಾವಿಗೆ ಶರಣಾದರು. ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಬಾಂಬು ಸಿಡಿದು ಅವರ ವಾಹನವನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಾಹಾಕಾರ, ಚೀತ್ಕಾರ, ಆರ್ತನಾದ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕೈಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ವತ್ತೆರಡು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಮನಬಂದತ್ತ ಎಸೆದು ಪರವಿನ್ ಹೋದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಓಟಕಿತ್ತ ಹೇಮಂತ.

ನಾಲ್ಕೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅವನ ಕಾರು ನಾಗಾಲೋಟ ದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು ಸಿಟಿಯತ್ತ. ಸಿಟಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ಬೈರಪೂರ ದಾಟಿ, ಸಕ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಜಾಕೋಬಾರ್ ಮೇಲಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು. ವಿಜಾರ್ಸಾಹೇಬರ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರಿನಿಂದ ಹೋದರೆ ಮೂರು ಗಂಟೆ ಕಾಲಾವಧಿ ಸಾಕಾದೀತು. ಕಾರು ಓಡಿಸುತ್ತ ವೇಜರ್ ಹೇಳಿದ ಪರವಿನ್‌ಗೆ, "ಪರವಿನ್ ಈ ಕಾರಿನಿಂದಾಗಿ ಶತ್ರು ನಮ್ಮ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಖನ್ನಾ ಜ.ಶಃ ಈಶ್ವರನ ಪಾದ ಸೇರಿದಬೇಕು. ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಕಾರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಬಹುದೆ?"

"ಅವಶ್ಯವಾಗಿ. ನನಗೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಇದ್ದಾಳೆ. ನನಗೆ ಅವಳ ಒಗ್ಗಿ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸ. ಅವಳಿಂದ ಕಾರು ಪಡೆಯಬಹುದು."

ಮಧ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊರಟ.ಹೋದಳು ಪರವಿನ್. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮರಳಿದಾಗ ಆಕೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಇಂಪಾಲಾದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಹೇಮಂತ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ. ಕೆರೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇಂಪಾಲಾಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ. ಆ ಮೇಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಒಯ್ದ ಕಾರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದ. ಕಾರು ಕೆರೆಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಮೊದಲು ಆತ ಹೊರಗೆ ಜಂಪ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಕಾರಿನಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಯಿತು. ಐದಾರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನೀರು ಕುಡಿದು ತಳಸೇರುತ್ತದೆ.

ಮುಂದಿನ ಸಂಯಣ ಇಂಪಾಲಾದಲ್ಲಿ. ಶೇಖಸಾಹೇಬರನ್ನು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿಸಿ ಮರೆಮಾಡಿದ. ಪರವಿನ್‌ಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು ತಿಳಿಸಿ ತಾನು ಕಾರು ನಡೆಸತೊಡಗಿದ.

ಸಿಟಿ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯ ಹತ್ತಾರುಕಡೆ ತಡೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಅದೇ ಉತ್ತರ, "ಮೇಡಂ ಪತಿ 'ಸಿಟಿ'ಯಲ್ಲಿ ಇಂಜನಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನನ್ನು ಕೂಡುವುದು ತಪ್ಪೆ?" ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂದು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಚೆಂಟ್ ಎಂದಾತ ಅರಿಯದವರಂತೆ ಕೇಳಿದ "ನಾಡಿದ್ದು ಸಿಟಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ."

ಸಕ್ಕುರಿಟಿಯವರಿಂದ ಪಾಸಿನ ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರ ಕಾರು ಯಾವ ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿಟಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ಅಕಬರ್-ಬಾದಶಾಹ ಮಸೀದಿ ಪಕ್ಕದ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದ ಮನೆ ಎದುರು ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಜರ್. ಮೊದಲು ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಒಳಗೆ ನಡೆದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಒರವಿನ್ ಹಾಗೂ ಹೇಮಂತ.

ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಯಾರು ಕೋಲಿಯಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತೋ ಅವರೇ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧರ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೆ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. "ಯಾ ಮಿದಾ" ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ ಅವರು ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ನಾಲ್ಕು ಜನ. ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳು. ಅವರ ಮಗ ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಜರನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆವಾಗಲೇ ಹೇಮಂತನಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು, ಆ ವೃದ್ಧರೇ ಹಿಂದೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಸೋದರಮಾವ. ಈಗಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯ ತಾತ. ಹೇಮಂತನನ್ನು ಅವರು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ.

೧೨

ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಮೇಜರ್ ಎಲ್ಲ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ. ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ವೆಲುವಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀನವಿದಾಗಲೇ ಎಚ್ಚರ. ಎದ್ದು ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬಂದ. ಚಹ ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಚಹ ಕುಡಿಯುವ ವರೆಗೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಅನಂತರ ಅವನೆದುರು ಸಂಜೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಇರಿಸಿದರು. ಒಳ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೇಮಂತನ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು ಸುದ್ದಿ. "ಈತ ಭಾರತದ ಗೂಢಚಾರಿ. ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್"

ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕಲು ಸರಕಾರ ಅಜ್ಜಿ ನೀಡಿದೆ. ಈತನನ್ನು ಓಡಿದು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೊಂದವರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಸೂಕ್ತ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಈತ ನಿಷ್ಣೇಮ. ಅಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಈತನ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು. ಸರಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ”

ಹೇಮಂತನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

ಪ್ರಧಾನಿ ನೀಡಿದ ಗಡವು ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಸುಂದರ ತಾಣವೀಗ ಅವನಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲಾಗಿತ್ತು. ಶೆರ್ಪೆಯಾಕೂಬ್ ಒಹಿರಂಗವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವೀಗ ಸಂಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರಿ ಮೇಜರ್. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಬಂದ ನೀವು ಪ್ರಾಣ ಕೈರವಾಗುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರಿ.”

“ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ನನಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ಗಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನೀವು ಬದುಕಿರುವ ವಿಷಯ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಒರುತ್ತಾರೆ.”

“ಅಂದರೆ...ಅಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರೆಗೂ ಒರುತ್ತಾರೆಯೆ?”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿ. ನೀವು ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಅವರು ಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗನೇ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.”

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋರಬೇಕು?...ಎಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

“ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ...ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಶಯ ಒರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಿಶುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ದ್ರೋಹಿಗಳ ಸಂಚನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋದರು.

ಹೇಮಂತ ಮುಂಗೈಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾಚಿನಿಂದ ಕೀ ತಿರುಪು ಎಳೆದ. ಜನಗಾದ ತಂತಿ...ತಿರುಪನ್ನೇ ಹೆಡ್‌ಫೋನಿನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ.

“ಹಲೋ...ಹಲೋ ಎಕ್ಸ್‌ಕಾಲಿಂಗ್...ಎಕ್ಸ್‌ಕಾಲಿಂಗ್ ಹಲೋ...ಹಲೋ” ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ವಾಚಿನ ಮಧ್ಯೆ ವಿನ.ಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಪು

ದೀಪ ಆರಿ ಹಸಿರು ದೀಪ ಮಿ:ನುಗತೊಡಗಿತು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸುಷಮಾ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು.

“ಹಲೋ...ಹಲೋ ಎಕ್ಸ್...ವಾಯ್ ಅಟೆಂಡಿಂಗ್...ವಾಯ್ ಅಟೆಂಡಿಂಗ್”

ಹೇಮಂತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೆ, “ನೆನಪಿಡು, ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬರ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಆದೇಶ ನೀಡಿ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಿ:ಜಾರ್ ಸಾಹೇಬರೂ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದರು. “ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಯಿತು. ಮೇಜರ್, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅತೀ ಹಳೆಯ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ನ ಮನೆ ಸಮೀಪದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಆತ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳಿ ಸೇರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ತೋಟವಿದೆ. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ಆತ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ.”

“ಗುಡ್. ಹಾಗಾದರೆ ಈಗೀಂದೀಗಲೇ ನೀವು ಹೊರಡಿ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಹಣ...ಚಿನ್ನ...ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಯಾವದೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬೇಡ...ತಿಳಿಯಿತೆ?”

“ಸರಿ. ಆದರೆ ನೀವು?...”

“ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ಬಿಡಿ, ನಾನೇನಾದರೂ ದಾರಿ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ಹೇಮಂತನ ಹುಟ್ಟು ಮಣದ ಅವರು ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೇ ಅರ್ಧಗಂಟಿ ನಂತರ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು.

ಅವರು ಹೋದ ಒಂದು ಗಂಟೆ ನಂತರ ಮೇಜರ್ ಸಹ ಹೊರಬಂದು ಎತ್ತರಲೋ ಹೊರಟು ಹೋದ...

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಜೆ ಕಳೆದು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ವೇಳೆ ಸರಿದಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಗಾಢವಾಗುತ್ತ ನಡೆದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಅಕಬರ್‌ಬಾದಶಾಹ ಮಸೀದಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯ ಓಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರಾರು ಮನೆಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವೂ ತೂಕಡಿಸತೊಡಗಿರುವಾಗಲೇ ಸದ್ದಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ವ್ಯಾನೊಂದು ಗಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಿ:ಜಾರ್‌ಸಾಹೇಬರು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಧಡಧಡನೆ ಭಾರೀ ಬೂಟು ಧರಿಸಿದ ನಲವತ್ತು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದು

ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ನರಪಿಳ್ಳೆಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶರಾದ ಅವರಲ್ಲೆ ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್‌ನ ಆಜ್ಞೆ ವೇರೆಗೆ ಮನೆ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಸುರುವಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟರು. ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಸಾದಾ ಪೋಪಾಕು ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಹರಿಸುತ್ತ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ದೈತ್ಯಕಾರದ ಮರದಡೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ, ಮರುಕ್ಷಣ ಆತ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡ.

“ದಿಲ್ವಾರ್‌ಖಾನ್, ಅದೋ ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇದ್ದಾರೆ...” ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಿನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಿತು. ವೇಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಕಣ್ಣುಚಿ ತೆರೆಯು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಪುಟಿದದ್ದು ಕತ್ತಲೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಓಡಿತು. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ದಿಲ್ವಾರ್ ಅರಚಿದ.

“ಅರೆ, ಆತ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ... ಶೈತಾನ್... ಅವನನ್ನು ಜೀವಪಹಿತ ಬಿಡಬೇಡಿ... ಹೂಂ... ಹೊರಡಿ...”

ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಜ್ಞೆ ಸಾಕಾಯಿತು. ಕೈಲಿದ್ದ ಮಶಿನ್ ಗನ್‌ನಿಂದ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೇ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆ ಕರೆಯುತ್ತ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಓಡಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸೈನಿಕರ ಕಪ್ಪು ವ್ಯಾನ್...

ಹೇಮಂತನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದ ಸೈನಿಕರ ತುಕುಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿಸಿ ಮುಸೀದೆ ಎದುರಿಗಿನ ಬಯಲು ತಲುಪಿತು. ಗುಂಡಿನ ಸಪ್ಪಳಕ್ಕೆ, ಸೈನಿಕರ ಒಣಟು ಗಾಲಿನ ಸದ್ದಿಗೆ, ಅವರ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಕೇಕೆಗೆ ಅಕಬರ್‌ಬಾದಶಹಗಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದು ಜನ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇಣಕಿ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಯಾರಿಗೂ ಬೀದಿಗೆ ಬರಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಿಲ್ವಾರ್‌ಖಾನ್ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬೂಟಿಂದ ಹೊಸಕಿದ. “ಆ ಶೈತಾನ್ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾನೆ. ವ್ಯಾನ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಸುತ್ತಲೂ ಚೆದುರಿರಿ. ಒಂದೊಂದು ಅಂಗುಲ ಬಿಡದೇ ಶೋಧಿಸಿರಿ... ಹೂಂ...”

ನಲವತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಶಿನ್‌ಗನ್ ಹಿಡಿದು ಓಯಲಲ್ಲಿ ಚೆದುರಿ ಹೋದರು. ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹಿಡಿದ ದಿಲ್ವಾರ್ ಸಹಿತ ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಡೆದವ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮರೆಯಾದ. ಈಗ ಉಳಿದದ್ದು ಮಿಲ್ಟಿ ವ್ಯಾನ್ ಹಾಗೂ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತ ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡ್ರೈವರ್... ಅಷ್ಟೇ. ಡ್ರೈವರನಿಗೆ ಖುಶಿಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದರ್ಧಗಂಟೆ ಹಾಯಾಗಿ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ...

ಮನದಲ್ಲಿ ಶೈತಾನ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೂ ಆತ ವ್ಯಾನಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ. ಅವನ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿದವು. ಗುಡಿಸಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅರವತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುದುಕಿ, ಅವಳ ಹದಿನೆಂಟು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವನ ಪೈಶಾಚಿಕ ನಗೆ ತೇಲಿತು. ಚಿರತೆಯಂತೆ ಹಾರಿದ ಆತ ತರುಣಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಮುದುಕಿ ಹೌಹಾರಿ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಡೆಯಲು ಬಂದಾಗ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿ, ತರುಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾನಿನೊಳಗೆ ಚಿಲ್ಲೆದ. ಮುದುಕಿ ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ದಾಖಲಿಸುತ್ತ ಶಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆತ ರೈಫಲ್ ಹಿಡಿದು ಅವಳನ್ನೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನೂ ಹೆದರಿಸಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಉಸಾಬರಿ ನಮಗೇಕೆ? ಯಾರ್ ಮನೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟರೇನು? ಯಾರ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೇನು? ನಮ್ಮ ಮನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಜನ ಪಟಪಟನೆ ಬಾಗಿಲ ಕಿಟಕಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತ ವೃದ್ಧ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಆ ಮುದುಕಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದಳು...

ರಕ್ತಸ ನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತ ವ್ಯಾನ್ ಏರಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ ಹೇಮಂತ. ಮುದುಕಿ ಆನಂದ ಆಚ್ಚರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ದೇವದೂತನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಇಳಿದ ನೀರು ಆರಿತ್ತು. ದ್ರವನನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಹೇಮಂತ. ವಿಕಾರ ಕಂಠದ ಚೀತ್ಕಾರ ಹೊರಟಿತು ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ. ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದ ರೈಫಲ್ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಹಿಡಿಯಿಂದ ಅವನ ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳ ಮೇಲೆ, ಒಂದೇಟು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆತ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿದ್ದ...

ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯಂತೆ ಹೆದರಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾನ್‌ನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ತರುಣಿಯತ್ತ ಕೈಚಾಚಿ ಕರೆ ನೀಡಿದ ಮೇಜರ್. "ಆವೋ ಬೆಹನ್, ಡರೋ ಮತ್..."

ಒಂದೇ ಜಾರಿಕೆಗೆ ಓಡಿಬಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದಾಗ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕಿ ಓಡುತ್ತ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು.

"ಬೇಟಾ...ತುಮ್ ಇನ್ನಾನ್ ನಹಿ..ಫರಿಸ್ತೆ ಹೋ...ಫರಿಸ್ತೆ..."

ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಹೇಮಂತ, ಅನಾಥವಾಗಿ

ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಡ್ರೈವರನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಒಗೆದು ತಾನೇ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾದ.

ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ವ್ಯಾನ್ ಕತ್ತಲೆಯ ಗರ್ಭ ಸೀಳುತ್ತ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಯಿತು.

೧೨

ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಿಸಿ ಕತ್ತಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದ ವಿಮಾನ, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲ ಇಳಿದಮೇಲೆ ಗಗನಸಖಿ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಪೈಲಟ್ ಅಫೀಸರ್ ಸಹ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನಗುನಗುತ್ತ ಡಾರ್ಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ ಮಾಡುತ್ತ ಅವಶ್ಯಕ ಕೆಲಸ ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ಒಬ್ಬ ಪೈಲಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಂದನ್ನು ಕೂಗಿ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರೇ ಕೈಚಾಚಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ. ಅವನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಲೂ ಗಗನಸಖಿ ಹಾಗೂ ಪೈಲಟ್ ತಾವೂ ಸಹ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು.

“ಗಾರೀಬ್ ಫಕೀರಕೊ ದಸ್ ಪೈಸೆ ದೇ ಬಾಬಾ, ಅಂಧೇ ಫಕೀರಕೊ ದಸ್ ಪೈಸೆ” ಭಿಕ್ಷುಕನೊಬ್ಬ ಕರಳು ಕೊರೆಯುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತ ತನ್ನ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ತಟ್ಟೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಗಗನಸಖಿ ತನ್ನ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಐವತ್ತು ಪೈಸೆ ನಾಣ್ಯ ತಟ್ಟೆಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಡಸು, ಅಷ್ಟೇ ಪರಿಚಿತವಾದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಫಾಲೋಮಿ, ಆಫ್ಟರ್ ಫ್ರೀ ಮಿನಿಟ್ಸ್.”

ಅವಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಅಲೆಯೊಂದು ಹರಿದಂತಾಯಿತು. ಪೈಲಟ್ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ರೋಮಾಂಚಿತನಾದ. ಅವನಿಗೂ ಫಕೀರನ ಧ್ವನಿ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಏರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಬುಕ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಮುಂದೆ ಕಳೆದು ನಂತರ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಂಧಾ ಫಕೀರನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು.

ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೈವೇ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತ್ತೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ. ನಿರ್ಜನವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಬಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಫಕೀರನಿಗಾಗಿ ಅರಸಿದರು. ಅವನ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ.

“ಹಲೋ...ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಶೋಕ.”

ಪೈಲಟ್ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಶೋಕ್ ಸರಕ್‌ನೆ ಹೊರಳಿದ...ಗಗನಸಖಿ ಯಾಗಿದ್ದ ಸುಷಮಾ ಸಹ, ಅವರೆದುರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ

ಮೇಜರ್. ಈ ಬಾರಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ ವೇಷದಲ್ಲಿ.

“ಬೇಗ ಬೇಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಪಾಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇದೆ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮೀಟರ್ ಚಾಲೂಮಾಡಿದ ಹೇಮಂತ. ವಾಯು ವೆಗದಿಂದ ಓಡತೊಡಗಿತು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ.

‘ಹೊಟೆಲ್ ಹಸೀನಾ’ ಎದುರು ನಿಂತಾಗ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಅಶೋಕ.

“ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲೇ ರೂಮು ಮಾಡಿರಿ. ರಾತ್ರಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.”

“ಸರಿ. ನೀವು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಬನ್ನಿ.”

ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೊಂದಿತ್ತು. ಅದು ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಮೇನ್‌ರೋಡ್ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಕ್ರಾಸ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹೇಮಂತ. ‘ಶಾಲಿಮಾರ್’ ಎದುರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಸೂಟ್‌ಕೇಸು ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಕೌಂಟರ್ ಸಮೀಪ ಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸು ಎತ್ತಿ ಹೆಗಲವೇಲೆ ತಂದು ಮುಖ ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ವೆಟ್ಟಿಲಕಡೆ ನಡೆದ. ಕೌಂಟರ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

“ಏಯ್ ಕಿಧರ್ ಜಾ ರಹ ಹೋ?”

“ಸಾಬ್ ಒನ್ ನೈಟಿ ಥ್ರೀ ಸಾಬ್” ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಅಂಕಿಯೊಂದನ್ನು ಕೂಗಿದವ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸಹ ನಿಲ್ಲದೆ ಸರಸರ ಮೇಲೆ ನಡೆದೇಬಿಟ್ಟ. ಹಸೀನಾಳ ರೂಮಿನೆವರು ಬಂದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಮಾಸ್ಪರ್‌ಕೇ ಇಂದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಲಾಕ್‌ಮಾಡಿದ. ಸೂಟ್‌ಕೇಸು ಮಂಚವ ಕೆಳಗೆ ಸರಿಸಿ ತಾನು ಬಾತ್‌ರೂಮು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಪ್ಪಳವಾಗದಂತೆ.

ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದರು, ಮಧುರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಗೀತೆಯನ್ನು ಗುನುಗುನುಗಿಸುತ್ತ ಬಂದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೇ ಸುಮಧುರ ಸ ಗಂಧ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂದಿತು. ಬಾತ್‌ರೂಂ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತುಸು ತೆರೆದು ಇಣುಕಿದ ಹೇಮಂತ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕ... ಅವನೊಕೆ ಯಂತೆ ಅವನ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ರೇಯಸಿ ಹಸೀನಾಳ ಆಗಮನವಾಗಿತ್ತು. ತುಸು ತುಸು ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತ ಅವಳು ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚುವದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹಸೀನಾ ತನ್ನ ವೈವೇಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಿ ಪೂರ್ತಿ ನಗ್ನಳಾಗಿ ಕನ್ನಡಿ ಎದುರು ನಿಂತಳು. ತನ್ನ ನಗ್ನ ದೇಹವು ಸೌಂದರ್ಯ ತಾನೇ ಸವಿದಳು. ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ

ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಸುಪುಷ್ಪ ನಿತಂಬ, ಹುರಿಕಟ್ಟಾದ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಚಿತ್ರ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಸುಖಕರ ಉದ್ಗಾರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಭಾವ ತನ್ಮಯಳಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹೇಮಂತ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಚುಂಬನ ನೀಡಿ, “ಹಾಯ್ ಹನೀ” ಎಂದಾಗ ಆಕೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣೆರೆದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅಪರಿಚಿತ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊರಳಿನಿತು ಅಬ್ಬರಿಸಿದಳು.

“ರಾಸ್ಕಲ್ ನನ್ನ ರೂಮು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಷ್ಟು ಉದ್ದ ಟತನವೇ?”

“ಹಲೋ ಹನಿ .ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ನೀನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಈ ಜೋಡು ಕುಚಗಳು ಮಾದಕವಾಗಿ ಕಂಪಿಸಿ ನನ್ನ ಪುರುಷ

“ಯಾರು ನೀನು?... ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?”

“ಅರೆ ನನ್ನ ನೀನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆಯಾ?...ನೀನೇ ಅಲ್ಲವೇ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಪೂರ್ತಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದವಳು...”

“ನಿನಗಿಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು...ನೀನೆಲ್ಲಿ? ನಾನೆಲ್ಲಿ?...ತಾಳು ನಾನೀಗಲೇ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಹಸೀನಾ, ನಾನು ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಹಾಕಿದ್ದೇನೆ.”

“ಆಂ?...” ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಹಸೀನಾಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಭಯದ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿತು...“ಯಾರು ನೀನು...ಯಾರು?” ಕಂಪಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು.

“ನೋ...ನೋ...ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆದರಬೇಡ ಪ್ಯಾರೀಜಾನ್, ನಾನು ನಿನ್ನ ಆಶಿಶ್ ಕರೀಮಖಾನ್...”

“ಆಂ?...ಯಾರು? ... ಕರೀಮಖಾನನೇ...ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ... ನೀನೊಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರ.”

“ನಿಜ, ನಾನು ಮೋಸಗಾರ. ನಾನು ಕರೀಮಖಾನ್‌ನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಸಂಖಿ ಪಡೆದೆ.”

“ಅಂದರೆ?...ನೀನು.. ನೀನು..”

“ಹಾಂ...ನಾನೇ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ...”

“ಉಯ್ಯಮ್ಮಾ” ಎಂದು ವೆಲುವಾಗಿ ಚೀರಿದ ಆಕೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನೈಟ್ ಗೌನಿಗೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ‘ಪರಕ್‌ನೇ’ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡ ಹೇಮಂತ.

“ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಾಚಿಕೆಯೇ?...ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಕಳೆದ ನಿನಗೆ?”

“ನನ್ನನ್ನು ತಡವಬೇಡ ಮೇಜರ್...ಮೊದಲೇ ನೀನು ಸಾವಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವೆ...ನೀನೆತ್ತ ಕಾಲಿಟ್ಟರೂ ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.”

“ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದಕ್ಕಿಂದೇ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿರುವೆ.”

“ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕು?”

“ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಹರಡಿದ ಸಾವಿನ ಬಲೆ ಕತ್ತರಿಸುವ ಕತ್ತರಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇದೆ.”

“ನಿನಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ನಾನು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾರೆ.”

“ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

“ನಾನು ಚೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಸೌಂಡ್‌ಪ್ರೂಫ್ ಕೋಣೆ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

ಭಯ ವಿಹ್ವಲಳಾದ ಹಸೀನಾ ಬಾಗಿಲತ್ತ ನೆಗೆದಳು. ಅವಳನ್ನು ತಡೆದು ತನ್ನ ಬಾಹುಪಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ಮೈತುಂಬ ಮುದ್ದಿನ ಮಳೆಗರೆದ ಮೇಜರ್ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ರಮಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದ.

“ಇಂಥ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿ ಪ್ರಿಯೆ...ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಈ ಸುಂದರ ಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀಳುವದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಬಾ...ನನ್ನ ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ರತಿಮನ್ಮಥರಾಗಿ ವಿಹರಿಸೋಣ. ಈ ವಂಧ್ಯೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಖಪಡುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳುವಿಯಂತೆ.”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ...ಎಂದೆಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆ ... ಅಯ್ಯೋ...” ಚೀರಿ ಕೊಂಡಳು ಹಸೀನಾ. ಹೊಕ್ಕಳದ ಸುತ್ತಲಿನ ಭಾಗ ಕೆಂಪಗೆ ಕೆಂಡವಂತಾಗಿ ಕಡುಬಿನಂತೆ ನಸು ಉಬ್ಬಿತು...ಹೇಮಂತ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಂಡಿದ್ದ ...ಒಂದೇ ಒಂದು ನೋವಿನ ಅಲೆ...ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

“ಹಸೀನಾ, ಮೈಮೇಲೆ ಹನಿರಕ್ತ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಅಪಾರವೇದನೆ ನೀಡಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸುವ ತಂತ್ರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹೇಳು ಈ ಹೊಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕ ಚಾಂದ್ ಉಸ್ಮಾನ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ ಅಂತ.”

“ನಿನಗೆ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತೇನೆ ನನಗೇನೂ ಕೇಳಬೇಡ, ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹಾ... ಅಯ್ಯೋ?"

ಈ ಬಾರಿ ಅವಳ ಎಡಸ್ತನದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ.. ನಂತರ ಬಲಸ್ತನ... ಹೊಟ್ಟೆ... ನಿತಂಬ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅವಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವಯವಗಳು ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಕೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಳು.

“ಸಾಕು. ಸಾಕು, ನಾನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿತು ಹೇಮಂತನ ಹಿಂಸಾಕಾಂಡ.

ಜೇಬಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಸೀಸೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ತಿಳುಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅವಳ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸುರುವಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಲಿಶ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ನೋವು ಹಾಗೂ ಉರಿಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಸೀನಾಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯಿತು.

“ಈಗ ಹೇಳು... ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ವೇದನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಕೇಳು.”

ಹೇಮಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಸೀನಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತ ನಡೆದಳು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ತೇಲುಗಣ್ಣು ಮೇಲುಗಣ್ಣು ಹಾಕುತ್ತ, ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೇಮಂತ ಎಲ್ಲ ಕೆಳಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಕುತ್ತಿಗೆ ಪರೆಗೆ ಹೊದಿಸಿ ನುಡಿದ.

“ಹಸೀನಾ, ನನಗೆ ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವದರಲ್ಲಿ... ರಕ್ತದ ಹೊಳೆ ಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ, ಆದಕ್ಕೇನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ನಿನಗೀಗ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತೀಯಾ. ಅದೊಂದು ದೀರ್ಘ ನಿದ್ರೆ. ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತಾಸುಗಳ ದೀರ್ಘ ನಿದ್ರೆ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನೀನು ಎಚ್ಚೆತ್ತಾಗ ನಾನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಧುರ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದೆ. ಬೈ, ಸ್ಟೀಟ್ ಡ್ರೀಮ್.”

ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಸೀನಾ ಗೊರಕೆ ತೆಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಮೇಜರ್ ಬೀಗತೆಗೆದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಪುನಃ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ವೆಟ್ಟಲು ಇಳಿಯದೇ ಹಿಂಭಾಗದ ಕಳ್ಳದಾರಿ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ನಳಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವಾಯಿತು.

“ಮೇಜರ್, ಯಾವ ಚತುರತೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸದೇ ಹಾಗೇ ಕೆಳಗೆ ನಡೆ” ಹಿಂದಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರಧಾರಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಧ್ವನಿಯ ಪರಿಚಯ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮೇಜರಗೆ.

“ಓಹೋ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಸಿಕಂದರ್ ಸಾಹೇಬರೇ ತುಂಬಾ

ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದೆ.”

ಹಿಂದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಕಂದರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಹೇಮಂತನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ. “ಮೇಜರ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗೆ ನಾನು ತಲೆದೂಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗದೇ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲುಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.”

“ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗದು.”

“ಆಂದರೆ...”

“ಆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಾಲುಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಈಗಲೇ ನೀವು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು.”

ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತೊಂದು ಒದೆ, ಬಲವಾದ ಒದೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೇಮಂತ ಮುಂದೆ ಮುಗ್ಧರಿಸಿಬಿದ್ದು ವೆಟ್ಟಲುಗಳಿಂದ ಕೆಳಗುರುಳತೊಡಗಿದ. ತಲೆ, ಬೆನ್ನು, ಕೈಕಾಲು ಎಲ್ಲಾ ನೋವಿನಿಂದ ಸಪ್ತಸ್ವರದಲ್ಲಿ ರಾಗ ತೆಗೆದವು. ಕೆಳಗೆ ನೆಲ ಕಚು ತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ, ನಂಬಲಾಗದಂತೆ ಆತ ಪುಟಿದೆದ್ದ ಚಿಂಡಿನಂತೆ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದಿದ್ದ. ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಗುತ್ತ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ವೆಟ್ಟಲು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಕಂದರನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದವು.

“ಆಹ್...ಅಯ್ಯೋ” ಎಂದರಚಿದ ಸಿಕಂದರ ನೆಲಕ್ಕುರುಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಜರ್.

ಈಗ ಮೇಜರ್‌ನ ಸರದಿ.

ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಿಕಂದರ್ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಹೇಮಂತನ ಪ್ರಬಲವೈರಿಯ ನೆಲೆ ಈಗ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಸಂಚಿನ ಹಿಂದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮೂಲ ಶೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಆತನೇ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್...ಗುಪ್ತಚಾರ ಷಡೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಶೇಖ್-ಯಾಕೂಬನ ಬಲಹಸ್ತ.

ಅರಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡಕಾಗಿತ್ತು.

“ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಮಿಸ್ಟರ್ ಸಿಕಂದರ್. ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಹಾಯಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ.”

ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹಿಡಿದು ನಾಲ್ಕಾರು ಎಟುಗಳು ಬಿದ್ದವು ತಲೆಮೇಲೆ. ಆತ ಚೀರಲಿರಲೆಂದು ಅವನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೇಮಂತನ ಎಡಹಸ್ತ ಬಲವಾಗಿ

ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ತಲೆಯೊಡೆದು ರಕ್ತ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಜರ್ ಧಡಾರ್ ಎಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯಿತು ಸಿಹಂದರನ ಅಚೇತ ಶರೀರ.

ಜೇಬಿನಿಂದ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಹನಿಗಳನ್ನು ಒರೆಸಿ ಕೊಂಡ ಮೇಜರ್. ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಹಿಂಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಹೊಟೆಲನ್ನು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆದು ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಳಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ವಾಚಿನತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಏಳೂ ಮುಕ್ಕಾಲು. ಸಮಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಶೋಕ ಹಾಗೂ ಸುಷಮಾರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಸಮಯ...

೧೪

ಅಶೋಕ ಮತ್ತು ಸುಷಮಾ ಹೊಟೆಲ್ ಹೋರಗಡೆ ಹೇಮಂತನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಎಂಟು ಹೊಡೆದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಸುಳಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಂತೆ ಆಕೆ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನಷ್ಟು ಭಾರವಾದ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗಾಗಲೇ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ಡೆತ್ ವಾರಂಟ್' ಹೊರಡಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಬೇಹುಗಾರಘಡೆ ಸೈನಿಕರ ತುಕಡಿಗಳು ಅವನ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶ ಒಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರ.ವಾಗಲೇ ಆತ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆ ರಚ್ಚಿತ್ತು.

'ಟಿಂವ್...ಟಿಂವ್...ಪೀಂ...ಪೀಂ' ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಾರ್ನ್ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾಲ್ಕಾರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲೇ ಹೇಮಂತನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಸುಷಮಾ ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಅಶೋಕ ನುಡಿದ.

"ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ವಿಳಂಬವಾಯಿತಲ್ಲ?"

"ಹೌದು"

"ನನಗಂತೂ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಅಶಂಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದವು." ಸುಷಮಾ ವ.ನದಲ್ಲಿದ್ದು ದನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

"ನಿನ್ನ ಅಶಂಕೆ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ನಾನೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಕೆಲಸವೇನೋ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ಆದರೆ ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ನನಗಾಗಿ

ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು ಸಾವು...ಅದಕ್ಕೆ ಚಕ್ಮಾಕೊಟ್ಟು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ..."

"ಓ ಗಾಡ್" ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೇ ಉದ್ಗರಿಸಿದ ಸುಷಮಾ ನುಡಿದಳು,
"ಹಾಗಾದರೆ...ಇಂದು ನೀವು ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ಜನರನ್ನಾದರೂ..."

"ನೋ, ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ ಸುಷಮಾ. ಈ ಆಪರೇಷನ್ ನಮ್ಮ
ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಆಪರೇಷನ್. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಜಯಿ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ
ಶತ್ರು ವಿನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಸಾಯಬಾರದು ತಿಳಿಯಿತೆ?"

"ಅರೆ ಇದೇನಿದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ, ಹಾವೂ ಸಾಯಬೇಕು;
ಕೋಲೂ ಮುರಿಯಬಾರದು ಅನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ? ಅದ್ದೇನು ಸಾಧ್ಯ?"

ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಆಶೋಕ, ನಾನು ಸವ್ಯ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವೆ.
ನನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಿದ್ರಾ-
ದೇವಿಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿರು
ವದೇ ಇಲ್ಲಿ..." ಮೇಜರನ ಮಾತು ಸುಷಮಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಮೇಜರ್...ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ಈಗಾಗಲೇ ಡೆತ್ ವಾರಂಟ್ ಹೊರಟಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕ ಸಹ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದು ಒಹುಮಾನ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು
ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದೇ ವಿಜಯ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ..."

"ಹೌದು, ಇದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸುಷಮಾ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಭಾರತ
ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಅವರಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಹಾಗೂ ಡಾರ್ಕ್-
ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಸಹೋದರರು. ದೇಶಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆದರೇನಂತೆ?
ನಾವು ಭಾಯಿ ಭಾಯಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈಗಾಗಲೇ ಭಾರತೀ
ಯರ ಬಗ್ಗೆ ದುರ್ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ವದಂತಿ
ಹರಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರತೀಯರು ಡಾರ್ಕ್-
ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ರಕ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದವರಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಯಾರ
ಪ್ರಾಣಹರಣವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಅಡಕ್ಕಾಗಿ
ನಾವು ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ ವಿನಃ ಶತ್ರು ಭಾವನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ಭಾವನೆ
ಯಿಂದೇ ನಾನು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಯ ದುಷ್ಟರ ಸಂಚು
ಬಯಲುಮಾಡಿ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ಉಳಿಸಿ ಭಾರತ ಎಂದೆಂದೂ ನಿಮ್ಮ
ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲೆಂದೇ ಈ ಆಪರೇಷನ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು. ಈ
ಉದ್ದೇಶ ನಾವು ಸಫಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು
ಪಣಕ್ಕಿರುವಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಯಾರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ತೆಗೆಯು

ವಂತಿಲ್ಲ.

ಹೇಮಂತನ ಭಾವನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೂಕರಾದರು.

ಎಂಥ ಮಾನವತಾವಾದಿ! ಎಂಥ ಆದರ್ಶ!

ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ!

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಗರದ ಸೀಮೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸರೋವರದ ಸಮೀಪ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮುರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಹ್ಲಾದಕರ ವಾತಾವರಣ. ಮೂವರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹರಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿಯ ತೊಡಗಿದರು.

ಹೇಮಂತ ವಿವರಿಸಿ ತೋಡಗಿದ.

'ಬ್ಲಡ್ ಹೆಂಟರ್'...ಇದು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಗುಪ್ತಶಬ್ದ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ನಾಳೆ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಿದೆ. ತಾನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ ಇದು ಭಾರತದ ಕೃತ್ಯ ವೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡಲಿದೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಇದರ ಮೂಲಪುರುಷ ಸುಮೇರಿಯಾ. ಸುಮೇರಿಯಾದ ಒಂದು ಕುಖ್ಯಾತ ಸಂಸ್ಥೆ ಈ ಭಾರ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಅಪವಾದ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಛಿದ್ರವಿಚ್ಛಿದ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ನಾವು ಹಂತಕರಲ್ಲ; ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರು ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

"ಅದು ಸರಿ ಪ್ರಧಾನಿಯವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ಲಾನ್ ಯಾವದು?"

"ಅದೇ ನನಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ."

"ವಾಟ್...?" ಸುಷಮಾ ಕಕ್ಕಾ ವಿಕಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. "ನೀವು ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಿ. ಪ್ಲಾನ್ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದೆ?"

"ಹೌದು ಸುಷಮಾ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಮಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು."

"ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ" ಅಶೋಕ ಚಟರ್‌ಜಿ ನುಡಿದ.

"ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಎದುರು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿದೆ. ಅವನೇ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್, ಈತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಕುಖ್ಯಾತ ರೌಡಿ...ಸ್ಕಗ್ಲರ್...ಭಯೋತ್ಪಾದಕ. ಇವನ

ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಜನ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈತ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕ ಬ್ಲಡ್ ಹಂಟರ್ ಕರೀಮ್ ಖಾನನ ಸ್ನೇಹಿತ. ಇವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈತನನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಬೇಕು. ಈ ರಾತ್ರಿ...ತಿಳಿಯಿತೆ?"

"ಓಹ್ ಹೀಗೋ...ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿನೂ ಕೊನೆಯ ಕಾರ್ಡ್ ಇದೆ."

"ಹೌದು...ಇದೇ ನನ್ನ ಟ್ರಂಪ್ ಕಾರ್ಡ್...ವಿಜಯದ ಕಾರ್ಡ್. ಅದನ್ನೇ ಇಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ...ನನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಹೀಗಿದೆ..."

ಮೇಜರ್ ವಿವರಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಹೈವೇದ ಮೇಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ ವಾಹನ ಕಂಡು ತಟಸ್ತನಾದವ ಬಡಬಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

"ಎಚ್ಚರ...ಪೊಲೀಸ್ ಗಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನೆನಪಿಡಿ ನೀವು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನ ವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಮಯವಿದೆ. ಬೇಗ...ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹಾಂ...ನನ್ನ ಮಾತು, ಒಂದು ಹನಿರಕ್ತ ಸಹ ಕಾಣಿಸಬಾರದು...ತಿಳಿಯಿತೆ?"

ವೇಗವಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಕಡೆ ಓಡಿದ ಹೇಮಂತ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಅಲ್ಲೇ ಮರೆಯಾದ. ಅಶೋಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗಿದ್ದ ಎರಡು ಬಾಸ್ಕೆಟ್ ಹೊರತೆಗೆದ. ಸುಷಮಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮ್ಯಾಟ್ ತಂದು ಸರೋವರದ ದಂಡೆಮೇಲೆ ಹಾಸಿದಳು. ಅಶೋಕ ಬಾಸ್ಕೆಟಿನಿಂದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇರಿಸಿದ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್...ಕಪ್ ಸಾಸರ್.

ಇಷ್ಟಾಗುವದರೊಳಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾರು ಬಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಅದರಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೊದಲು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತುಂಬ ಕಣ್ಣು ಡಿಸಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಸುಷಮಾ ಅವನೆಡೆ ನೋಡಿ ಆಹ್ಲಾನಿಸಿದಳು.

"ಹಲೋ ಆಫೀಸರ್...ಬನ್ನಿ...ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಿ."

ಅವಳ ಮಾದಕ ಕರೆಗೆ ತುಸು ಮೆತ್ತಗಾದ ಅಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

"ಯಾರು ನೀವು?...ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಾರತೀಯರು ಅನಿಸುತ್ತೆ. ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ!..."

"ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ನಿಜ ಆಫೀಸರ್."

ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆದ್ದ ಅಶೋಕ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪ

ಸಿದ. ನಾವು ಭಾರತೀಯ ವಾಯುಪಡೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ನಾನು ಪೈಲಟ್ ರವೀಂದ್ರ. ಇವಳು ಗಗನಸುಖಿ ಚಂದ್ರಮಾ...ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಅವನ ಸ್ವಪ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಪತ್ರ ನೋಡಬಹುದೇ?”

“ಓಹೋ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ...”

ಅಶೋಕ ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಪೈಲಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಫೋಟೋ ಲಗತ್ತಿಸಿದ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸಿದ.

“ಇಂದು ಸಂಜೆ ತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರಡುವದು.”

ಅಧಿಕಾರಿ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ, ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ಸುಷಮಾ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸು.”

ಅಶೋಕನ ಬಾಯಿಂದ ಸುಷಮಾಳ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಹೊರಬಂದಿತ್ತು.

“ಏನು?...ಸುಷಮಾ...ಇದೀಗ ನೀನು ಚಂದ್ರಮಾ ಎಂದಿದ್ದಿರಿ.”

ಅಧಿಕಾರಿ ಸಂಶಯದಿಂದ ಗಡುಸಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಅಶೋಕನಿಗೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಆತ ಖೋಳ್ ಎಂದು ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟ. ಅಧಿಕಾರಿ ತಬ್ಬಿ ಬ್ಬು.

“ಸಾರಿ ಸರ್, ಅವಳ ಹೆಸರು ಚಂದ್ರಮಾ...ಆದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನವಳನ್ನು ಸುಷಮಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ.”

“ಓಹೋ ಹೀಗೋ...ಕಂಗ್ರಾಜ್ಯುಲೇಶನ್” ಅಧಿಕಾರಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದ.

ಅಶೋಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ತಿಂಡಿ ತಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ತುಂಡು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ‘ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್’ ಎಂದು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಜೀಪಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ.

ಜೀಪು ಅತಿದೂರ ಹೋದಾಗಲೇ ಇಬ್ಬರೂ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಅಶೋಕ ಸುಷಮಾ ಕಡೆ ಹೊರಳಿ ಹೇಳಿದ.

“ಸುಷಮಾ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನಿಂದಾಗಿ...”

“ಓಹೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು ಅಶೋಕ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ‘ಹ್ಯಾಂಡಲ್’ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.”

ಮೇಜರ್ ಕಾರಿನಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ.

ನಡೆದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ಗಂಭೀರನಾದ ಆತ ನುಡಿದ.

“ಇದು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲಾರದು. ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆತ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣದಾಗಲು...”

ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮಾತು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟ.

ಪಾತಾವರಣ ಭಾರೀ ಆದಂತೆನಿಸಿತು.

“ಓಕೆ, ಆದದ್ದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಿ. ಈಗಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಿ. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕು.”

ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತ ಹೇಮಂತ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

೧೫

ಸಿಮಾಲ್‌ಕೋಟ್ ತಲುಪಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ.

ಇಮಾಮ್ ಸರ್ಕಲ್ ಸುತ್ತಾಹಾಕಿ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಬಲಗಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಸಿಗುವದೇ ಪಾಕೀಜಾ ಬಡಾವಣೆ. ಬಡಾವಣೆಯ ಹದಿಮೂರನೇ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಯ ಸುಂದರ ಸೌಧ ‘ಡಾರ್ಕ್ ಮಂಜಿಲ್’ ಎದುರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಾಗೂ ನರ್ಸ್ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಅಶೋಕ ಮತ್ತು ಸುಷಮಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಂಪೌಂಡಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಇರುವ ಗೇಟನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ನಾಯಿಯೊಂದು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಅವರತ್ತ ಧಾವಿಸಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸರಕ್‌ನೇ ಗೇಟಿನ ಹೊರ ಬಂದು ಪುನಃ ಗೇಟು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು. ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಹೊರಗಿನ ದೀಪ ಬೆಳಗಿತು. ಮಹಡಿ ಮೇಲಿನ ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದ ಪುರುಷನ ಗಡಸು ಕಂಠ ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಿತು. “ಯಾರದು ಹೊರಗಡೆಗೆ?”

ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಶೋಕನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಸುಷಮಾ ಕಿಟಕಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದಳು. “ಸಾಹೇಬ್ ನಾವು ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತುಂಬಾ ತುರ್ತು ವಿಷಯ... ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ...”

“ಏನಾಯಿತು ಅವರಿಗೆ?”

“ಅವರಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಡೆ ಬನ್ನಿ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ಅದಾಗದು ಏನಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲೇ ಹೇಳಿ,”

“ಸಾಹೇಬ್, ಅದು ‘ಬ್ಲಡ್ ಹೆಂಡರ್’ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ”.

‘ಬ್ಲಡ್ ಹೆಂಡರ್’ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೂ ಆತ ಜಾಗೃತನಾದ.

“ಬೇಡ...ಬೇಡ...ಪೀಜ್ ತಾವು ಅಲ್ಲೇ ಇರಿ”.

ಸುಷಮಾಳ ತುಂಬಿದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯದ ನಗೆ ಮಿನುಗಿತು. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೇಮಂತ ಮನದಲ್ಲೇ ಶಹಬ್ಬಾಶ್ ಅಂದ, ಅವರ ಬೇಟೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅವರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ನೈಟ್-೧೧ನು ಧರಿಸಿ ಹೊರಟಿರುವ ಮೂವತ್ತು ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ತರುಣ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನತ್ತ ಓಡಿತ್ತು, ‘ಬ್ಲಾಕ್ ಕಲರಿನ ಬುಲ್ ಡಾಗ್.’

“ಥಂಡರ್ ಸನ್, ಗೋಬ್ಯಾಕ್, ಗೋ, ಗೋ,”

ಆತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಹುಲಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಿಡಿಲಮರಿ ಕರಿ ನಾಯಿ ತೊಯ್ದು ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಬಾಲಮುದುರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಓಡಿತ್ತು.

ಮೊದಲ ಅಪಾಯ ದೂರವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಆತ ಕೂಗದ ಹೊರತು ಸಿಡಿಲಮರಿ ಅವರ ಬಳಿ ಸುಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗೇಟಿಗೆ ಬಂದ ಆತ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮೊದಲು ಅವರಿಬ್ಬರ ಎದುರು ಕೋಲ್ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತಂದಿರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ಹಾಂ ಈಗ ಹೇಳಿ ವಿಷಯವೇನು”.

ಹೇಳುವ ಸರದಿ ಅಶೋಕನದು. ಆತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಸರಿದು ನುಡಿದ. “ಸರ್, ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ, ನಾನೊಬ್ಬ ಬ್ಲಡ್ ಹೆಂಡರ್ನ ಆರ್ಗನೈಜರ್. ಈಕೆ ಲೇಡಿ ಆರ್ಗನೈಜರ್. ಇದೀಗ ನಮಗೆ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಗೂಢಚಾರಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವಂತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿರ್ದೇಶನ ಬಂದಿದೆ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಾಬ್ ದಾವೂದಖಾನ್ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲೆಡಬೇಕು ಅಂತ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ...”

“ನಿಮ್ಮ ಜಾಗರೂಕತೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಆ ಹೇಮಂತನ

ಕೈಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲಾರರು. ಚಿಂತೆ ಬೇಡ, ನೀವಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು.”
 ಅಶೋಕನ ಬೇಳೆ ಬೇಯದಂತಾಗಲು ಸುಷಮಾ ಮೇಲೆದ್ದಳು. “ಸರ್ ನಾನು ಹೇಳುವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ. ಕರೀಮಖಾನ್‌ನ ವಿಷಯ, ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್, ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಹಸೀನಾ, ಅವಳ ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಮುಂತಾದ ಅತೀ ಗುಪ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಹ ಆ ಗೂಢಚಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಂದ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ.”

ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಅವನ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಅತು ನಿಂತಳು, ಅವಳ ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಅವಳ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಟ ಸುಗಂಧ ಎಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ...ಮೋಡಿ ಮಾಡಿದವು. ಆತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕರಗತೊಡಗಿದ.

“ಸರ್ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವತ್ತು. ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಅಪರೇಶನ್ ಸೆಕ್ರೆಸ್ ಆಗುತ್ತಲೂ ಜನಾಬ್ ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಪ್ರಧಾನಿ. ನೀವು ಮಹಾ ದಂಡನಾಯಕ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಮಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡುವದೇ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸುಗ ಬಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಬೇಡಿ. ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಅಷ್ಟೇ ನಾವು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ದಿಂದ ಬಂದ ಆದೇಶ.

ಶೇಖ್ ಯಾಕೂಬ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ!

ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್ ಪ್ರಧಾನಿ!

ತಾನು ಮಹಾದಂಡನಾಯಕ!

ಒಂದೊಂದು ಮಾತು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆತ ಪುಳಕಿತನಾದ.

ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾದಿತ್ತು. ಸುಷಮಾ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಾದಳು. “ಸರ್, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರು, ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಣುವವರು. ದಯವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾತುವ ಅವಕಾಶಕೊಡಿ...ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರುವ ಈತ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವೆ. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೇವೆ ನೀಡುವೆ.”

ಅವನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿತು. ಸುರಸುಂದರಾಂಗಿಯಿಂದ ಸರ್ವ ರೀತಿಯ ಸೇವೆ!

ವಾಹ್, ಎಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟ... ಈ ಸುಅವಸರ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನು ಮೂರ್ಖನಾದೇನು ಎಂದುಕೊಂಡ ಆತ ಚಟಕೊನೆ ವೇಲೆದ್ದ. "ಗುಡ್, ನಿಮ್ಮದು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ಲಾನ್. ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ."

ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಆಶೋಕ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹಿಂದುಳಿದು ಸರಕೊನೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕೊಂಡಿ ಸರಿಸಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತುಸುವೇ ತೆರೆದು ಪುನಃ ಒಳಗೊಂಡಿದ.

ಮೂವರೂ ನೆಲಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ, ಬೀಗ ತೆರೆಯುವ ಮುನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಂಡಿ ಅದುಮಿ ನುಡಿದ ಆತ. "ಇದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಗಿಲು, ಯಾವಾಗಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಂಡಿ ಅದುಮಿದರೆ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ."

ಅಬ್ಬಾ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ತಿಳಿಯದೇ ನಾವೇನಾದರೂ ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲೇ ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದುಕೊಂಡರು ಇಬ್ಬರೂ ಮನದಲ್ಲಿ.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಒಂದು ಕಾರಿಡಾರ್, ಅಗನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ಹಾಲ್. ಹಾಲ್ ಮಧ್ಯೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿ, ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಟಿಪಾಯ್, ಟಿಪಾಯ್ ಎತ್ತಿಟ್ಟು ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಸರಿಸಿದಾಗ ಕೆಳಗಡೆ ಇಳಿಯಲು ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿ... ನೆಲಮನೆಯ ಲೋಂದು ನೆಲವಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಂಡಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದಾಗ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು. ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಟನ್ ಅದುಮಿದಾಗ ಒಳಗಡೆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿತು. ಮೂವರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದರು... ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೊಠಡಿ. ಕೊಠಡಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ವೈಭವೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು... ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ ಮಂಚದತ್ತ ಕೈಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಆತ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಬಾಯಿಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೋಮಲ ಹಸ್ತ ಇರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದಳು ಸುಷಮಾ, ಮೂವರೂ ಮತ್ತೆ ವೇಲೆ ಬಂದರು.

"ಸರ್ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಬನ್ನಿ ಈತ ಇಲ್ಲೇ ಕಾವಲಿರಲಿ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ."

ಸ್ವರ್ಗ ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು, ಸಮ್ಮೋಹಿತನಾದ ಆತ ಸುಷಮಾಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಹಡಿಗೆ ಬಂದ.

"ಇದೇ ನನ್ನ ಶಯ್ಯಾಗೃಹ "

"ಓಹ್, ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ವಾಹ್ ಮಂಚ ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ... ನನ್ನ

ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್ ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ," ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನಂತೆ ಸುಷಮಾ ಕುಣಿದಾಗ ಆತ ನಕ್ಕು ನುಡಿದ. "ನೀನಿನ್ನೂ ಹಾಸಿಗೆ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಅರಳಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಸ್ಪೆಶಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು ಇರಾಣಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ತರಿಸಿರುವೆ."

ಅವನಿಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ಸುಷಮಾ ತಾನಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿದಳು. ರೇಶಿಮೆಯಷ್ಟೇ ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಆತ ತನ್ನ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ನೈಟ್‌ಗೌನ್ ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಕಿದ. ಒನಿಯನ್ ಕಿತ್ತೆಸೆದ, ಮೈಮೇಲಿದ್ದುದು ಕೇವಲ ಬ್ರೀಸ್ಟ್ ಒಂದೆ. ಆತ ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದ ಅವಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು. ಅದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿದ ಸುಷಮಾ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಚಂಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಆತ ಮುಖ ಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದವ ಅಂಗಾತಾಗಿ ಹೊರಳಿದ.

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಚೀತ್ಕಾರ ಹೊರಬಂತು. ಅವನೆದುರು ಚಿಕ್ಕ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹಿಡಿದು ಟೊಂಕದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದಳು ಆ ಮೋಹನಾಂಗಿ. ಬೆವರಿದ ಆತ, "ಏನು? ... ಇದೇನಿದು?" ಎಂದ.

"ಇದೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅವತಾರ ಮಿಸ್ಟರ್. ನಾನು ನರ್ಸ್ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಬ್ಲಡ್‌ಹೆಂಟರ್ ಗ್ಯಾಂಗಿನವಳಲ್ಲ."

"ಮತ್ತೆ ಯಾರು ನೀನು?"

"ನಾನು ಭಾರತದ ಗೂಢಚಾರಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತನ ಸಂಗಾತಿ ಸರ್ಜಂಟ್ ಸುಷಮಾ."

ಆತನ ಕಾಲ್ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ ಕುಸಿದಂತಾಯಿತು.

"ಮತ್ತೆ... ಮತ್ತೆ... ಅತ?"

"ಆತ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರ. ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತನ ಸಹಾಯಕ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಶೋಕ್."

ತಾನು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಸಿಲುಕಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಅವನಿಗಾದಾಗ ಆತ ಮೇಲೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ವಿಳಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಸುಷಮಾಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಲಗಾಲ ಕಿಕ್ ಅವನ ಮರ್ಮಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡ ಆತ ತನ್ನ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿದ. ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸುಷಮಾ ಅವನ ಗಂಟಲಿನ ವಿಶೇಷ ನರ ತಿಕ್ಕತೊಡಗಿದಳು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆತ ನರಳುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಡ್ಡಗೆ

ಶರಣಾಗತನಾದಾಗಿದೆ.

“ಬೈ ಮಿಸ್ಟರ್, ಒಂದು ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ನೀನು ನಿದ್ರಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಸುಷಮಾ ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಪುನಃ ಅದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ನೆಲಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಹಾಗೂ ಅಶೋಕರ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದಿಯಾಗಿ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದಾವೂದಖಾನ್... ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆ ವೈ ಉಬ್ಬಿಸಿ ಗುಡುಗಿದ.

“ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಫಲ ಪಡೆಯಲಾರಿರಿ.”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಫಲ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ದಾವೂದಖಾನ್. ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಗಾರಿಣಿ ಬಂದಳು.”

ಸುಷಮಾ ಮೋಹಕ ನಗೆ ನಗುತ್ತ ದಾವೂದಖಾನ್‌ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಳು. ನಂತರ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಕಿಟ್‌ನಿಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ದಾವೂದಖಾನ್ ಕಣ್ಣು ರಕ್ತ ಸಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಮೋಹಕ ನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಷಮಾ ನುಡಿದಳು.

“ದಾವೂದಖಾನ್...ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೂಜಿ ಚಿಕ್ಕಿತ್ರೆ ಮಾಡುವವಳಿ ದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಹದಿನಾರು ಸೂಜಿಗಳಿವೆ, ಹದಿನಾರನೇ ಸೂಜಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಪಾರ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ನಾವು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜಾಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಉತ್ತರಿಸು...”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ...ಎಂದೆಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

“ಸರಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಇದು ಮೊದಲ ಸೂಜಿ. ನಿನ್ನ ಬಲಗೈ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ.” ಮುಂದೆ ಬಂದ ಆಕೆ ಅವನ ಎಡಗೈ ಮುಂಗೈ ನರಕ್ಕೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ದಾಗ ಆತ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡ.

“ಇದು ಮೊದಲ ಹಂತ ದಾವೂದಖಾನ್. ನಿನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ನೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ.” ಗಾಬರಿಯಾದ ದಾವೂದ ಎಡಗೈ ಎತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಬೆವರು ಮೂಡಿತು.

“ಈಗ ನಿನ್ನ ಬಲಗೈ ಸರದಿ.”

ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಜಿ...ಅವನ ಬಲಗೈ ಸಹ ಚೇತನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಎಡಗಾಲು, ಬಲಗಾಲು. ಈಗ ದಾವೂದ ಅಂಗವಿಕಲ.

ಐದನೇ ಸೂಜಿ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು ಸುಷಮಾ, “ದಾವೂದ ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ರಕ್ತ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾವಿನತ್ತ

ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು." ಐದನೇ ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚುತ್ತಲೂ ದಾವೂದ್‌ನ ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಪರಿತು... ಕಣ್ಣು, ಹುಬ್ಬು, ಗಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹಾರತೊಡಗಿದವು.

"ಇದು ಆರನೇ ಸೂಜಿ... ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಶ್ವಾಸ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಲ್ಲ, ನಿಧಾನವಾಗಿ. ನೀನು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಸಾಯುತ್ತೀಯಾ... ವಿಷವಿಕ್ಕಿದ ನಾಯಿಯಂತೆ."

ಸೂಜಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದಾವೂದ್ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡ "ಬೇಡ, ಬೇಡ. ನಾನು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಪ್ಲೀಜ್."

ಸುಷಮಾ ವಿಜಯದ ನಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಮಂತನಡೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಮಂತ ದಾವೂದ್‌ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ...

೧೬

ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಂತಾಗಿತ್ತು. ಮೇಜರ್ ಹೆಮಂತ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಾದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಶೋಕ, ಸಾರ್ಜಂಟ್ ಸುಷಮಾರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗದ್ದದಿತ್ತರಾದ ಅವರು ನುಡಿದರು.

"ಮೇಜರ್ ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಶತ್ರು ಎಂದು? ಅವರು ಗಂಡಸಾಗಿದ್ದರೆ... ಅವರ ತಂದೆಗೇ ಹುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಹಾಲೇ ಕುಡಿದು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಈ ಮಾತನ್ನಾಡಲಿ, ನಾನವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಜೀವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಳಸಲು ಬಂದ ಭಾರತ ಧನ್ಯ... ಭಾರತದ ಸೇವಕರಾದ ನೀವು ಧನ್ಯ. ಇವರಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಬಂಧು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು, ಎಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೂ ಡಾರ್ಕ್‌ಯರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೌರವ ಅನಿಸುತ್ತದೆ."

"ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೆ, ನಿಮ್ಮ ಉದಾರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಚಿರಗುಣಿಗಳು. ನಿಮ್ಮಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದ ಜನ ಎಲ್ಲರೂ ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ... ಆದಿರಲಿ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮಯ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ... ನಿಮ್ಮಿಂದ ನವಗಿನ್ನೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ."

ಹೇಮಂತ ಹೇಳತೊಡಗಿದ.

“ತಾವು ಕಿಳಿದಂತೆ ಇದು ದಾವೂದ್‌ಖಾನನ ಒಳಸಂಚಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವ ತಂತ್ರ ರೂಪಿಸಲು ಮುಂದಾದವ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್. ಈ ಮಾತು ನಿಜ. ಅದನ್ನೇ ನೀವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ ತನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಬಹಿರಂಗಪಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಕಟ ಕಟ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದ ಆತ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ ಮುಂದಾದ...ತಾವು ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ವೀರತನದಿಂದಾಗಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅವರ ಪ್ಲಾನ್ ಬದಲಾಯಿತು. ‘ಬ್ಲಡ್‌ಹಂಟರ್’ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಉದಯ ವಾಯಿತು.

“ಬ್ಲಡ್‌ಹಂಟರ್...ನನಗಿದು ಹೊಸ ಹೆಸರು.”

“ಹೌದು...ಇದರ ನಾಯಕ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಂತರ ಹೇಳಿ ವೆ. ಆತ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು ಕೊಂಡೇ ದಾವೂದ್‌ಖಾನ್, ಕರೀಮ್‌ಖಾನ್ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ರಚಿಸಿದ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯೋಪಿಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದ. ಭಾರತದ ‘ಮರ್ಮಿಟ್’ ಸಂಸ್ಥೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ‘ಸುಖಿಸ್ತಾನ್’ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ನೀಡಿದರು. ಅದು ಮುಂದು ವರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಯಾನಕ ಸಂಚು ನಿರ್ಮಾಣವಾಯ್ತು.”

ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತ ಚೆನಾಪಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಬಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಉದಾರ ಧೋರಣೆ...ವಿಶ್ವ ಶಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಳಕಳೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಮಾನವೀಯತೆ ಮುಂತಾದವು ಭಾರತದ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಸುಧಾರಿಸಿದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರ “ಬ್ಲಡ್‌ಹಂಟರ್” ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು... ಸುಮೇರಿಯಾದಿಂದಲೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲಿದ್ದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿತು. ತಮ್ಮ ವಹತ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಆಜನ್ಮ ಶತ್ರುವಾದ ಭಾರತದೇ ಮೈತ್ರಿಹಸ್ತ ಚಾಚಿದ ಪ್ರಧಾನಿಯವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು.”

“ಯಾ ಅಲ್ಲಾ...ಇದೆಂಥ ಭಯಾನಕ ತಂತ್ರ” ಸಾಹೇಬರು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು.

“ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಥ್ರಿಬಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಸುಮೇರಿಯಾ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದರ ಅಪವಾದ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೇರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನ ಮೂಲಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಕರೀಮ್‌ಖಾನನಿಂದ ಭಾರತ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರ ಅಪವಾದ ಸುಮೇರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿಯ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ

ಹಾಕಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಇರುವ ರಹಸ್ಯವೇ ಬೇರೆ. ತಾವೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಭಾರತ ಸುಮೇರಿಯಾಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ತಂದು ಅದರ ಲಾಭ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಸುನಿಯೋಜಿತ ತಂತ್ರ ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

“ಇದರ ಉದ್ದೇಶ?”

“ಡಾರ್ಟ್‌ಲಾಂಡಿನ ಅಧಿಕಾರ ಗದ್ದುಗೆ...ಇದರ ನಾಯಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವುದು. ಉಪನಾಯಕ ದಾವೊಡ್‌ಖಾನ್ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಆದರೆ, ಅವನ ಮಗ ಯುಸೂಫ್ ದಂಡನಾಯಕ...ಅವರ ವಿಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ...ಅಥವಾ ಅವರ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ಅವರು ಗದ್ದುಗೆ ಏರುವವರಿದ್ದಾರೆ.”

“ಅಂದರೆ...ಅಂದರೆ?”

“ಅಂದರೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ...ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲೂ ಇಂದೇ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅಪಘಾತದ ರೂಪ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಸಿಟಿ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ.”

“ಓ ದೇವರೆ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಆಗದೆ?”

“ಅದಕ್ಕಿಂತೆ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಸಾಹೇಬರೆ, ಇದು ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಿಲು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಇಬ್ಬರಲ್ಲ, ಮೂವರು ಈ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಹುತಿ ನೀಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ವಿರುವ ವರೆಗೂ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇಕು.”

“ಹೇಳಿ ನನ್ನಿಂದೇನಾಗಬೇಕು!”

“ನಮಗೆ ಬುಲೆಟ್‌ಪ್ರೂಫ್ ಹೊಂದಿದ ಎರಡು ಮಿಲ್ಟಿ ವ್ಯಾನ್‌ಬೇಕು. ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಬೇಕು.”

“ಇಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ...ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನಷ್ಟೇ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಿಲ್ಟಿ ಆಫೀಸರ್ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬನ್ನಿ ಹೊರಡೋಣ...” ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಲೆದ್ದರು.

೧೭

ಸಿಟಿ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನವವಧುವಿನಂತೆ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವವರಿದ್ದು ದರಿಂದಾಗಿ ವಿಪರೀತ ಜನಸಂದಣಿ.

ಕೇವಲ ಮಹತ್ವದ ಜನರಿಗಷ್ಟೇ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಪ್ರವೇಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬಿಗಿ ಭದ್ರತೆ, ಬಂದೋಬಸ್ತ್. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗುಪ್ತಚಾರ ಪಡೆಯ ಮಹಾ ದಂಡನಾಯಕ ಶೇಖಿಯಾಕೂಬ್ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಹಾರ ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪಳಪಳನೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರ ನೀಲೀ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿಶೇಷ ವಿಮಾನ ಬರುವದಿದೆಯೋ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಆತ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ರನ್‌ವೇ ಸ್ವರ್ಷಿಸಿ ಓಡುತ್ತ ಬಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗುವದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಓಡುತ್ತ ಬಂದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಫೀಸರ್ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ "ಇನ್ನೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿಮಾನ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಲಿದೆ" ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಕಕ್ಷದತ್ತ ನಡೆದರು. ಅದೇಕ್ಷಣ ದೂರ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕಿಯೊಂದು ಗೋಚರಿಸಿತು. ಸನಿಹ ಬಂದಂತೆ ಹದ್ದಾಗಿ, ನಂತರ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಸನಿಹ ಬಂದು, ವಿಮಾನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿತು.

ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಂಭ್ರಮ...ಸಂತಸ...ಕೇಕೆ...ನಗು...

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಶೇಖಿಯಾಕೂಬನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು.

ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿಮಾನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಷಿಸುವ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಲ್ಚಿ ವ್ಯಾನೊಗಳು ಭರದಿಂದ ಓಡಿದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿದ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾನಿನಿಂದ ಸಿಡಿದ ಗುಂಡುಗಳು ಹತ್ತೆಂಟು ಜನರನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಂಡವು.

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಸ್ವಾಗತ ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ, ಚಿತ್ಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶೇಖಿಯಾಕೂಬ್ ಚಿಂತಿತನಾದ, ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಮಯ ವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿಮಾನ ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಲು ಕೆಳಗಿಳಿಯತೊಡಗಿತು.

ಮಿಲ್ಚಿ ವ್ಯಾನೊಗಳು ವೇಗದಿಂದ ಧಾವಿಸುತ್ತ, ರನ್‌ವೇದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವು.

ವ್ಯಾನಿನಿಂದ ಕೆಂಪು ದೀಪ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಿಮಾನ

ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ವೈಲಟ್ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ವಿಮಾನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ರನ್‌ವೇಗೆ ಸ್ವರ್ಪಿಸಿದ.

ನಿಂತಿದ್ದ ಎರಡೂ ವ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ತಿರಗಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿ ಪಡುವಂತೆ ಆ ಎರಡು ವ್ಯಾನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಶೋಕ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸಾರ್ಜಂಟ್ ಸುಷಮಾ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ವಿಮಾನದ ಕಾಂಪಿಟ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಲ್ಯಾಂಡರ್ಸ್ ಜೋಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಹಿಂದಿದ್ದ ಎರಡು ವ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಒಂದು ಲ್ಯಾಂಡರ್ಸ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತವು.

ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜಯಘೋಷ ಗಗನಕ್ಕೇರಿತು. ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ...ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗುಡಗಿನಂಥ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಬಂದಿತು.

“ಯಾರೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡಬೇಡಿ. ಕದಲಿದರೆ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.” ಐದೂ ವ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ ವಿಚಿತ್ರ ವೇಷ ತೊಟ್ಟ ಐವತ್ತು ಜನರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಿದ್ದ ಮಶಿನ್‌ಗನ್‌ಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕವರ್ ಮಾಡಿದರು. ದೊಗಲೆ ಶೇರವಾನಿ ಪಾಯಿಜಾಮ ತೊಟ್ಟು ಶಲೆಗೆ ಪಹಾಡಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೇಜರ್ ಕೈಲಿದ್ದ ಗನ್ ನೆಳೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಕಡೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿತು. ಅವನ ಜೊತೆಗಾರನ ರೈಫಲ್ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬರ ಕಡೆ...

ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿದವರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲೇ ಜಡವಾದರು.

ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದವರು ಪ್ರಧಾನಿಯವರೇ.

“ಯಾರು ನೀವು?... ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯ ಅರ್ಥವೇನು?”

ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರೇಡೆ ನೋಡಿ ನಡೆದ ಮೇಜರ್.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನಗೆ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.”

“ಯಾ ಅಲ್ಲಾ...ಯಾ ಖುದಾ” ಎಂದರಚಿದ ಯಾಕೂಬ್...“ನೀಸನ್ನೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಮಿಯಾ, ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸದೇ ನಾನೆಂತು ಹೋಗಲಿ. ನಾ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಕತೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು.”

ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದರು ಪ್ರಧಾನಿ. ಹೇಮಂತ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. “ಹೌದು ಪ್ರಧಾನಿಯವರೇ, ನಾನು ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದದ್ದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲೆಂದೇ...ನಾನು ಬಂದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಿಮಾನ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ವರ್ಷ

ಮಾಡದಂತೆ ನಾನೇ ತಡೆ. ನಾನು ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?..."

"ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು?" ಭಯ...ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ಪ್ರಧಾನಿ.

"ನಿಮ್ಮ ವಿಮಾನ ಚೂರುಚೂರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಂಪುಗಳು ಆಕಾಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು."

ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಮೈ 'ಜುಂ' ಎಂದಿತು. "ಏಕೆ?...ಏಕೆ?"

"ಅಲ್ಲಿ ಮದ್ದಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಿಮಾನದ ಗಾಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ತಾಗುತ್ತಲೂ ಅದು ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು."

"ಸುಳ್ಳು...ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು" ಗಂಟಲು ಹರಿಯುವಂತೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಶೇಖ್.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವಿಮಾನವನ್ನು ನೀನೇ ಆ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡು" ಹೇಮಂತ ಮುಕ್ತ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಾಗ ಆತನ ಬಾಯಿ ಬಂದಾಯಿತು.

"ಮಿಸ್ಟರ್ ಹೇಮಂತ ಇದಕ್ಕಾರು ಕಾರಣರು?..."

"ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿನ್ಯಾಸ ಸೇವಕ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್."

ವಿಕಾರಕಂಠದಲ್ಲಿ ಅರಚುತ್ತ ಶೇಖ್ ಮೇಜರನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ. ಹೇಮಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಗನ್ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಶೇಖ್‌ನ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳು ರಕ್ತರಂಜಿತ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆತ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿ ಆರ್ತನಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳೇ, ಈತನೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಮವೈರಿ. ನೀವು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದದ್ದು ಈತನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಭಾರತದ ಸ್ನೇಹ ಪಡೆದದ್ದು ಇವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುಮೇರಿಯಾ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀವು ನಿರರ್ಪಿಸಿದ್ದು ಇವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ...ಅದಕ್ಕೇನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ಸರಿಸಿ ತಾನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು ಸಂಚು ಮಾಡಿದ. ತಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕೈವಾಡವಿದೆ ಎಂದು ಶಂಕೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರಿಸಿದ. ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಸುಮೇರಿಯಾ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಬರುವಂತೆ ಆಟ ಹೂಡಿದ. ಭಾರತ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುವಂಥ ನಾಟಕ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ತಾರ ಇವನೇ...ತಾವು ಪ್ರಧಾನಿ ಆದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೆಣಗಿದಿರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸಹಾಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಿರಿ...ಹೀಗಾಗಿ ಈತ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೋಹಿ ನಾಯಕರ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಈ ಕೃತ್ಯವೆಸಗಿದ್ದು..."

"ನನಗಿನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ".

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಎರಡು ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಒಂದನೆಯದು ಈ ಭಾವಚಿತ್ರ...” ಅರೆಮರೆ ಸುಟ್ಟ ಭಾವಚಿತ್ರ ಪ್ರಧಾನಿ ಕೈಸೇರಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀಳುತ್ತಲೂ ಅವರು ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದರು.

“ಈತ...ಈತ...” ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಮಂತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ.

“ಹೌದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದವರ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಈತ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಾವಿಗೆ ಈತ ಕಾರಣ...ನೀವು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲೂ ಈತ ಕಾರಣ. ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟಾ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಈತ ನೀವು ಪ್ರಧಾನಿ ಆದದ್ದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?...ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ...ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೈನ್ಯಾಧಿ ಕಾರಿಯಾದ ಈತ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಜಾಲ ಹೆಣೆದ.”

“ಈ ದ್ರವೀಡ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಏಕೆ? ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ?”

“ಜನರ ಭಯ...ಸದ್ಯ ನೀವು ಜನಪ್ರಿಯ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಿಂದಾಗುವ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮ ಯೋಚಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಂದೇ ಪುಟ್ಟ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಸುಮೇರಿಯಾಗಳನ್ನು ದಾಳವಾಗಿ ಆತ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ.”

ಪ್ರಧಾನಿ ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಇನ್ನು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸಾಕ್ಷಿ...ಇವರೇ”

ವ್ಯಾನಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದರು ವಿ.ಜಾರ್ಸಾಹೇಬರು.

“ಅಬ್ಬಾ ಜಾನ್ ಆಪ್!” ಪ್ರಧಾನಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದರು.

“ಹೌದು ಮಗು ನಾನೇ...ನಿನ್ನ ಕೊಲೆಯ ಒಳಸಂಚು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲು ಈತ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಈ ಶೈತಾನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ, ಪಾರಾದೆ. ಮುಂದೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಇವನಿಂದ ಸಾವು ಖಂಡಿತ ಎಂದರಿತ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳು ಪರವಿನ್‌ಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ನನ್ನ ಕೊಲೆಯ ನಾಟಕ ಆಡಿಸಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಗೋರಿಯಡಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡೆ...ಭಾರತದ ಈ ಬಹಾದ್ದೂರ ಸ್ನೇಹಿತ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿದ...”

ಪ್ರಧಾನಿ ಹೇಮಂತನಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಹೇಮಂತ ವಿನೀತನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ...

ಬಂಕಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲ ವೇಜರ್ ಹೇಮಂತ

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕುಣಿಯಿತು.
ಗಗನ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

“ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಜಿಂದಾಬಾದ್...”

“ಹಿಂದೂ ಡಾರ್ಕ್ ಭಾಯಿ ಭಾಯಿ.”

ಇದೇ ಸುಸಂಧಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಶೇಖ್‌ಯಾಕೂಬ್ ತೆವಳುತ್ತ ವ್ಯಾನ್ ಒಂದನ್ನು ಏರಿದ. ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ವ್ಯಾನ್ ಓಡತೊಡಗಿತು. ಮದ್ದಿನ ಭಾವಿಯತ್ತ.

ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ... ರನ್‌ವೇದ ಮೇಲೆ ಭಾರೀ ಆಸ್ಪೋಟ... ವ್ಯಾನ್ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಂಕಿಯ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ನೋಡಲಾಗದೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

೧೮

ಮರುದಿನ ಸಕಲ ಗೌರವಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರಧಾನಿ ಅವನ ಕೈಕುಲುಕಿ ಹೇಳಿದರು, “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂದೇಶ ತಿಳಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ... ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಇರೋಣ.”

“ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮವರೆ... ನಿಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದ್ದವಲ್ಲ... ಹತ್ಯೆಯಲ್ಲ... ರಕ್ತಪಾತವಲ್ಲ. ಬೇಕಾದದ್ದು, ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ... ಅಹಿಂಸೆ... ಅಷ್ಟೆ.”

ಪ್ರಧಾನಿ ಗದ್ದ ದಿಶರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದ ಹೇಮಂತ. ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ವಿಮಾನ ಹಾರಿತ್ತು.

ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಡಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಸ್ನೇಹ ಸಂಕೋಲೆ ಯೊಂದಿಗೆ.....!

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ (ಅನು: ಸರಿತಾ ಜ್ಞಾನಾನಂದ)

ಧ್ವಿಲ್ಲರ್	30-00
ಕರಿಗಂಬಳಯಲ್ಲಿ ಮಿಡಿನಾಗ	15-00
ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ-	20-00
ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ-II	20-00
ಮರಣ ಮೃದಂಗ	40-00
ಸ್ವರಬೇತಾಳ	21-00
ರಾಕ್ಷಸ	36-00
ಬೇಡ ಕೃಷ್ಣ ರಂಗಿನಾಟ (ಅನು: ರಾಜಾ ಚೆಂಡೂರ್)	21-00
ಅಂತಿಮ ಹೋರಾಟ	38-00

ಕೆ. ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ

ಅಭಿಚಾರ	20-00
ಸುಖಾಂತ	15-00
ಕರ್ಮಣ್ಯವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ	14-00
ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣ	26-00
ಗ್ಲಾನಿ	26-00

ವಿ. ಸ. ಖಾಂಡೇಕರ್ (ಅನು: ಸುಶೀಲಾ ಕೋಡ್ಲರ್)

ಅಶ್ರು	32-00

ಸುದರ್ಶನ ದೇಸಾಯಿ

ಬೆಂಕಿಯ ಮಡಲಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಹೇಮಂತ	15-00
ಯಮದೂತರು	21-00
ಎಂಟೆದೆ ಬಂಟಿ	26-00
ವಿಚಿತ್ರ ಅಪರಾಧಿ	12-00

ವಿಜಯ ಸಾಸನೂರ

ಇಂದ್ರಜಾಲ	21-00
ನುಲ್ಲಾ ದಿ ನೆಂಕಟೆಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ (ಅನು: ರಾಜಾ ಚೆಂಡೂರ್)	
ಪ್ರೇಮ ಸಂದೇಶ	18-00

ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶಿ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂಲ	8-00
ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕನ್ನಡ	12-00
ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೂಲದಲ್ಲಿನ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನಗಳು	6-00

ಜನಪ್ರಿಯ ಕೃತಿ

ಸುಂದರ ರಾಮಾಯಣ	24-00